

อัสสัมชัญสาส์น

ศตวรรษที่ 2 ปีที่ 26 ฉบับที่ 144
เดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน พ.ศ. 2554

พิธีเสกอาคาร THE TRINITY BUILDING ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมปัสพระราม 2

ชาว-แดง แสงส่องวิถี 125 ปี อัสสัมชัญ

สี่ชาวแดงแสงส่องนำวิถี
ร้อยยี่สิบห้าปีเป็นรางวัล
วิชาการนั้นเก่งกล้ากว่าใครเขา
ดุริยาคัมภีร์ชื่อเสียงขจรไกล
อัสสัมชัญในวันนี้ยิ่งใหญ่
อัสสัมชัญชาวแดงเรณิรันดร

คุณความดีที่สร้างทุกสิ่งสรร
ตอบแทนฝันของผู้สร้างอย่างตั้งใจ
กีฬาเราก็เยี่ยมเทียบเขาได้
เราภูมิใจในความเป็นอัสสัมชัญ
สร้างศึขยให้ก้าวไกลได้ดังฝัน
ยังมุ่งมั่นสร้างเด็กไทยให้เจริญ

ประพันธ์โดย

เด็กชายกฤตดิษฐ์ พงศ์จิรภัทร เลขประจำตัว 45535 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5
เด็กชายอนพัทธ์ อนรรฆพร เลขประจำตัว 45758 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5

นักเรียนที่รัก

การฉลองครบ 125 ปี แห่งการก่อตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญของเราเป็นอดีตแห่งความทรงจำ แล้วเมื่อเราได้ฉลองวันสถาปนาโรงเรียน เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2554 ที่ผ่านมา ขณะเดียวกัน นักเรียน ม. 6 รุ่น 125 ได้จบชั้นสูงสุดออกไปและสอบเข้ามหาวิทยาลัยกันเกือบทุกคน ในสิ้นปีการศึกษา 2553 มาสเตอร์ประหยัด เกตุขาว ครบอายุเกษียณหลังจากทำงานมากกว่า 35 ปีในโรงเรียน และเช่นกันเด็กนักเรียนทุกคนได้เข้าสอบปลายภาคเรียนที่ 2/2553 และได้เลื่อนชั้นที่สูงขึ้นในปีการศึกษาใหม่

กาลเวลาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเราทุกคนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ในธรรมชาติเราได้เห็นพระอาทิตย์ขึ้นและตกทุกวันจนเคยชิน แต่มีผลคือการมีกลางวัน กลางคืน เดือน และปี ขณะนี้ต้นไม้ใบหญ้าที่บ้านเราหรือที่โรงเรียนก็ค่อยๆ เติบโตและผลิดอกออกใบ และแผ่กิ่งก้านสาขาเขียวขจีไม่ว่าจะเป็นฤดูฝนหรือฤดูร้อน แม้กระทั่งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีก็ยิ่งพัฒนาและก้าวไกลไปทุกๆ เดือน ไม่ว่าสิ่งที่เห็นได้ใกล้ชิดตัวคือโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ iPad และระบบการสื่อสารต่างๆ เป็นต้น

จึงกล่าวได้ว่าสิ่งที่แน่นอนในชีวิตคือการเปลี่ยนแปลงทั้งในธรรมชาติรอบตัวเรา ในสังคมที่อยู่ร่วมกับผู้อื่น ในชีวิตการเล่าเรียน และในการทำงาน ทุกสิ่งล้วนเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาเสมอ ดังนั้นเราจึงต้องเรียนรู้และยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของภาพใหญ่ที่ทำให้เป็นภาพที่สมบูรณ์

โอกาสสิ้นปีการศึกษา 2553 ขออวยพรให้นักเรียนมีความสุขและภาคภูมิใจที่เห็นโรงเรียนก้าวเดินไปสู่อนาคตท่ามกลางสิ่งต่างๆ ที่ผันแปรเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอๆ ตามกาลเวลาและสถานการณ์ของบ้านเมืองในทุกๆ ด้าน โดยยอมรับและทำความเข้าใจเรียนรู้ และพร้อมจะปฏิบัติตัวเองเข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ได้ อย่าลืมคำกล่าวที่ว่า “ตราบไคที่ฉันยังมีชีวิต ฉันก็ยังมีความหวัง” (Where there's life, there's hope. Terrence, 190 - 159 B.C.)

(กราดอานันท์ ปรีชาวุฒิ)
ผู้อำนวยการ

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- กราดอานันท์ ปรีชาวุฒิ
- กราดาศักดา สกนธวัฒน์
- กราดาศิวพร วาปีโส
- กราดาทินกร บุญสว่าง

บรรณาธิการ

- มาสเตอร์รุจ คเนจร ณ อยุรยา

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

- มาสเตอร์ชาญสิทธิ์ วงศ์เสงี่ยม

กองบรรณาธิการ

- หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระ (แผนกประถมและมัธยม)
- มาสเตอร์บันลือ จินดาตรี
- มาสเตอร์รัฐวัฒน์ จตุรวิธวงศ์
- มาสเตอร์ประเสริฐ สวัสดิ์มงคล
- มิสบังอร รุ่งอรุณ
- มิสเบญจมาศ ศุภบรรณพงษ์
- มิสภัทวิภา แยมศรี
- มิสภร คำทองสุข
- มิสอรณิสรา มิตรประสิทธิ์
- มิสชัญญา เงินเมือง
- มิสอนุภาค พันธุ์จินดา

รวบรวมรูปเล่ม

- มิสวารภรณ์ แสงพลสิทธิ์
- มิสนิศารัตน์ คงสวัสดิ์
- มิสศิริพร คุระครองค์
- มิสณัฐวิ เจริญเกียรติบวร
- มิสสิรินุช เอี่ยมเขียว
- มิสศรียา ศรีจันทร์โพธิคุณ

พิสูจน์อักษร

- มาสเตอร์ประหยัด เกตุขาว
- มิสชนิษฐา มากรักษา

ถ่ายภาพ

- มาสเตอร์ชลิต พิมพ์แก้ว
- มาสเตอร์กายสิทธิ์ รมไม่ล์
- มาสเตอร์อวัชชัย ชาญวิทยากุล
- ชมรม NetAC

ออกแบบรูปเล่ม

- แปลน กราฟิค

พิมพ์

- แปลน พรินท์ติ้ง

สารบัญ

- **พิธีเสกอาคาร The Trinity Building** 3
- **รอบรู้้อัสสัมชัญ** 6
- **สร้างสรรค้สังคม** 12
 น้อมจิตวันทา บูชาคุณครู กตัญญูกตเวที
- **เรารักข่ภาษาไทย** 16
 ความเ็นอันไร้จุดาบ
- **คณิตศคิตสบุก** 20
 ประโยชน์ของการคิดเลขในใจในการเรียนคณิตศาสตร์
- **นอกห้องเรียน** 22
 เมืองไทยใครๆ ก็รัก
- **AC ไอที** 24
 OLED ในโลกนาโนเทคโนโลยีใหม่สำหรับจอภาพ
- **มุขคนเก่ง** 26
 เส้นทางสู่ตัวแทนโอลิมปิกคอมพิวเตอร์ระหว่างประเทศ
- **โลกแห่งความรู้** 28
 ความประทับใจจากการเข้าค่าย สอน. คอมพิวเตอร์
- **เปิดโลกการศึกษา** 30
 ความสำเร็จของเด็กอัสสัมชัญบนเวทีโลก
- **ฟุดฟัดฟอไฟ** 32
 การเขียน IE หรือ EI
- **โลกแห่งความรู้** 34
 เรียนรู้คนจากหนังสือที่อ่าน (ตอนที่ 2)
- **เปิดโลกการศึกษา** 36
 นานาทัศนะของคณะครูจากการศึกษาดูงาน
 การจัดการศึกษาของรัฐ South Australia
- **วิจัยสร้างสรรค้** 40
 การพัฒนาเกณฑ์การตรวจให้คะแนน
 การเขียนเรียงความของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
- **EP... บอกล่า** 42
 Grade 6 Farewell Assembly
- **EP Students' Work** 43

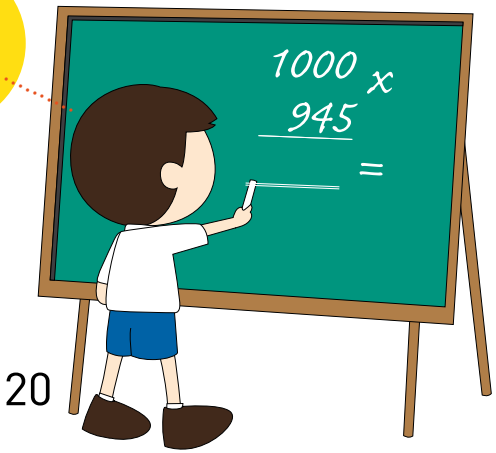
26

66

- **โลกรอบตัว** 44
 สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้เมื่ออยู่นอกโรงเรียน
- **เล่าสู่กันฟัง** 46
 ความเชื่อที่ผิดกับความจริงที่ถูก
- **สีสันปลายพู่กัน** 48
 ประสบการณ์ศิลปะนอกห้องเรียน
- **เส้นสายในลายธรรม** 50
 ความทรงจำดีๆ จากการทำผลงาน Product Design
- **คนงานที่แท้จริง** 52
- **การ์ตูนสร้างสรรค้** 54
- **สุขภาพ สบายใจ** 60
 แอปเปิ้ลผลไม้เพื่อสุขภาพ
- **สุขอนามัยใน AC** 61
 ออกกำลังกายกระตุ้นความจำ
- **หน้าต่างความรู้** 62
 ชมรม อย. น้อย AC
- **อัสสัมชัญในอดีต** 64
 น้อมคารวะ ร่วมแสดงมุทิตาจิต
- **เอกลักษณ์แห่งอัสสัมชัญ** 66
 วาระเกษียณอายุราชการ
- **เกียรติประวัติอัสสัมชัญ** 70
 มาสเตอร์ประหยัด เทตุงขาว
- **สาระน่ารู้คู่ปัญญา** 71
 125 ปี อัสสัมชัญ
- **ข้อคิด เลิศล้ำ คำคน** 72

$$\begin{array}{r}
 1000 \times \\
 \underline{945} \\
 9000 \\
 4000 \\
 \underline{9000} \\
 945000
 \end{array}$$

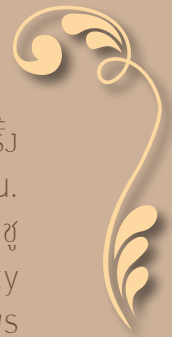
20

พิธีเสกอาคาร THE TRINITY BUILDING

โครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2

นับเป็นเกียรติและความภาคภูมิใจอีกครั้ง เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2554 เวลา 15.00 น. ฯพณฯ พระคาร์ดินัล โมเกิล มีชัย ทักบุญชู เป็นประธานในพิธีเสกอาคาร The Trinity Building รวมถึงประกอบพิธีเสกและอวยพร อาคาร The Trinity Building ที่สร้างขึ้น ณ โครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นอนุสรณ์โอกาสสถาปนา โรงเรียนอัสสัมชัญครบรอบ 125 ปี

ความเป็นมาของโครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2 เริ่มต้นในปีการศึกษา 2548 (ค.ศ. 2005) ในโอกาสที่โรงเรียนอัสสัมชัญฉลองครบ 120 ปี โรงเรียนกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาการศึกษาสู่นาคตในระยะ 10 ปีข้างหน้า (Vision 2015) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนให้สูงขึ้นในทุกกระดับ เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการศึกษาอยู่เสมอ และเพื่อให้นักเรียนมีมุมมองที่กว้างไกลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ อีกทั้งเป็นการเสริมด้านกายภาพของโรงเรียนเดิมที่เขตบางรักและสาทร ในสถานที่ใหม่ที่กว้างขวางกว่า มีความร่มรื่นเขียวขจีของธรรมชาติ มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน โดยเฉพาะด้านการคิดวิเคราะห์ การแสดงออก นอกจากนี้คณะครูยังสามารถจัดการศึกษาที่จะเพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้ทุกมิติของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

โครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2 เริ่มต้นขึ้นด้วยผลการศึกษาวិจัยความต้องการของคณะครู ผู้ปกครอง ผู้ร่วมบริหาร และนักเรียนกว่าพันคน โดยมีมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เป็นผู้สนับสนุนแนวคิด และเสนอให้เลือกพื้นที่บริเวณคลองประวัติศาสตร์ “คลองโคกขาม” ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครเป็นที่ตั้งโครงการ การออกแบบผังแม่บทและผังดำเนินการมาตลอด 3 ปี ควบคู่ไปกับการจัดซื้อที่ดิน ซึ่งแล้วเสร็จในเดือนพฤศจิกายน 2551

ในเดือนมกราคม 2552 โรงเรียนอัสสัมชัญเริ่มพัฒนาพื้นที่จำนวน 225 ไร่ โดยการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่างๆ จนแล้วเสร็จ อาทิ ถนนทางเข้า สะพานข้ามคลองโคกขามชุดใหม่ ถนนและเขื่อนกันน้ำโดยรอบโครงการ ระบบไฟฟ้า ระบบประปาใต้ดิน สถานีสูบน้ำ และสถานีไฟฟ้าย่อย รวมถึงการจัดสร้างสนามฟุตบอลหลัก พร้อมสนามกรีฑาขนาด 9 ลู่วิ่ง และการก่อสร้างอาคารบริหารโครงการ

โครงการก่อสร้างอาคาร The Trinity Building ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการโดยมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2549 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เป็นอนุสรณ์แห่งการก่อตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญครบ 125 ปี (ค.ศ. 1885 - 2010)
2. เป็นศูนย์กลางการบริหารโครงการศูนย์กีฬา นันทนาการ และการศึกษา ในโครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2
3. เป็นสำนักงานเริ่มต้นของส่วนการบริหารการศึกษา ในโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (English Program: EP)
4. เป็นสถานที่จัดสัมมนาและฝึกอบรมบุคลากรของโรงเรียน
5. เป็นสถานที่จัดกิจกรรมเสริมด้านดนตรี กีฬา นันทนาการ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่างๆ ของนักเรียน

อาคาร The Trinity Building ได้รับการลงเสาเข็มต้นแรกเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2552 และตัวอาคารเริ่มก่อสร้างในเดือนธันวาคม 2552 การก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนเมษายน 2553 การตกแต่งภายในเสร็จสิ้นในเดือนธันวาคม 2553 ตัวอาคารมีความสูง 3 ชั้น มีพื้นที่ใช้สอยรวม 6,713 ตารางเมตร ประกอบด้วย ส่วนโรงอาหารกลาง ห้องประชุมขนาดใหญ่ ศูนย์ฝึกอบรมบุคลากร ห้องเรียนดนตรี ห้องสมุด ศูนย์อำนวยการโครงการ และที่พักสำหรับผู้บริหาร เนื่องจากแคมป์สแห่งนี้ เป็นแคมป์สแห่งที่ 3 ของโรงเรียน ประกอด้วยความร่วมมือที่ได้รับจากหลายภาคส่วน โดยเฉพาะไตรภาคีอัสสัมชัญ อันได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ ผู้ปกครอง และอัสสัมชนิกผู้มีพระคุณ ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันในการพัฒนาการศึกษาอย่างยาวนาน อีกทั้งเพื่อเป็นการขอบพระคุณพระผู้เป็นเจ้าของที่ช่วยพระพรให้โรงเรียนอัสสัมชัญ มีความเจริญก้าวหน้ามาถึง 125 ปี จึงได้เลือกใช้ชื่อ “The Trinity” เป็นนามมงคลของอาคาร

ความประทับใจของผู้เข้าร่วมในพิธีเสกอาคาร The Trinity Building

Mr. Stephen Cheek: Assistant Head of EP

My impression of the Trinity Building (if you can visualize this picture), was that this building almost seems bigger on the inside than it does on the outside! The outside of the building is gleaming and spotless, to be sure, but now as I think back on my feelings as I walked from one level to the next, examining music rooms, art class rooms, a beautiful large conference room, and the canteen (not to mention other office areas that I didn't see), I feel that the activities in this building will be like the spices you add to your food; Trinity activities will add cultural and artistic flavor to every school day, to the benefit of all students, parents and alumni who maintain active contact with our school!

Sakda Pawasutthipant EP-M. 4/2 ID 45039

There were a number of pieces of educational equipment throughout the facilities which fascinated me and my friends. Let me say that it met my satisfaction very well due to the way it supported our educational study methods. I am a serious learner but also ask for some relaxation time, so the AC music school is an attraction to me. I believe that it is significant to our next ACEP generation, with its support for the new trends of education so that they can use and enjoy it as much as they desire. The overall atmosphere and environment serves our life skills camp well and I wish I were younger than this because the AC EP Rama II campus is the place where I would have wanted to study.

Warit Pornpattanapaisarn EP-M. 4/2 ID 44896

The Trinity Building is the right place for present learners, especially the music school. With a number of facilities, we can contribute various creative activities that also provide a good experience for us. Even during my serious study time at school, if I am studying there I will never get bored of the surroundings because it is just the perfect place for my student life.

ต้อนรับโรงเรียนในเครือข่าย ศึกษาอุฎา

เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2554 ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ พร้อมด้วยหัวหน้าฝ่ายต่างๆ ให้การต้อนรับผู้บริหาร โรงเรียนชมราวาสคาทอลิก อัครสังฆมณฑล กรุงเทพฯ จำนวน 35 ท่าน ที่มาศึกษาดูงานด้านการบริหารและการเรียนการสอน รวมถึงเยี่ยมชม ห้องปฏิบัติการต่างๆ และฝ่ายธุรการ-การเงิน ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

วันครูแห่งชาติ 2554

เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2554 ตัวแทนผู้ปกครองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ร่วมกับโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จัดงานวันครูแห่งชาติ 2554 โดยมีภราดาอาพันธ์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วย ภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ และภราดาพิสูตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ โดยในงานมีการแสดงของนักเรียน และครู เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความรักและความผูกพันของครูและนักเรียน การถ่ายรูปที่ระลึกระหว่างครูและนักเรียน การกล่าวความรู้สึกเกี่ยวกับความหลังครั้งเก่าของศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไปแล้ว การแสดงความรักของลูกศิษย์ที่มีต่อครู ทุกๆ ท่าน บรรยากาศภายในงานเต็มไปด้วยความอบอุ่นและความประทับใจ

รำลึก... บากหลวงกอลมเบต์

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554 งานอภิบาลจัดพิธีรำลึกถึงพระคุณบาทหลวง กอลมเบต์ ผู้ก่อตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญ โดยมีภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ เป็นประธานในพิธี พร้อมด้วยมาสเตอร์รัฐติวัฒน์ จตุรวิวัฒน์ กล่าวสดุดีบาทหลวง กอลมเบต์ และภราดาศักดิ์ดา สกนธวัฒน์ จากนั้นตัวแทนครูไทย ครูต่างชาติ ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนนักเรียน และตัวแทนพนักงานร่วมมอบช่อดอกไม้ ตามลำดับ ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ

AC Family Night 2010

เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญ ร่วมกับคณะกรรมการ เครือข่ายผู้ปกครองระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดงาน AC Family Night 2010 ณ บริเวณสนามฟุตบอล โครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ได้มีโอกาสแสดงออกด้านการแสดง สร้างความสัมพันธ์ อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยได้รับเกียรติจากภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธาน มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เป็นประธานในพิธีเปิด และชมการแสดง ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา พร้อม ด้วยการแสดงคอนเสิร์ตของศิลปิน KAMIKAZE ร่วมลุ้นจับรางวัล และชมการจุดพลุ 126 นัด ฉลองครบรอบ 125 ปี อัสสัมชัญ รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายสมทบกองทุน โรงเรียนอัสสัมชัญ เพื่อนำมาพัฒนาโรงเรียนและบุคลากร รวมถึงส่งเสริมโครงการ ก่อสร้างสระว่ายน้ำขนาดโอลิมปิกเป็นอนุสรณ์ 125 ปี ภายในงานมีกิจกรรมการแสดง ของนักเรียนทุกระดับชั้น การแสดงมินิคอนเสิร์ตจากศิลปินกามิกาเซ่แห่งค่าย RS ณ สนามฟุตบอล โครงการอัสสัมชัญ แคมป์สพระราม 2 จังหวัดสมุทรสาคร

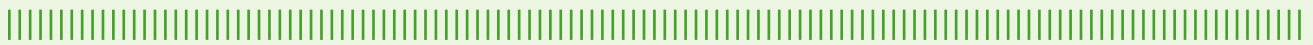

รอบรู้อัสสัมชัญ : มัธยม

วันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ ครบรอบ 126 ปี

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดกิจกรรม “วันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนอัสสัมชัญ ครบรอบ 126 ปี” เพื่อน้อมรำลึกในพระคุณของบาทหลวงเอมิล กอลมเบต์ (Rev. Père Emile Colombet) ผู้สถาปนาโรงเรียน (16 กุมภาพันธ์ 2428) และแสดงความกตัญญู ทำบุญอุทิศแด่ผู้สถาปนาโรงเรียน คณะเจ้าหน้าที่ วิทยากร ศึกษานิเทศก์ ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณต่อโรงเรียนที่ล่วงลับไปแล้ว ณ โรงเรียนอัสสัมชัญ เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

พิธีมอบประกาศนียบัตร และรางวัลเรียนดี ครั้งที่ 56

เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2554 ภราดาศิริชัย ฟอนซีกา ประธานมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เป็นประธานในพิธีมอบประกาศนียบัตรและรางวัลเรียนดี ครั้งที่ 56 ให้แก่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2553 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 405 คน และภาคภาษาอังกฤษ (English Program) ระดับชั้น EP-M. 6 รุ่นที่ 4 จำนวน 37 คน ณ หอประชุม Louis-Marie Grand Hall ชั้น 6 อาคาร Saint Louis-Marie Memorial Building

พิธีมุทิตาจิตครูเกษียณ

เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2554 โรงเรียนอัสสัมชัญจัดพิธีมุทิตาจิตครูเกษียณ แต่มาสเตอร์ประหยัด เกตุขาว โดยมีภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นประธาน พร้อมด้วย ภราดาพิสูตร วาปีโส รองผู้อำนวยการ/หัวหน้าฝ่ายโปรแกรมภาษาอังกฤษ ภราดาศักดา สกนธวัฒน์ รองผู้อำนวยการ ตลอดจน คณะครูและนักเรียนร่วมในพิธี ณ ลานหน้าอนุสาวรีย์เจ้าคุณอาญ์ ฟ. ฮีแลร์

ลงนามความร่วมมือทางการศึกษาร่วมกับ ประเทศออสเตรเลีย

เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2554 ภราดาอานันท์ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ ร่วมลงนามข้อตกลงความร่วมมือในด้านการศึกษากับฝ่ายการศึกษาของรัฐบาลออสเตรเลียตอนใต้ เพื่อแลกเปลี่ยนคณะครูและนักเรียน การอบรมครูในด้านคุณภาพการสอน และหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ รวมถึงความร่วมมือในการศึกษาต่อ ณ ประเทศออสเตรเลียของนักเรียน ณ เมือง Adelaide รัฐ South Australia ประเทศออสเตรเลีย

Grade 6 Library Donation

On Friday 11th February, 2011 parent representatives of EP Class 6/4 met with Mr. Graham Lonie and Mr. Seyhan Corr to make a generous donation to the EP Library. The money donated by the Grade 6 parents will be used to purchase additional English books for the EP Library which will benefit all EP students.

Whenever books are purchased with donated money, they have an EP Library donation certificate placed inside their front cover to ensure that the generous donation is recognised well into the future.

Term 2 EP Book Fair

The 2010 Term 2 EP Book Fair was held in the EP Library between Tuesday 25th January and Wednesday 2nd February, 2011. This Book Fair was in conjunction Scholastic Books and EP students and parents enjoyed the range of books to choose from.

The theme of this Book Fair was “Heroes - Reading Saves the Day” and students were encouraged to make a poster of their favourite hero from a book. The winner from each class was awarded with a book voucher.

Thank you to the EP families for supporting our bi-annual Book Fairs. They are a great way for EP parents to help their sons to love reading and to help the EP Library develop as the school receives ‘credits’

for each book sold which are used to buy more books for the EP Library.

EP Students Gain Medical Program Entrance

At this time we would like to express our pride over 2 of our students, Vasin Dumrongprechachan and Puttipong Sripinun from EP-M. 6/2 who had passed both the written exam and oral interviews for entrance into an international medical program. This program is a collaborative effort between Srinakarinwirot University and the Faculty of Medicine at the University of Nottingham, UK.

Observation Undertaken in EP

Assumption College, English Program (EP) held a class observation of EP teachers on January 19th and 31st, 2011 respectively. The English Program invited Prof. Dr. Suwattana Eamoraphan, Associate Dean of Assumption University, to conduct investigations and provide suggestions about enhancing our teaching methods as well as Prof. Dr. Sangob Laksana and Prof. Dr. Supit Karnjanapun. The class observations were undertaken in the content group of Mathematics in lower and upper level as well as the content group of Science.

The Best Awards of 2010 Presented to Students

The Assumption College English Program held another special event for our students on the 11th of February 2011. We integrated the winners of the competitions which were held during the 2010 academic year, as well as the Cambridge ESOL, KET and PET tests. Brother Pisutr Vapiso, the Vice Director of Assumption College and the Head of the English Program, kindly presided as the President of the ceremony. Finally, the most famous competitions of the English Program were the Mathematics and Science Competitions, which were participated in by

every grade level. Mr. Marcin Kempka, the Head of the Mathematics content group, and Mr. Andrei Androsoff, the Head of the Science content group, and their teams have worked hard and instilled worthwhile academic knowledge in our students. This knowledge allows our students to brainstorm and develop their calculations and critical thinking abilities.

“น้อมจิตวันทา บูชาคุณครู กตัญญูกตเวทิต์”

คำขวัญวันครู พ.ศ. 2553

ครู หมายถึง ผู้อบรมสั่งสอน ผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สร้างสรรค์ภูมิปัญญา
และพัฒนากฎหมายกรมนุษย์ เพื่อนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและ
ประเทศชาติ

ครูเป็นพ่อแม่คนที่สองของศิษย์ หากจะกล่าวว่าครูเป็นดัง “พ่อแม่คนที่สอง” ของศิษย์คงไม่ผิดนัก เพราะครูมีบทบาทความรับผิดชอบในการสั่งสอน อบรม ให้การดูแลและพัฒนาศิษย์ตั้งแต่เยาว์วัยจนจบการศึกษา ขณะที่พ่อแม่มีภารกิจในการหาเลี้ยงครอบครัว ฉะนั้นบทบาทของครูในปัจจุบัน ย่อมมีอิทธิพลอย่างมากในการดูแลและอบรมเด็กเหมือนดังเช่นพ่อแม่ดูแลลูก ทั้งในด้านการให้ความรู้ การพัฒนาทักษะความสามารถ การให้ความรัก ความอบอุ่น ความใกล้ชิด

ครูเป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา นับวันบทบาทของครูในการเป็นพี่เลี้ยงเพื่อให้คำปรึกษาจะมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะในสภาวะการณ์ในปัจจุบัน ที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาในการให้คำปรึกษาแก่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ครูจึงควรเข้ามามีบทบาทนี้มากขึ้น เพื่อให้เด็กได้รับสิ่งที่ดีที่สุด และไม่เดินหลงทาง

ครูเป็นวิศวกรสร้างคนและสังคม วิศวกรเป็นผู้ออกแบบและสร้างเครื่องจักรเครื่องกลฉันใด เราย่อมเห็นว่า ครูเป็นวิศวกรในการสร้างคนและสังคมด้วยฉันนั้น คนได้รับการสร้างมาเป็นอย่างใด สังคมย่อมจะเป็นไปอย่างนั้นด้วยเช่นกัน ครูจึงเป็นเสมือนผู้กุมชะตาของสังคมเอาไว้ในมือ

นายชิตชัย โพธิ์ประภา ครูและนักการศึกษา

แหล่งข้อมูล : <http://www.it-teather.com/index.php/section-blog/51-2010-08-04-13-54-52/63-world-teachers-day->

จากใจผู้ปกครอง...ก็อยากบอกคุณครู

คุณแม่ณัฐริยา มาตั้งคะ

ผู้ปกครองเด็กชายกฤตนันท์ มาตั้งคะ

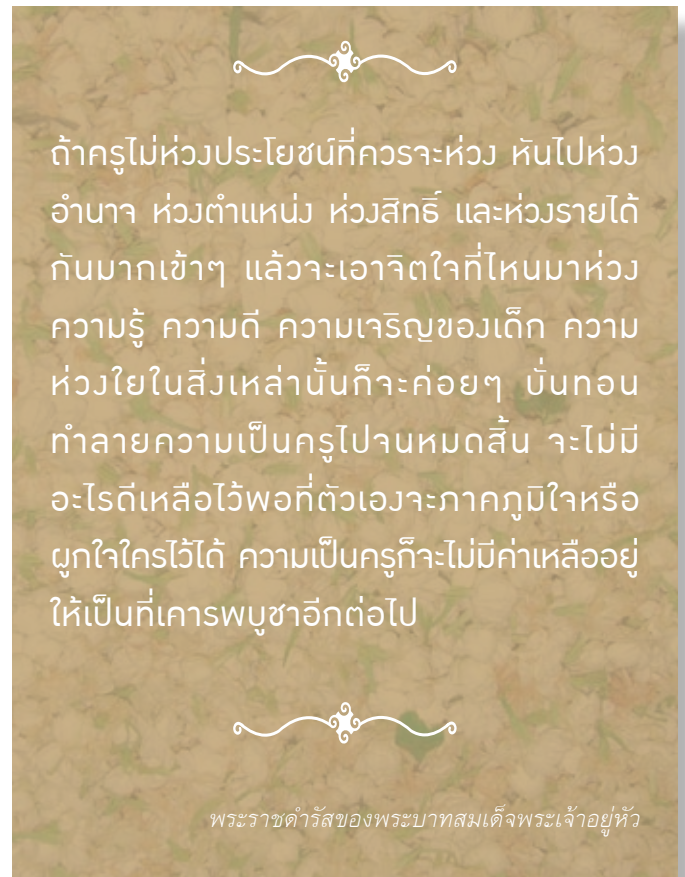
เลขประจำตัว 47687

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/8

ภาพที่ผู้ปกครองเห็นกันจนชินตา ตลอดระยะเวลาที่ลูกเรียนที่โรงเรียนอัสสัมชัญก็คือ ภาพที่คุณครูของพวกเรามาโรงเรียนกันแต่เช้า มาเป็นจรรยาพยานนักเรียน

ข้ามถนน มาดูแลความปลอดภัยให้นักเรียนตามจุดต่างๆ ทั้งในวัยที่กำลังเล่นซุกซนจนถึงเข้าสู่วัยรุ่น ท่านเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ สอนให้มีระเบียบวินัย สอนให้รู้จักการให้ การแบ่งปัน การเสียสละและการแข่งขัน อีกทั้งคอยห่วงใยลูกศิษย์และยังมอบความเป็นเพื่อนให้แก่ผู้ปกครองอีกด้วย ชาวอัสสัมชัญทุกคนขอระลึกถึงพระคุณครูทุกท่านที่ได้ดูแลลูกๆ ของพวกเราเป็นอย่างดี และรู้สึกภาคภูมิใจที่มีครูที่เป็นผู้ให้และมีจิตวิญญาณของครูอย่างแท้จริง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครองจะอยู่คู่รั้ว AC เช่นนี้ตลอดไป

ถ้าครูไม่ห่วงประโยชน์ที่ควรจะห่วง หันไปห่วงอำนาจ ห่วงตำแหน่ง ห่วงสิทธิ์ และห่วงรายได้กันมากเข้าๆ แล้วจะเอาจิตใจที่โหมมาห่วงความรู้ ความดี ความเจริญของเด็ก ความห่วงใยในสิ่งเหล่านั้นก็จะค่อยๆ บั่นทอนทำลายความเป็นครูไปจนหมดสิ้น จะไม่มีอะไรดีเหลือไว้พอที่ตัวเองจะภาคภูมิใจหรือถูกใจใครไว้ได้ ความเป็นครูก็จะไม่มีค่าเหลืออยู่ให้เป็นที่เคารพบูชาอีกต่อไป

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พวกเราคิดและทำ...เพื่อครู

คุณพ่อพงษ์ธร พรรณศิริ

ผู้ปกครองเด็กชายหฤษฎ์ พรรณศิริ เลขประจำตัว 47940 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4

ที่ผ่านมา เราจะรู้จักวันที่เกี่ยวข้องกับคุณครูของเราคือวันไหว้ครู โดยบรรดานักเรียนทั้งหลายถือเอาวันนี้มอบตนขอเข้าเป็นลูกศิษย์อย่างเป็นทางการ ตลอดระยะเวลาการฝากตัวเป็นศิษย์ ครูซึ่งเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สอง ฝ่าเอาใจใส่ สั่งสอน ให้วิชาความรู้ เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับศิษย์ในทุกๆ ด้าน บัดนี้อัสสัมชัญของเราผลิตคนคุณภาพออกสู่สังคมจำนวนมากมาย ถึงเวลาที่เราจะต้องระลึกถึงพระคุณความเหนื่อยยากของคุณครูของเราด้วยการแสดงมุทิตาจิต ระลึกถึงพระคุณครู ประธานเครือข่ายผู้ปกครองจากทุกระดับชั้น จึงริเริ่มโครงการวันครู AC ขึ้น เพื่อเป็นช่องทางในการยกย่องเชิดชูเกียรติครูของพวกเราทุกคน

ผมรักคุณครูทุกๆ ท่าน เพราะท่านอบรมสั่งสอน
ให้ผมมีความรู้และเป็นคนดีครับ

เด็กชายรัชกฤต โชคคุณานันท์กุล
เลขประจำตัว 50735
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6

ความประทับใจของผมที่มีต่อคุณครู ผมมีความ
รู้สึกรักและอบอุ่นกับคุณครูที่โรงเรียนอัสสัมชัญ
แห่งนี้มาก เพราะคุณครูทุกท่านคอยดูแลเด็กๆ
อย่างดี และเป็นกันเองกับเด็กๆ ทุกคนครับ

เด็กชายสรวิศ พรหมสิรินิต
เลขประจำตัว 49988
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/6

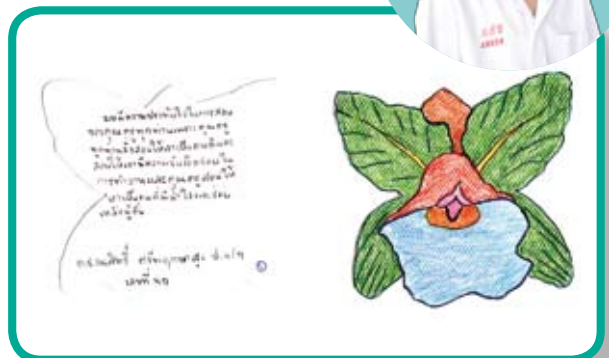
ผมรักคุณครู “ครูใจดี มีน้ำใจ เมตตา รักนักเรียน
ทุกคน คอยสั่งสอนให้เราเป็นคนดีในสังคม รักเรา
เหมือนลูก สอนให้พวกเราทุกคนสมองดีเรียนเก่ง
มีน้ำใจต่อผู้อื่น ทำให้เรามีจิตใจดี”

เด็กชายอิทธิทัศน์ ลิ้มล้อมวงศ์
เลขประจำตัว 49306
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4

ผมมีความประทับใจในการสอนของคุณครูทุกท่าน
เพราะคุณครูทุกท่านสั่งสอนให้เราเป็นคนดี
และสอนให้เรามีความรับผิดชอบในการทำงาน
และคุณครูสอนให้เราเป็นคนมีน้ำใจ
และช่วยเหลือผู้อื่น

เด็กชายธนสิทธิ์ ศรีพฤกษาสุข
เลขประจำตัว 48658
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7

ครูในดวงใจของผม
 สำหรับผม คำว่า “ครู” มีความหมาย
 มากกว่าครูที่สอนหนังสือ ครูเปรียบเสมือน
 แม่คนที่สองของผม ท่านคอยอบรมชี้แนะ
 ดูแลทุกอย่างตั้งแต่ตื่น ตัดผม ตัดเล็บ
 ป้อนยา และบอกให้ทำการบ้าน ทบทวน
 บทเรียน ผมขอขอบพระคุณคุณครูทุกท่าน
 ที่ดูแลลูกศิษย์คนนี้เป็นอย่างดี

“เป็นแม่พิมพ์ของชาติเปี่ยมค่าล้ำ
 น้อมกมลแด่คุณครูด้วยหัวใจ”

เด็กชายกฤตนันท์ มาตั้งคะ
 เลขประจำตัว 47687
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/8

คุณครูในดวงใจของผม ท่านคือปูชนียบุคคล มิใช่เรื่องง่าย ท่านมีความรู้ที่จะให้การศึกษา
 ตลอดจนมอบความรัก ความเมตตา ความดูแลเอาใจใส่แก่ศิษย์ โดยไม่รู้สีกเหน็ดเหนื่อย กอไก่
 ขอไข่ คำที่คุนครูพร่ำสอนยังคงฝังอยู่ในจิตวิญญาณของผม ถึงแม้ระยะทางจะไกลแสนไกล
 คุนครูก็ส่งลูกศิษย์ให้ข้ามฝั่งได้ร่นแล้วร่นเล่าอย่างงดงาม ไม่บ่นว่าเหน็ดเหนื่อย
 หรือแสดงสีหน้าย่อท้อ คำสั่งสอนให้ผมเป็นคนดีของคุนครูทุกท่าน
 ผมไม่เคยลืม ผมอยากกลับไปกราบทุกๆ ท่านที่เคยสอนผม
 และบอกว่า **“ผมรักคุณครูครับ”**

เด็กชายยศกร เหล่าภักดีวุฒิ
 เลขประจำตัว 46751
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/10

ความฝันอันไร้จุดจบ

Like an actress on the stage.
According to the song they called fate.
Even though this play will never end.

ราวกับนักแสดงที่อยู่บนเวที
ตามบทเพลงที่เรียกว่าโชคชะตา
แม้ว่าบทละครนี้ไซ้ไร้ซึ่งจุดจบ

Miracle and the Endless Dream ปาฏิหาริย์ และความฝันอันไร้จุดจบ

ความฝัน...

สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าคือพื้นว่างเปล่าซึ่งขาวโพลนไปด้วยสีของหิมะ ไม่ว่าจะมองซ้ายหรือขวา มีเพียงสีขาวยบริสุทธิ์ของเกล็ดหิมะที่ร่วงหล่นลงมาจากท้องฟ้าเท่านั้น ไม่ว่าจะเดินก้าวไปเท่าไร ก้าวแล้วก้าวเล่า เมื่อหันหลังไป รอยเท้าที่ผ่านไปมากลับถูกหิมะทับถมกลบลงไปอีกครั้ง

ท่ามกลางโลกอันว่างเปล่า มีเพียงเด็กหญิงกับเพื่อนตัวน้อยอยู่ตามลำพัง ทั้งสองพยายามเดินฝ่าพื้นสีขาวนี้ไปให้ได้ไกลที่สุด หากแต่ไร้ซึ่งจุดมุ่งหมาย รู้แต่เพียงว่าต้องไปข้างหน้าเท่านั้น

ฝัน!

เด็กหญิงตัวน้อยล้มลงบนพื้นหิมะหนานุ่ม ผมสีน้ำตาลอ่อนดูซีด ดวงตาสีอำพันปรือลงเรื่อยๆ ไกลจะปิด มิใช่เพราะว่าหมดแรงหรือหิวโหย หากแต่เป็นหัวใจของเธอที่แห้งผากและหนาวเหน็บ

“นี่... พี่โอ... เธอจะนอนตรงนี้ได้ไหม”

ตุ๊กตาเด็กหนุ่มก้มลงเขย่าตัวของเด็กหญิง

“เซารัน...”

เด็กหญิงนามฟิโอเรียกชื่อเพื่อนตัวน้อยของเธอเบาๆ

“เซารันหนาวมั๊ย... เหนื่อยรีเปล่า...”

“ฉันเป็นตุ๊กตาค่ะ... จะหนาวหรือหมดแรงได้ยังไง”

ดวงตาสีเงินมองร่างที่นอนอยู่ตรงหน้าด้วยความเป็นห่วง

“อืม... นั่นสินะ... ฮะ ฮะ”

“นี่ไม่ใช่เวลามาหัวเราะนะ... ฟิโอ ลุกขึ้นได้แล้ว”

ดวงตาสีอำพันมองตุ๊กตาเด็กหนุ่มพร้อมด้วยรอยยิ้มน้อยๆ

“ขอพักหน่อยเดี๋ยวนะ”

พุดจบเปลือกตาของฟิโอก็ปิดลง เซารันได้แต่คุกเข่าลงกุมมืออันเย็นเฉียบและขาซีดของเด็กหญิง

ก็อ๊กๆ แกร็ก

เสียงเปิดประตูดังขึ้นพร้อมกับร่างของแพทย์และพยาบาลในชุดขาวที่ก้าวเข้ามาในห้องคนไข้ ภาพที่คุ้นตาของหมอและพยาบาลทุกคนที่เข้ามาในห้องนี้คือภาพของตุ๊กตาเด็กหนุ่มผมสีเงินนั่งอยู่บนเก้าอี้ข้างเตียงคนไข้ ซึ่งร่างที่อยู่บนเตียงคือเด็กผู้หญิงผมสีน้ำตาลอ่อนนอนหลับสนิทอยู่อย่างไม่มีทีท่าจะรู้สึกตัว

“ได้เวลาเปลี่ยนน้ำเกลือแล้ว”

คุณหมอมพูดขึ้นพร้อมกับสั่งนางพยาบาลให้เปลี่ยนถุงน้ำเกลือของเด็กหญิง

“อืม... เอาสิ”

เซารันตอบโดยไม่ได้หันกลับไปมอง เขายังคงจ้องอยู่กับร่างอันไร้สติที่อยู่บนเตียง

“เจ็ดปีแล้วสินะ”

คุณหมอมพูดขึ้นเบาๆ

“อืม”

เซารันตอบก่อนจะกระโดดลงจากเก้าอี้เพื่อให้นางพยาบาลทำหน้าที่ได้สะดวก เมื่อเธอเสียบสายน้ำเกลืออันใหม่เข้าไปเรียบร้อยก็หันมาหาตุ๊กตาซึ่งยืนมองอยู่ข้างๆ

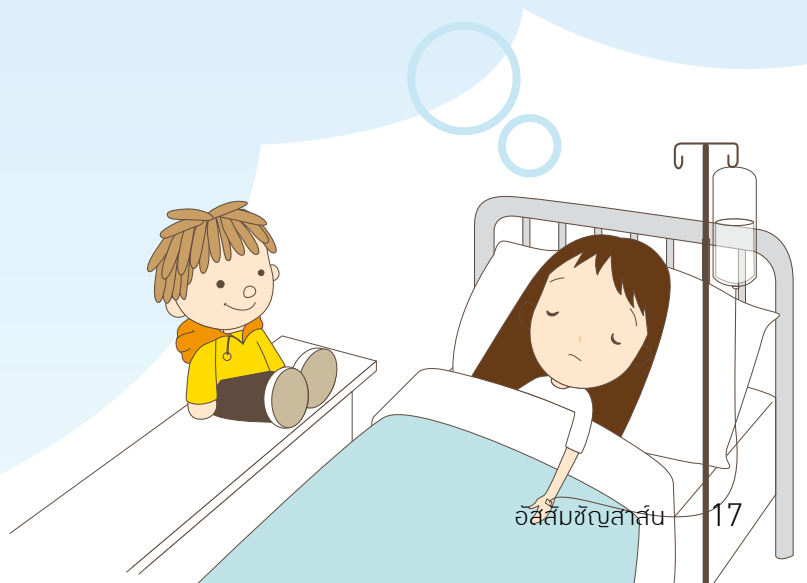
“เซารัน... จะคอยอยู่แบบนี้จนถึงเมื่อไหร่... ถ้าไม่เกิดปาฏิหาริย์ขึ้น...”

ดวงตาสีเงินมองไปที่เด็กหญิงนิทราอย่างเศร้าสร้อย

“ปาฏิหาริย์นั้นหรือ... ไม่รู้สิ... จนกว่าเธอจะตื่น...”

เขายิ้มออกมาบางๆ เป็นรอยยิ้มแสนอ่อนโยน

“อาจจะ... ตลอดไปก็ได้มั้ง”

เด็กหญิงหลับตาลงหนึ่งครั้ง ลืมตาขึ้นหนึ่งครั้ง หลับตาลงอีกครั้งโดยหวังว่าสิ่งที่เธอเห็น
จะเปลี่ยนไป แต่เมื่อเธอลืมตาขึ้น ภาพเบื้องหน้ายังคงเป็นพื้นว่างเปล่าขาวโพลนและกว้างไกล

เมื่อไหร่กันนะ... ที่ฤดูหนาวยาวนานนี้จะจบลง

เมื่อไหร่กันนะ... ที่ความหนาวเหน็บจะจางหายไป

เมื่อไหร่กัน... เธอจะได้พบแสงอันอบอุ่นที่เฝ้าหามาตลอด

“ลองขึ้นเนินนี้กันดูมั้ยเซารัน”

“อืม... เอาลี”

มือเล็กๆ ของเด็กหญิงค่อยๆ กวาดกองหิมะที่ขวางทางออกไป ทำบอบบางเหยียบย้ำกอง
หิมะและก้าวเดินขึ้นไป โดยหวังว่าเมื่อไปถึงยอดแล้วเธอจะมองเห็นจุดจบของความฝันนี้เสียที
แม้ว่ามันจะเป็นโอกาสเพียงน้อยนิดก็ตาม

ทีละก้าว... เด็กหญิงล้มลงและยืนขึ้นด้วยตัวเอง... เธอหนาวเหน็บ

ทีละก้าว... เด็กหญิงล้มลงและลุกขึ้นได้อย่างยากเย็น... เธอหมดแรง

ทีละก้าว... เด็กหญิงล้มลงและลุกขึ้นด้วยการช่วยเหลือของเพื่อนตัวน้อย... เธอเจ็บปวด

ก้าวสุดท้ายที่ถึงจุดสูงสุดของเนินเขาหิมะ เธอล้มลงอีกครั้ง หากแต่เธอไม่อาจจะลุกขึ้นได้
ไม่กล้าแม้แต่จะลืมตาขึ้น เพราะเธอกลัวเหลือเกินว่าสิ่งที่เธอเห็นจะเป็นสีขาวของความฝันอันไร้จุดจบนี้

“เซารัน... เพราะว่ามันไม่เคยเกิดขึ้นซ้ำมั๊ย... เค้ถึงเรียกว่าปาฏิหาริย์นะ”

เด็กหญิงพูดขึ้นด้วยเสียงแผ่วเบา เธอยอมแพ้แล้ว กับความฝันอันยาวนาน กับความหนาวเหน็บ
ที่เจ็บปวดนี้ อยากจะหลับอยู่แบบนี้ตลอดไป

“ใครบอกเธอกัน!!!”

ตุ๊กตาเด็กหนุ่มตะโกนขึ้นอีกครั้ง

“เพราะว่ามันมีโอกาสเกิดขึ้นต่างหาก เราถึงเรียกมันว่าปาฏิหาริย์...”

“ปาฏิหาริย์ที่เกิดจากความหวังยังไงล่ะ”

เด็กหญิงกัดฟันแน่น แขนของเธอตกลงบนพื้นหิมะสุดแรง พยายามจะยันตัวขึ้น

เซารันจับแขนของเธอไว้ข้างหนึ่งและช่วยพยุงตัวเธอขึ้นมา

“เออล่ะ... ลืมตาขึ้นสิ”

“เธอฝันมากพอแล้วนะ... ได้เวลาตื่นแล้วล่ะ... ฟิโอ”

เปลือกตาที่ปิดสนิท ค่อยๆ ขยับเปิดขึ้นช้าๆ ดวงตาสีอำพันเหลือบมองคนที่อยู่ข้างเตียงซึ่งเฝ้าคอย
เธอมาตลอดเป็นเวลาเจ็ดปี อยู่เคียงข้าง ให้ความหวัง และจุดเธอขึ้นจากความฝัน

“อรุณสวัสดิ์จ๊ะ... เซารัน”

“พีโอ... เธอรู้สึกยังไงบ้าง... อย่าฝืนนะ”

“เหนื่อย... นิดหน่อยจ้ะ”

เด็กสาวอายุราวสิบหกปี เธอกำลังเดินเล่นอยู่ในสวนสาธารณะกับเพื่อนตุ๊กตาของเธอ หลังจากที่ตื่นขึ้นมา ร่างกายของเธอนั้นทำงานแค่ 60 เปอร์เซ็นต์ จึงทำให้เหนื่อยง่ายกว่าคนทั่วไปมาก โรคที่ไม่รู้สาเหตุ ไม่มีวิธีรักษา... ค่อยๆ แย่ลง... เรื่อยๆ จนในที่สุด... ร่างกายทั้งหมดจะหยุดทำงาน รวมถึงหัวใจ... เด็กสาวค่อยๆ ก้าวเดินไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเธอเลี้ยวไปเห็นดอกไม้เล็กๆ ที่อยู่ข้างทาง

“เซารีน...”

“หืม...”

“ตั้งแต่ที่เป็นแบบนี้ ฉันก็ได้รู้อะไรหลายๆ อย่างเลยนะ”

เด็กสาวนั่งลงและเอื้อมมือไปสัมผัสดอกไม้อย่างนุ่มนวล

“สำหรับฉัน... แคได้เห็นดอกไม้เล็กๆ ที่บานอยู่ข้างทางแบบนี้ ก็มีความสุขมากแล้วละ... ทำให้อยากใช้ชีวิตที่เหลืออยู่อย่างคุ้มค่า... คนเรานี้จะไม่รู้คุณค่าของสิ่งสำคัญที่จับต้องไม่ได้ที่ยังไม่ปล่อยให้หลุดมือไปจริงๆ นั่นแหละ”

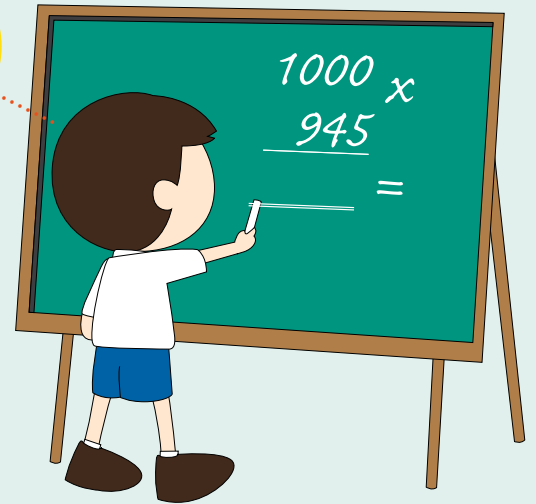
วันนี้ที่คุณกำลังรู้สึกว่ามันน่าเบื่อ...
เป็นวันที่ผู้สิ้นลมไปเมื่อวาน...
อยากมีชีวิตอยู่ให้ถึง...
เป็นวันที่พวกเขา...
ยอมทำทุกวิถีทาง...
เพื่อจะได้มีชีวิตอยู่ให้ถึง

Hisui Kotarou

หมายเหตุ :

Pheo (พีโอ) เป็นชื่อที่มาจากการเล่นคำอักษรใหม่จากคำว่า Hope ที่แปลว่าความหวัง

$$\begin{array}{r} 1000 \times \\ 945 \\ \hline 5000 \\ 4000 \\ 9000 \\ \hline 945000 \end{array}$$

ประโยชน์ของการคิดเลขในใจ ในการเรียนคณิตศาสตร์

การคิดเลขในใจ (Mental Math/Figuring in your Head) นั้นเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็น และมีประโยชน์ในการเรียนคณิตศาสตร์ การฝึกคิดเลขในใจนั้นควรฝึกฝนไว้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จะช่วยส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา และหากนักเรียนมีทักษะการคิดเลขในใจในระดับมัธยมศึกษาแล้ว ก็จะช่วยส่งผลต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาอย่างแน่นอน

การจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิดเลขในใจนั้น ควรจัดผสมผสานไปในกระบวนการเรียนการสอน การคิดเลขในใจเป็นการคิดเลขที่ไม่ใช้เครื่องช่วย เช่น กระดาษ ดินสอ เครื่องคิดเลข Jack A. Hope, Larry Leutzinger, Barbara J. Reys และ Robert E. Reys เชื่อว่าการคิดเลขในใจก่อให้เกิดประโยชน์มากมาย ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาต่างๆ ได้ดีขึ้น (Calculation in your head is a practical life skill) โจทย์ปัญหาการคิดคำนวณในชีวิตประจำวันหลายต่อหลายแบบนั้นสามารถหาคำตอบได้โดยการคิดในใจ เพราะในความเป็นจริงขณะที่เราพบปัญหาเราอาจต้องการทราบคำตอบเดี๋ยวนั้นเลย การคิดหาคำตอบต้องทำในหัว ไม่ใช้กระดาษ ดินสอ หรือเครื่องคิดเลข ยกตัวอย่างเช่น ขณะที่เรากำลังออกเดินทางจากสนามบินแห่งหนึ่ง Departure Board ระบุว่า Flight ที่เราจะออกเดินทางคือ 15.35 น. เรามองดูนาฬิกาว่าขณะนั้นเป็นเวลา 14.49 น. ถามว่ามีเวลาเหลือเท่าไร? เรามีเวลาเหลือพอที่จะไปหาอะไรกินก่อน

ไหม? ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องคิดคำนวณในใจทันที ซึ่งถ้าเราฝึกทักษะคิดเลขในใจเป็นประจำก็จะช่วยให้เราแก้ปัญหาดังกล่าวได้ง่ายขึ้น

2. ช่วยให้นักเรียนเขียนแสดงวิธีทำได้ง่ายขึ้นและเร็วขึ้น (Skill at mental math can make written computation easier or quicker) เช่น ในการหาคำตอบของ $1,000 \times 945$ นักเรียนบางคนอาจเขียนแสดงการหาคำตอบ ดังนี้

$$\begin{array}{r} 1000 \times \\ 945 \\ \hline 5000 \\ 4000 \\ 9000 \\ \hline \underline{\underline{945000}} \end{array}$$

$$4+3+6+5$$

$$+7+2+5$$

$$=?$$

$$\begin{array}{r} 4 \\ +6 \\ \hline =10 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 3 \\ +7 \\ \hline =10 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 5 \\ +5 \\ \hline =10 \end{array}$$

$$+2$$

$$=32$$

ในขณะที่นักเรียนซึ่งฝึกคิดเลขในใจมาเป็นประจำสามารถหาคำตอบได้ในหัวแล้ว และยังลดขั้นตอนการเขียนแสดงวิธีทำเหลือแค่บรรทัดเดียวคือ $1,000 \times 945 = 945,000$ เช่นเดียวกับการหาคำตอบของโจทย์ข้อนี้

นักเรียนสามารถคิดในใจแล้วได้คำตอบถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว โดยบวกจำนวนสองจำนวนที่ครบสิบก่อน แล้วจึงบวกกับจำนวนที่เหลือ ($10 + 10 + 10 + 2 = 32$) ในขณะที่นักเรียนบางคนอาจใช้วิธีบวกทีละขั้นตอน ซึ่งกว่าจะได้คำตอบก็อาจใช้เวลามากกว่า

3. ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการประมาณ (Proficiency in mental math contributes to increased skill in estimation)
ทักษะการประมาณเป็นเรื่องที่สำคัญ ในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในปัจจุบัน เพราะการประมาณจะช่วยให้การตรวจสอบคำตอบว่าน่าจะเป็นไปได้ไหม สมเหตุสมผลไหม (make any sense) เช่น เป็นไปได้ไหมที่คำตอบของ 400×198 จะมากกว่า 80,000 (ซึ่งเป็นไปไม่ได้เพราะ $400 \times 200 = 80,000$)

4. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องค่าประจำหลัก การกระทำทางคณิตศาสตร์ และสมบัติต่างๆ ของจำนวนดีซัน (Mental calculator can lead to a better understanding of place value, mathematical operations, and basic number properties) ทั้งนี้เพราะหากนักเรียนสามารถหาคำตอบได้จากการคิดเลขในใจ แสดงว่านักเรียนต้องมีความเข้าใจในความคิดรวบยอดหลักการต่างๆ ที่เกี่ยวกับจำนวนเป็นอย่างดี

ครูควรให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดคิดเลขในใจหลังจากที่นักเรียนเข้าใจในหลักการและวิธีการแล้ว การฝึกคิดเลขในใจจะช่วยให้เด็กมีทักษะและความชำนาญในการคิดเลขได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว นอกจากนี้ยังช่วยลับสมองให้ตื่นตัวตลอดเวลา ในหนังสือเรียนคณิตศาสตร์บางครั้งจะเสนอแบบฝึกหัดให้นักเรียนตอบด้วยวาจา นั่นก็เป็นรูปแบบหนึ่งของแบบฝึกหัดที่ต้องการให้นักเรียนฝึกคิดเลขในใจ โปรดระลึกว่าการฝึกคิดเลขในใจนั้นควรให้นักเรียนได้ฝึกเป็นประจำทุกวันอย่างสม่ำเสมอ ทำวันละน้อยแต่ต่อเนื่อง และควรทำกับนักเรียนทุกระดับชั้น ตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา หากครูผู้สอนคณิตศาสตร์ทุกคนฝึกให้นักเรียนคิดเลขในใจเป็นประจำ จะส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการบวกลบ คูณหารดีซัน คิดเลขได้ถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว ไม่น่ว่าภาพลักษณ์ของเด็กไทยในศตวรรษที่ 21 อาจเป็น “เด็กไทยคิดเลขเก่งและเร็วกว่าเครื่องคิดเลข” ก็เป็นไปได้

นอกห้องเรียน

นายวรศิลป์ ชิวอักษรพันธุ์ เลขประจำตัว 44597 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

เมืองไทยไครๆ ก็รัก

จากการได้พบปะและสังเกตผู้คนหลากหลายในสังคม ทำให้รับรู้ได้ถึงความเคลื่อนไหวก่อนการไปเที่ยวยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ผู้ไปเที่ยวมักจะตื่นเต้น กระตือรือร้น และออกปากถามถึงของฝาก ด้านผู้ที่ถูกถามนั้นก็ต้องตอบตามมารยาท และถามถึงบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยว นั้น รวมทั้งอวยพรให้เดินทางโดยสวัสดิภาพ หากแต่มีบางสิ่งๆ คนลืมนอบถามไปก็คือ “สาเหตุที่ไปท่องเที่ยว”

ผู้เขียนเชื่อว่าหากได้ลองถามถึงสาเหตุที่ไปท่องเที่ยวแล้ว คงได้คำตอบจากนักเดินทางที่หลากหลาย เช่น ศึกษาดูงาน หาข้อมูลการค้า แต่คำตอบส่วนใหญ่อาจค่อนข้างไปทาง “พักผ่อนหย่อนใจ” โดยส่วนตัวผู้เขียนไม่ได้มีอคติกับการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ หากแต่เมื่อลองพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว หลายๆ ครั้งผู้เขียนรู้สึก “เสียดาย” เงินทองที่ประชาชนคนไทยเป็นผู้หารายได้มาด้วยน้ำพักน้ำแรงของตนเอง โดยการนำเงินไปใช้จ่ายในสถานที่ที่มีค่าครองชีพสูงกว่าประเทศไทย หรือพูดง่าย ๆ ก็คือไปท่องเที่ยวต่างประเทศ โดยมีเหตุผลเดียวคือ “ต้องการพักผ่อน”

จากการสอบถามบุคคลใกล้ตัวบางท่านที่เดินทางไปยังต่างประเทศบ่อยๆ ทำให้ได้รับคำตอบที่สามารถตีความได้ว่า การไปเที่ยวต่างประเทศนั้นถือเป็นหน้าเป็นตาแก่ตนเองว่ามีฐานะดีพอ แต่ในทางกลับกัน เพื่อนร่วมชาติอีกหลายๆ ครอบครัว กำลังตกทุกข์ได้ยากกับปัญหาเศรษฐกิจที่รุมเร้าทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ การท่องเที่ยวที่เคยคึกคักกลับกลายเป็นเงียบเหงา ชาวต่างชาติหวาดกลัวสถานการณ์ต่างๆ ในประเทศไทย คนไทยที่มีอาชีพเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจึงต้องตระกะกำลำบาก ในขณะที่คนไทยที่มีฐานะดีกลับใช้เงินแจกจ่ายให้ต่างประเทศ โดยไม่เหลียวแลเพื่อนร่วมชาติด้วยตนเอง

“...ถ้าประเทศทั้งปวงจะยกย่องนับถือกันโดย
 บริสุทธ์ใจ และช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันโดย
 พร้อมพรักแล้ว ก็เชื่อได้ว่าจะเกิดความเข้าใจในกัน
 และกันอย่างแท้จริง พร้อมทั้งความร่วมมือกัน
 อันมิตรอย่างแน่นแฟ้นขึ้นได้แล้ว ความสงบสุข
 อิศราภาพ เสถียรภาพอันเสมอหน้าและถาวร ก็จ
 ะเกิดมีขึ้นทุกแห่งหนในโลก ดังที่ทุกคนปรารถ
 ปรารถนา...”

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

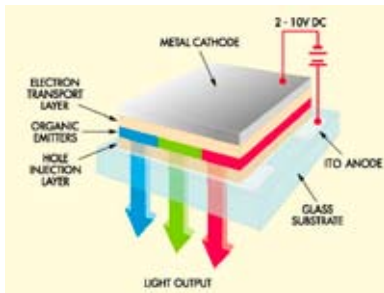
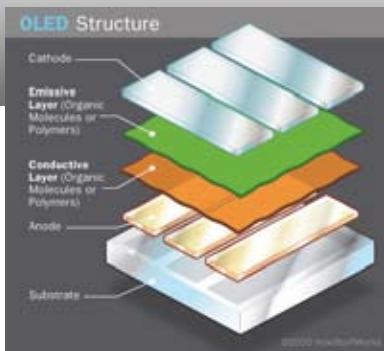
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราโชวาท
 ตอนหนึ่งว่า “...ถ้าประเทศทั้งปวงจะยกย่องนับถือกันโดยบริสุทธ์ใจ
 และช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันโดยพร้อมพรักแล้ว ก็เชื่อได้ว่า
 จะเกิดความเข้าใจในกันและกันอย่างแท้จริง พร้อมทั้งความ
 ร่วมมือกันอันมิตรอย่างแน่นแฟ้นขึ้นได้แล้ว ความสงบสุข
 อิศราภาพ เสถียรภาพอันเสมอหน้าและถาวร ก็จจะเกิดมีขึ้นทุก
 แห่งหนในโลก ดังที่ทุกคนปรารถปรารถนา...” ดังนี้แล้วผู้เขียน
 จึงมีความต้องการที่จะเชิญชวนนักท่องเที่ยวทั้งหลายให้ลอง
 ท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจไทย
 ให้กลับมาคึกคักอีกครั้ง ถือเป็น การสำรวจ “บ้าน” ของตนเอง
 ให้รอบรู้ และรับรู้ถึงวิถีชีวิตของคนไทยในท้องถิ่น รวมทั้งช่วย
 เผยแพร่แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยให้ชาวต่างชาติ
 ได้เห็น และสนใจที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย
 กันมากขึ้น

เมื่อถามถึงข้อดีอื่นๆ ของการท่องเที่ยวใน
 ประเทศนั้น ผู้เขียนมีความเห็นว่า เป็นการดำเนินตาม
 รอยเบื้องพระยุคลบาท คือ มีความพอเพียง ไม่ฟุ้งเฟ้อ
 ใช้จ่ายเกินความจำเป็น ถือเป็น การช่วยเหลือประเทศชาติ
 ให้กลับมามั่นคงแข็งแรงได้ดังเดิม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
 การสนับสนุนให้คนไทยเที่ยวไทยนั้น จะสามารถเป็นแรง
 ผลักดันให้ประเทศไทยกลับมาเป็น “สยามเมืองยิ้ม” ที่ไม่ว่า
 จะเดินทาง ไปที่ใดก็มีแต่รอยยิ้ม และความสขของทุกๆ คน
 ไม่ว่าจะ เป็นนักท่องเที่ยว หรือเจ้าของพื้นที่ที่ท่องเที่ยวก็ตาม
 ขอให้ทุกคนอย่าลืมว่า “เมืองไทยใครๆ ก็รัก”

OLED

ในโลกรานาเทคโนโลยีใหม่ สำหรับจอภาพ

OLED (Organic Light Emitting Diodes) เป็นอุปกรณ์ที่มีหลักการง่ายๆ กล่าวคือ เมื่อนำวัสดุที่มีสมบัติเป็นสารเปล่งแสง (Emissive Materials) ซึ่งเป็นโมเลกุลอินทรีย์ (Organic Materials) มาวางไว้ระหว่างขั้วไฟฟ้าบวกและลบ วัสดุเปล่งแสงนี้มีสมบัติเป็นสารกึ่งตัวนำที่มีชั้นของพลังงาน 2 ชนิด ได้แก่ ชั้นพลังงานที่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่ กับชั้นพลังงานที่ว่างเปล่า ไม่มีอิเล็กตรอนบรรจุ ประจุบวกหรือโฮล (Hole) สามารถวิ่งอยู่บนชั้นพลังงานที่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่นี้ได้ ในขณะที่ประจุลบหรืออิเล็กตรอน (Electron) สามารถวิ่งได้บนชั้นพลังงานที่ว่างเปล่านั้น ชั้นพลังงาน 2 ชนิดนี้มีลักษณะที่ไม่เชื่อมต่อกัน โดยชั้นพลังงานที่ว่างเปล่านั้นจะอยู่สูงกว่าชั้นพลังงานที่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่ ชั้นพลังงานบนสุดที่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่จะถูกแยกออกจากชั้นพลังงานว่างเปล่าด้วยช่องว่างของพลังงาน (Energy Gap) ซึ่งมีขนาดที่พอเหมาะเมื่อผ่านสนามไฟฟ้าเข้าไปที่ขั้วไฟฟ้าทั้งสอง อิเล็กตรอนจากขั้วลบจะวิ่งไปที่ชั้นพลังงานที่ว่างเปล่า ในขณะที่โฮลจะวิ่งจากขั้วบวกไปยังชั้นพลังงานที่มีอิเล็กตรอนบรรจุอยู่ จากนั้นประจุลบจะวิ่งลงมาในขณะที่ประจุบวกจะวิ่งขึ้นไปพบกัน แล้วรวมตัวกันเกิดเป็นอนุภาคโฟตอนหรือแสงนั่นเอง โดยพลังงานของอนุภาคโฟตอนนั้นมีค่าเท่ากับ Energy Gap ซึ่งเป็นตัวกำหนดสีของแสงที่เปล่งออกมา เช่น สีแดง ซึ่งมีพลังงานต่ำกว่าสีฟ้า เป็นต้น สีของแสงที่เปล่งออกมาขึ้นอยู่กับ Energy Gap ซึ่งขึ้นอยู่กับสมบัติของวัสดุเปล่งแสงอีกที

ข้อดีของ OLED ประการหนึ่งก็คือ เราสามารถออกแบบ Energy Gap หรือสีที่เปล่งออกมาได้ โดยการทำวิศวกรรมโมเลกุล เช่น พอลิเมอร์ที่เป็นวัสดุเปล่งแสงสีเหลืองที่ชื่อว่า PPV (Poly Paraphenylenevinylene) หากนำมาทำวิศวกรรมโมเลกุลโดยการใส่หมู่แทนที่ด้านข้างเข้าไป เกิดเป็น MEH-PPV ซึ่งมี Energy Gap ที่ลดลงทำให้สีเปลี่ยนมาเป็นส้ม-แดง

OLED อาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ขึ้นอยู่กับวัสดุเปล่งแสง ได้แก่

1. วัสดุเปล่งแสงนำหนักโมเลกุลต่ำ ถูกคิดค้นขึ้นโดยบังเอิญใน ค.ศ. 1987 โดยนักวิทยาศาสตร์ของบริษัทโกดัก ระหว่างที่กำลังทำการพัฒนาเซลล์สุริยะอินทรีย์ พวกเขา

สังเกตเห็นแสงสีเขียวที่เปล่งออกมาจากรอยต่อระหว่างวัสดุ 2 ชนิด ชนิดหนึ่งเป็นตัวนำที่ตีของโฮล ในขณะที่อีกชนิดหนึ่งเป็นตัวนำที่ตีของอิเล็กตรอน การเตรียม OLED ชนิดนี้นิยมทำด้วยการระเหยในสุญญากาศ (Vapor Deposition)

2. วัสดุเปล่งแสงน้ำหนักโมเลกุลสูง หรือพอลิเมอร์ คิดค้นขึ้นครั้งแรกใน ค.ศ. 1990 ที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ โดยการใช้พอลิเมอร์นำไฟฟ้าเป็นวัสดุเปล่งแสง ซึ่งมีข้อดีคือพอลิเมอร์ที่มีความสามารถในการนำไฟฟ้าได้ดีกว่าพวกโมเลกุลน้ำหนักต่ำ ทำให้สามารถใช้ศักย์ไฟฟ้าไม่ต่องสูงมาก (เช่น 2 - 5 โวลต์) อีกทั้งมีประสิทธิภาพในการเปลี่ยนพลังงานไฟฟ้าเป็นพลังงานแสงที่ดีกว่า ที่สำคัญการเตรียมอุปกรณ์สามารถทำได้ในสภาวะเปียก กล่าวคือทำการละลายพอลิเมอร์ในสารละลาย แล้วนำไปทำการเคลือบปั่นให้เป็นแผ่นฟิล์มบาง ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวสามารถทำได้ในห้องปฏิบัติการเคมีเท่านั้น

OLED เป็นอุปกรณ์ที่ทำงานโดยอาศัยสมบัติทางนาโน กล่าวคือวัสดุอินทรีย์เปล่งแสงที่นำมาประกอบอุปกรณ์นั้นเป็นฟิล์มที่บางมาก มีความหนาเพียง 100 - 150 นาโนเมตร ซึ่งบางกว่า 1 เปอร์เซ็นต์ของเส้นผม ขั้วไฟฟ้าที่นำมาประกอบก็สามารถทำให้บางได้ในระดับใกล้เคียงกัน ดังนั้น OLED จึงมีความหนาน้อยกว่ากระดาษเสียด้วยซ้ำ ด้วยความที่วัสดุเปล่งแสงเป็นสารอินทรีย์ เราจึงสามารถประกอบอุปกรณ์ OLED บนวัสดุที่พับงอได้ เกิดเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่เรียกว่า “จอภาพแบบยืดหยุ่น” (Flexible Display) การทำงานของวัสดุเปล่งแสงอินทรีย์ก็อาศัยสมบัติระดับโมเลกุล โดยที่โครงสร้างเชิงอิเล็กทรอนิกส์สามารถดัดแปลง หรือจูน (Tune) โดยการทำวิศวกรรมโมเลกุล เช่น การใส่กิ่งก้านสาขาให้แก่โมเลกุล การดัดแปลงหมู่แทนที่ การเปลี่ยนชนิดของอะตอมในโมเลกุล ซึ่งมีผลทำให้โครงสร้างเชิงอิเล็กทรอนิกส์เปลี่ยนไปได้

การใช้งาน OLED ในปัจจุบันและอนาคต

จะเห็นว่าเครื่องเล่นเพลงดิจิทัล mp3 ในปัจจุบัน เริ่มมีการใช้ OLED เป็นจอภาพกันบ้างแล้ว นอกจากนี้ยังนำมาใช้เป็นจอขนาดเล็กให้กับโทรศัพท์ PDA กล้องดิจิทัล ซึ่งมีหลายบริษัทได้ผลิตออกมาจำหน่ายแล้ว เช่น Sony และ Kodak สำหรับจอภาพขนาดใหญ่อย่างโทรทัศน์ หรือจอคอมพิวเตอร์ก็มีออกมาจำหน่าย เช่น Sony และ Samsung ซึ่งคาดว่าจะเริ่มทำตลาดกันจริงจัง นอกจากนี้บริษัท TDK ยังได้นำเสนอเทคโนโลยี OLED จอแสดงผลรุ่นใหม่ที่มีคุณสมบัติคล้ายฟิล์มคือมีความโปร่งใสจนสามารถมองเห็นทะลุได้ และจะเปล่งแสงเมื่อได้รับพลังงานไฟฟ้า อีกทั้งยังสามารถแสดงภาพในขณะที่จอลูก

ตัดให้โค้งงอได้อีกด้วย ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบของเทคโนโลยีจอแสดงผลชนิดนี้ที่เหนือกว่าจอที่ทำจากแก้วซึ่งแตกง่ายได้ง่าย

ขณะนี้บริษัท Apple กำลังจะใช้เทคโนโลยี OLED มาทำเป็นหน้าจอ iPad ซึ่งในปีหน้าเราอาจได้เห็น OLED มาเป็นจุดขายของ iPad ก็เป็นไปได้ หรือจะเป็นคีย์บอร์ดคอมพิวเตอร์ที่สามารถปรับเปลี่ยนตัวอักษรหรือภาษาบนหน้าคีย์บอร์ดได้ตามใจ เพราะแต่ละคีย์บอร์ดมี 114 ปุ่ม ซึ่งล้วนทำจาก OLED ทั้งสิ้น

จะเห็นว่าการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับ OLED กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ต่อไปเราอาจได้เห็นอุปกรณ์ธรรมดาๆ ในวันนี้กลับกลายเป็นอุปกรณ์ไม่ธรรมดาขึ้นมาได้ วันหนึ่งเราอาจหยิบหนังสือพิมพ์จอ OLED ส่วนตัวมาอ่านและดูภาพข่าวล่าสุดได้ตลอดเวลา ที่สำคัญยังพับหรือม้วนเก็บลงในกระเป๋าได้เหมือนเดิม หรือเราอาจไม่เห็นหลอดไฟตามเพดานกันอีกต่อไป เมื่อทั้งเพดานกลายเป็นแผง OLED ที่ให้แสงสว่างแทน และที่น่าสนใจในบ้านเราคือ เราอาจได้เห็นทีวีมอเดิร์นไซคีส์เสื่อจอโฆษณาเคลื่อนที่ก็เป็นได้

แต่เชื่อว่าเทคโนโลยีข้อพิงยากเหล่านี้จะวิจัยกันได้เฉพาะในต่างประเทศเท่านั้น เพราะอันที่จริงแล้วในประเทศไทยของเราก็มีหน่วยงานวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีด้านนี้อยู่หลายแห่งด้วยกัน เช่น ด้านวิศวกรรมโมเลกุล เพื่อเปลี่ยนสีของแสงที่เปล่งออกมานั้น มีการวิจัยกันที่ศูนย์นาโนศาสตร์และนาโนเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล หรือด้านการสังเคราะห์พอลิเมอร์เปล่งแสงเพื่อผลิตเป็นอุปกรณ์ OLED มีที่ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ (MTEC) ศูนย์นาโนเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (NANOTEC) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

แหล่งข้อมูล :

<http://www.itday.in.th/oled>

http://www.neutron.rmutphysics.com/news/index.php?option=com_content&task=view&id=2090&Itemid=3

<http://www.tistr.or.th/tistrblog/?p=446>

<http://boy-nano.blogspot.com/2010/08/oled.html>

เส้นทางสู่ตัวแทน โอลิมปิกคอมพิวเตอร์ ระหว่างประเทศ

ค่าย สอวน. เป็นค่ายที่จัดขึ้นโดยมูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการ และพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ศึกษา ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ (สอวน.) โดยจัดการอบรมอย่างเข้มข้นให้กับนักเรียนที่มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ เพื่อคัดเลือกตัวแทนนักเรียนเพื่ออบรมในค่าย สสวท. ซึ่งจัดโดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และสุดท้ายคัดเลือกตัวแทนนักเรียนเพียงสาขาวิชาละ 4 คน เพื่อเป็นตัวแทนประเทศไทยไปแข่งขันโอลิมปิกวิชาการระหว่างประเทศ

ค่าย สอวน. แบ่งออกเป็น 6 สาขาวิชา คือ คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา ดาราศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ โดยจะทำการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าค่าย สอวน. ประมาณเดือนกันยายน และดำเนินการเข้าค่าย สอวน. ค่าย 1 มีนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ 120 คน ในเดือนตุลาคม และคัดเลือกนักเรียนประมาณ 50 คน เพื่อเข้าค่าย สอวน. ค่าย 2 ในเดือนมีนาคม และสุดท้าย คัดเลือกนักเรียนจากค่าย 2 จำนวน 18 คน (สำหรับศูนย์ในกรุงเทพมหานคร) หรือ 6 คน (สำหรับศูนย์ปริมณฑลและศูนย์ต่างจังหวัด) เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน สอวน. ระดับชาติ ในเดือนพฤษภาคม และนักเรียนที่ได้รับรางวัลเหรียญทอง และเหรียญเงินจากการแข่งขัน สอวน. ระดับชาติ จะได้รับสิทธิเข้าค่าย สสวท. และได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนประเทศต่อไป

แนะนำชมรมคอมพิวเตอร์โอลิมปิก ปูเส้นทางสู่ตัวแทนโอลิมปิกคอมพิวเตอร์ระหว่างประเทศ

(มีสตีฟ อ่อนกล้า ครูที่ปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์ และมาสเตอร์อุเทน เศวตบุญชู ครูที่ปรึกษาด้านคณิตศาสตร์)

ชมรมคอมพิวเตอร์โอลิมปิกเป็นชมรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความรู้แก่น้องๆ ที่มีความสนใจด้านการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และเพื่อตัวให้น้องๆ สามารถสอบแข่งขันในค่าย สอวน. และ สสวท. ได้ โดยผู้ทำการสอนคือรุ่นพี่ที่มีประสบการณ์การเข้าค่ายในระดับนั้นๆ การจัดการสอนประกอบด้วยการเรียนทั้งคณิตศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานสำหรับ

คอมพิวเตอร์ เพื่อสอบค่าย สอน. ค่าย 1 และการเขียนโปรแกรมภาษาซี โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีความง่ายไปยากตามลำดับชั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของน้องๆ แต่ละคน และมีการฝึกการทำโจทย์แนวโอลิมปิกอยู่ตลอดเวลา เป็นโครงการที่สามารถหวังผลได้สำหรับคนที่มีความสนใจ

น้องๆ ที่สนใจอยากเข้าร่วมโครงการคอมพิวเตอร์โอลิมปิก สามารถติดต่อได้ที่ครูสอนคอมพิวเตอร์ทุกระดับชั้น และจะมีการเรียนทุกวันช่วงเย็นหลังเลิกเรียน เวลา 16.00 - 18.00 น. โดยประมาณ (น้องที่สนใจไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านการเขียนโปรแกรมมาก่อน เพราะจะมีรุ่นพี่คอยแนะนำและดูแลอย่างใกล้ชิด)

“ตัวแทนประเทศคนต่อไปอาจเป็นคุณ”

สรุปผลการเข้าค่าย และการแข่งขัน สอน. คอมพิวเตอร์ของนักเรียนโครงการคอมพิวเตอร์โอลิมปิก ประจำปีการศึกษา 2553

ลำดับที่	ชื่อ/นามสกุล	ระดับชั้น*	ผลการเข้าค่าย และผลการแข่งขัน ปีการศึกษา 2553			
			คัดเลือกเข้าค่าย สอน. ค่าย 1	คัดเลือกเข้าค่าย สอน. ค่าย 2	คัดเลือกเป็นตัวแทนศูนย์ไปแข่ง สอน. ระดับชาติ	ผลการแข่งขัน สอน. ระดับชาติ
1	นายสิฏฐชัย จักรวีร์จักร	ม. 6/2	79.00	94.35	97.53	เหรียญทอง
2	นายวรุฒิ โคมะจารัตน์	ม. 6/1	78.00	83.50	59.88	เหรียญทอง
3	นายณัฏฐพงษ์ อุสิริมณีชัย	ม. 5/2	74.00	87.00	80.25	เหรียญเงิน
4	นายเวศวรรุศ งามดำรงเกียรติ	ม. 5/2	72.00	93.85	67.28	เหรียญเงิน
5	นายพงศธร สันติวัฒนกุล	ม. 6/1	87.00	85.85	67.28	เหรียญทองแดง
6	นายกิตติพงษ์ ศิริเรืองสกุล	ม. 4/1	67.00	90.00	55.56	เหรียญทองแดง

*หมายเหตุ : ระดับชั้นที่ระบุในตารางคือระดับชั้นปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2554)

ความประทับใจจากการเข้าค่าย สอวน. คอมพิวเตอร์

ผมเข้าค่าย สอวน. คอมพิวเตอร์ มาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีคุณครูที่ปรึกษาโครงการ อสช. ชักชวนให้ผมลองสมัครโครงการ สอวน. สาขาใดก็ได้ เพื่อเป็นประโยชน์กับตัวเอง ทั้งในด้านความรู้ที่ได้รับเพิ่มเติมจากในห้องเรียน และสิทธิพิเศษที่จะได้รับในการเข้ามหาวิทยาลัย ในปีนั้นผมสมัครสอบค่าย สอวน. เคมี และคอมพิวเตอร์ และเมื่อผลประกาศออกมาปรากฏว่าผมสอบผ่านค่าย สอวน. คอมพิวเตอร์ จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้ผมเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์มาจนถึงปัจจุบัน

ในปีแรกของการเข้าค่าย สอวน. (พ.ศ. 2552) ผมยังไม่มีความรู้ด้านการเขียนโปรแกรมภาษาซีมาก่อน เวลาที่เรียนในค่าย ทุกเรื่องจึงถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับผม บางเรื่องก็ยังมีจุดที่ไม่เข้าใจอยู่ ผมจึงสอบผ่านไปเข้าค่ายได้ถึงแค่ค่าย 2 เท่านั้น

ในปีถัดมา (พ.ศ. 2553) ผมได้เข้าค่าย สอวน. ค่าย 1 และค่าย 2 เป็นรอบที่ 2 ในปีนี้ผมเตรียมตัวทบทวนเนื้อหาเดิม และเพิ่มเติมเนื้อหาใหม่ที่ยังไม่เข้าใจทั้งหมดก่อนเข้าค่าย และเพื่อเป็นการทบทวน

ความรู้ ผมจึงจัดตัวให้น้องๆ ที่จะเข้าค่ายในปีนี้ สุดท้ายผมและเพื่อนๆ รวม 6 คน ได้เป็นตัวแทนศูนย์ สอวน. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ไปแข่งขันคอมพิวเตอร์โอลิมปิกระดับชาติที่มหาวิทยาลัยนเรศวร และผมได้รับรางวัลเหรียญทองมาเป็นรางวัลสำหรับความตั้งใจและความขยันในปีนี้

การเข้าค่าย สอน. ค่าย 1 จัดขึ้นที่โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ในค่ายนี้มีนักเรียนจำนวนมากกว่า 100 คนที่เข้าร่วม และมีบางคนที่ยังไม่เคยมีความรู้ด้านการเขียนโปรแกรมมาก่อน บรรยากาศในค่ายจึงเป็นแบบช่วยเหลือกัน คนที่รู้เรื่องสอนคนที่ไม่รู้เรื่อง การเข้าค่ายนี้มีกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ในช่วงเช้า และยังมีการจับคู่ Buddy ทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนต่างโรงเรียนมากขึ้น อีกทั้งยังมีการสวดภาวนาและนั่งสมาธิก่อนเข้าเรียนด้วย การเข้าค่ายเป็นไปอย่างสนุกสนาน ควบคู่ไปกับความรู้และคุณธรรมที่ได้รับ

การเข้าค่าย สอน. ค่าย 2 จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยอาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มีนักเรียนที่เข้าค่ายนี้ประมาณ 50 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยลง และเป็นค่ายที่นักเรียนจะต้องพักอยู่ที่หอพักชั่วคราวภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนื้อหาการเรียนในค่ายนี้เป็นเนื้อหาที่มีความยากเพิ่มขึ้นมากเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมโครงสร้างข้อมูล และการออกแบบและวิเคราะห์อัลกอริทึม โจทย์ปัญหาระหว่างการเรียนและการสอบเป็นโจทย์ที่ประยุกต์การเขียนโปรแกรมร่วมกับสาขาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ เป็นต้น บรรยากาศค่ายนี้จึงเต็มไปด้วยการแข่งขันมากขึ้น แต่เพื่อนต่างโรงเรียนก็ยังคงช่วยเหลือกัน และสนิทกันเกือบทั้งค่าย กิจกรรมหลังการเรียนที่ผมและเพื่อนๆ ทำด้วยกันคือการออกกำลังกาย เช่น แบดมินตัน ปิงปอง และฟุตบอล เป็นต้น นอกจากนี้ในตอนกลางคืน เพื่อนๆ จากต่างโรงเรียนก็ยังมาร่วมกันทบทวนความรู้ในแต่ละวันกันอีกด้วย

การแข่งขันคอมพิวเตอร์โอลิมปิกระดับชาติในปีที่จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก โดยคัดเลือกนักเรียนจากค่าย 2 จำนวน 18 คน (จากศูนย์ สอน. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย) และ 6 คนจากศูนย์ สอน. อื่นๆ มาแข่งขันกัน รวมแล้วประมาณ 100 คน จากศูนย์ สอน. ทั่วประเทศ การเข้าร่วมแข่งขันในครั้งนี้ ทำให้ผมได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ๆ จากต่างจังหวัด และมีพี่เลี้ยงจากมหาวิทยาลัยนเรศวรคอยดูแลอย่างใกล้ชิด โดยทุกคนต้องทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น การรับประทานอาหาร การทัศนศึกษาในจังหวัด เป็นต้น ในการแข่งขันครั้งนี้ ผมได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียน สอน. กับเพื่อนๆ จากศูนย์ต่างๆ และได้แลกเปลี่ยนความรู้จากการสอบในแต่ละวัน ผมประทับใจการแข่งขันครั้งนี้เป็นอย่างมาก ด้วยการต้อนรับอันอบอุ่นจากจังหวัดพิษณุโลก และมหาวิทยาลัยนเรศวร และในการทัศนศึกษา หรือแม้กระทั่งเวลาอยู่ในที่พักซึ่งผมได้มีโอกาสพูดคุยกับเพื่อนๆ จากต่างจังหวัด จนกระทั่งวันสุดท้าย ทุกคนมีความรู้สึกตรงกันว่าไม่อยากจากกันเลย อยู่ที่นี่สนุกมาก

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบคุณมิสศิริพร อ่อนกล้า ครูที่ปรึกษานักเรียนโครงการคอมพิวเตอร์โอลิมปิก ผู้ดูแลพวกผมอย่างใกล้ชิด และให้คำปรึกษาทุกเรื่อง ขอขอบคุณมาสเตอร์อุเทน เสวตฤกษ์ ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนโครงการคอมพิวเตอร์โอลิมปิก เพื่อการสอบแข่งขันในรอบแรก รวมถึงพี่ตัน (นายปฐมพล แสงอุไรพร อัสสัมชัญ เลขประจำตัว 38341) ที่สอนเนื้อหาผมก่อนจะเข้าค่าย สอน. เมื่อปีที่แล้ว และขอขอบคุณคุณครูทุกท่าน และเพื่อนๆ ทุกคนที่เป็นกำลังใจให้ผมตลอดการเข้าค่ายและการแข่งขันนี้

ความสำเร็จของ

เด็กอัสสัมชัญบนเวทีโลก

ครอสเวิร์ดอาจเป็นเพียงเกมที่เล่นเพื่อฆ่าเวลาของบางคน สำหรับบางคนครอสเวิร์ดไม่ใช่แค่กีฬาที่เล่นกันเพลินๆ เท่านั้น แต่จากการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับโลกในหลากหลายเวที อาจยังไม่มีใครรู้ว่าเด็กไทยของเรา โดยเฉพาะเด็กอัสสัมชัญก็มีความสามารถทางด้านนี้ไม่แพ้ชาติอื่นเลย

ปี 2551 ชาญฤทธิ์ คณนารัตน์ หรือ “พ้อยท์” นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ (ปัจจุบันศึกษาอยู่ที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ได้ไปคว้าแชมป์รายการเยาวชนชิงแชมป์โลก (World Youth Scrabble Championship) ครั้งที่ 3 จัดขึ้นที่ป็นัง ประเทศมาเลเซีย โดยชาญฤทธิ์เป็นเด็กไทยคนแรกที่คว้ารางวัลนี้มาได้

ปี 2553 ปรีดี คณนารัตน์ หรือ “ปิง” น้องชายของชาญฤทธิ์ ปัจจุบันเรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ ได้สร้างชื่อเสียงในเวทีโลกให้ต่างชาติยอมรับในความสามารถของเด็กไทย โดยผลงานที่ผ่านมาในปี 2553 - 2554 ปรีดีได้เข้าร่วมการแข่งขัน 3 รายการ ดังนี้

1. แชมป์เยาวชนนานาชาติ จัดที่กรุงเทพฯ เมื่อเดือนธันวาคม 2553 โดยมีผู้แข่งขันจากหลากหลายประเทศเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งเงินรางวัลถึง 4,000 ดอลลาร์สหรัฐ (รางวัลที่ 3 ในปี 2552)
2. รองชนะเลิศอันดับ 1 รายการเยาวชนชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 5 จัดที่เมืองมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อเดือนธันวาคม 2553 (รางวัลที่ 4 ในรายการชิงแชมป์เยาวชนโลก ครั้งที่ 4 ปี 2552)
3. แชมป์รายการ ASTAR Challenge International School ในรุ่นมัธยม แข่งขันเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ณ เมืองกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีผู้เข้าร่วมแข่งขันถึง 238 คน จากประเทศสิงคโปร์ ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย และมาเลเซีย

ปรีดีเป็นหนึ่งในเดียวจากประเทศไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันในรุ่นนี้ ซึ่งเงินรางวัล 4,000 ริงกิตมาเลเซีย (รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 ในปี 2552 - 2553 ในรายการเดียวกันนี้)

บาดึกันว่าความสำเร็จของพี่น้อง “ครอบครัว” มีที่มาจากอย่างไรกันบ้าง

เริ่มจากคุณแม่ชักชวนชาญฤทธิ์ให้เล่นครอสเวิร์ดที่บ้าน เพื่อให้ลูกรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เพราะนอกจากจะได้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังได้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่ม นอกจากนี้ยังสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นในครอบครัว กีฬาครอสเวิร์ดเป็นกีฬาที่ทุกเพศทุกวัยสามารถเล่นร่วมกันได้ ซึ่งแตกต่างกับกีฬาประเภทอื่นที่ต้องอาศัยพลังกำลัง ทำให้จำกัดช่วงอายุที่สามารถเล่นได้ แต่สำหรับครอสเวิร์ดสามารถเล่นได้ยาวนานราบที่ขังต้องการลงเล่น และยังช่วยป้องกันโรคความจำเสื่อมได้อีกด้วย

เมื่อชาญฤทธิ์เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้เข้าร่วมชมรมครอสเวิร์ดที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม และเริ่มแข่งขันในสนามต่างๆ เก็บเกี่ยวประสบการณ์และความรู้ใหม่ๆ ในการเล่น ชาญฤทธิ์เล่าว่า “เป็นกีฬาที่สนุก และไม่ได้ใช้ความรู้เรื่องศัพท์อย่างเดียว แต่ต้องใช้เทคนิคในการวางแผน ต้องคาดเดาคู่ต่อสู้ว่าถ้าเขาเล่นอย่างนี้ เขาคิดอะไรอยู่”

ภราดาอรุณ เมธเศรษฐ ครูใหญ่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ในขณะนั้น ท่านเป็นแชมป์ครอสเวิร์ดประเทศไทยคนแรก ได้กรุณาช่วยฝึกสอนและถ่ายทอดเทคนิคต่างๆ ในการเล่นให้กับชาญฤทธิ์

ปีต่อมา น้องชาย 2 คนของชาญฤทธิ์ คือ ปรีดี และกอบธัญ ซึ่งขณะนั้นเรียนอยู่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมเช่นกัน ได้เข้าสู่งการแข่งขันด้วย ซึ่งน้องชายได้รับแรงบันดาลใจจากพี่ชาย และพี่ชายช่วยแนะนำเทคนิคต่างๆ ให้ ทำให้น้องทั้งสองคนประสบความสำเร็จในการแข่งขันอย่างรวดเร็ว

โดยปกติแล้วสามคนพี่น้องจะฝึกซ้อมครอสเวิร์ดเกือบทุกวันผ่านทางเว็บไซต์ และแข่งขันกันเองระหว่างพี่น้อง ยิ่งในช่วงใกล้แข่งขันก็จะซ้อมหนักมากขึ้น โดยเน้นการท่องศัพท์เยอะๆ โดยเฉพาะศัพท์บิงโก (การลงตัวอักษรทั้ง 7 ตัวในตาเดียว) ซึ่งสำคัญมากเพราะอาจทำให้ผลการแข่งขันพลิกได้เลยทีเดียว

หลังจากคว้าแชมป์ในประเทศมาหลายรายการแล้ว ทั้งสามพี่น้องก็ได้มีโอกาสเป็นตัวแทนประเทศไทยไปแข่งขันในระดับนานาชาติ ถึงแม้ว่าการแข่งขันในต่างประเทศนั้นค่อนข้างจะแตกต่างจากเมืองไทย และชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาอาจมีความได้เปรียบทางด้านภาษาอังกฤษ แต่การออกไปสู่สนามระดับสากลก็ช่วยให้ได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่สำคัญมากมาย โดยเฉพาะเทคนิคในการเล่นที่เรียกได้ว่าคนไทยไม่แพ้ชาติใดในโลกจริงๆ

เบื้องหลังความสำเร็จมาจากครอบครัวที่ให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ คุณพ่อคุณแม่คอยรับส่ง และไม่ว่าจะเดินทางไปแข่งขันที่ไหนก็จะตามไปให้กำลังใจ คุณปู่คุณย่าเองก็เป็นเจ้าภาพเลี้ยงฉลองชัยชนะให้ ส่วนคุณอาภักจะคอยให้รางวัลดีชนิด กล่าวได้ว่า “ครอสเวิร์ดสร้างความสัมพันธ์และความอบอุ่นในครอบครัว” อย่างไรก็ดี การแข่งขันย่อมมีผลชนะและผลแพ้ ซึ่งส่งผลดีให้เด็ก รู้จักยอมรับความพ่ายแพ้ รู้จักชื่นชมยินดีในความสามารถของเพื่อน เช่นกันเมื่อผลออกมาแพ้ ครอบครัวก็จะให้กำลังใจ พุดคุยกันเพื่อหาข้อบกพร่อง และหาวิธีการเตรียมตัวที่ดียิ่งขึ้น ท่องศัพท์ ขยันฝึกซ้อม และเข้าร่วมการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอ เป็นเคล็ด (ไม่) ลับที่ช่วยให้เด็กๆ ของเราประสบความสำเร็จ

สุดท้ายครอบครัวของเราต้องขอขอบพระคุณโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม และแผนกมัธยม ที่ให้การสนับสนุนนักเรียนที่มีความสามารถ โรงเรียนมีรถรับส่งและคุณครูผู้ควบคุมดูแล รวมถึงสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ พร้อมทั้งเงินรางวัลพิเศษสำหรับผู้ได้รับรางวัลที่ 1 - 3 ในการแข่งขันระดับนานาชาติอีกด้วย นอกเหนือจากเงินรางวัลแล้ว ความเอาใจใส่และกำลังใจจากคุณครูที่คอยติดตามสอบถาม และให้โอกาสเด็กได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ถึงแม้จะตรงกับช่วงเวลาสอบ คุณครูก็พิจารณาให้เลื่อนสอบสำหรับเด็กที่เป็นตัวแทนประเทศไทยไปแข่งขันในรายการสำคัญๆ ทำให้พ่อแม่และเด็กมั่นใจ ไม่ต้องกังวลเรื่องการเรียน เด็กสามารถเรียนและเล่นกีฬาได้พร้อมๆ กัน นอกจากนี้โรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการสืบทอดความสามารถด้านกีฬาครอสเวิร์ดไปยังรุ่นน้อง โดยมีโครงการ “พี่สอนน้อง” โดยส่งรุ่นพี่ในแผนกมัธยมที่มีความสามารถและมีผลงานยอดเยี่ยมไปสอนน้องๆ นักกีฬาครอสเวิร์ดที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ซึ่งเป็นการสร้างความรักความผูกพันระหว่างรุ่นพี่ รุ่นน้อง และโรงเรียนอีกด้วย

ประโยชน์ของการเล่นครอสเวิร์ดที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือสามารถใช้ผลการแข่งขันที่ได้รับรางวัลที่ 1 - 3 ทั้งจากการแข่งขันระดับประเทศและระดับโลกย้อนหลัง 3 ปี ไปใช้เป็นหลักฐานสำคัญในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ภายใต้ “โครงการกีฬาชาติ” ชาญฤทธิ์ คงธนรัตน์ จรัส วรพจน์พิศุทธิ์ เป็นตัวอย่างนักกีฬาครอสเวิร์ด โรงเรียนอัสสัมชัญ ที่เข้าศึกษาต่อในโครงการกีฬาชาติที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ดิฉันรู้สึกดีใจและภูมิใจที่เป็นคุณแม่ของ “แชมป์เยาวชนโลก และแชมป์เยาวชนนานาชาติ คवरองแชมป์เยาวชนโลก” เด็กๆ เองก็มีความภูมิใจที่ได้มีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และประเทศชาติ อีกสองปีจากนี้ไปก็จะคอยลุ้นและเชียร์น้องคนเล็กให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันระดับโลกกันต่อไป

การเขียน IE หรือ EI

การศึกษาภาษาใดนั้น แนวคิดเรื่องการใช้ภาษาที่ถูกต้องได้พัฒนาขึ้น โดยการยึดเอาภาษาของกลุ่มคนบางกลุ่มมาเป็นแบบแผนหรือบรรทัดฐานของภาษาที่ถูกต้อง นั่นคือภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิด ถ้าภาษานั้นต้องการที่จะคงอยู่ต่อไป การศึกษาภาษาตามแบบไวยากรณ์ดั้งเดิมได้กำหนดสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ในภาษาไว้ แบ่งเป็น 4 แขนง ดังนี้

1. อักษรวิธี (Orthography) การเขียนการอ่านให้ถูกต้อง
2. วาริชวิทยา (Morphology) ชนิดของคำ การจำแนกด้วยคำ
3. วากยสัมพันธ์ (Syntax) การเรียงคำติดต่อกัน
4. อันลักษณ์ (Prosody) การแต่งคำประพันธ์

ในบทความนี้จะกล่าวถึงเฉพาะหัวข้อที่ 1 อักษรวิธี (Orthography) เกี่ยวกับการเขียน IE หรือ EI ซึ่งจากการให้นักเรียนเขียนเรียงความตอบคำถาม หรือเขียนตามคำบอก นักเรียนจะประสบปัญหาการสะกดคำ ซึ่งแม้แต่เจ้าของภาษา (Native Speakers) ก็ประสบปัญหานี้เช่นกัน ในกรณีที่เขียนคำไม่คุ้นหรือคำที่ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน

กฎมือยู่ว่า I comes before E except after E นั้นหมายความว่า ตัวอักษร I จะอยู่หน้าตัวอักษร E ถ้านักเรียนท่องกฎนี้ได้แล้วก็จะไม่เกิดปัญหาในการสะกดคำอีกต่อไป แต่กฎนี้จะใช้กับกรณีที่ IE หรือ EI ออกเสียง /อี/ /ไอ/ เท่านั้น

achieve (v)	= บรรลุ, ประสบความสำเร็จ	reprieve (v)	= ยกเลิก
believe (v)	= เชื่อ	retrieval (n)	= การเอาคืนกลับมา
belief (n)	= ความเชื่อ	retrieve (v)	= เอาคืนกลับมา
besiege (v)	= ล้อม	retriever(n)	= สุนัขชนิดหนึ่ง
brief (adj)	= สั้น	review (v)	= ทบทวน
chief (n)	= หัวหน้า	siege (n)	= การยึด
field (n)	= ทุ่งนา	shield (n)	= โล่
grief (n)	= ความเศร้า	shriek (v)	= กรีดร้อง
grieve (v)	= เศร้า	siemens(n)	= หน่วยวัดไฟฟ้า/สิกส์
hygiene (n)	= สุขอนามัย	sievert (n)	= หน่วยวัดวิชาฟิสิกส์
lied (n)	= เพลง	sieve (n)	= ที่ร่อนแป้ง
lie (adv)	= เต็มใจ, ยินดี	surfie (n)	= คนที่ชอบเล่นกระดานโต้คลื่น
liege (n)	= กษัตริย์	thief (n)	= ขโมย
mien (n)	= ท่าทาง	thieving (n)	= การขโมย
niece (n)	= หลานสาว	view (v)	= ดู
priest (n)	= พระ, นักบวช	wield (v)	= ใช้อำนาจ
relief (n)	= ความโล่งใจ	yield (v)	= ให้ผล, ยอมแพ้
relieve (v)	= ทำให้...โล่งใจ		

คำในกลุ่มนี้มีจำนวนมาก เมื่อนักเรียนได้ยินเสียง /อิ/ ก็พอจะสันนิษฐาน (Assumption) หรือตั้งสมมติฐาน (Hypothesis) ได้ว่าควรเขียน IE เป็นเรื่องโชคที่เสียง /อิ/ ที่อยู่หลังตัว e มีจำนวนน้อย และเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันส่วนใหญ่ ดังนี้

ceiling	(n)	=	เพดาน	receive	(v)	=	ได้รับ
conceit	(n)	=	ความหยิ่ง	receiver	(n)	=	ผู้รับ
conceited	(adj)	=	หยิ่ง	เมื่อมีกฎก็ต้องมีข้อยกเว้นสำหรับคำบางคำซึ่ง E มาก่อน I และออกเสียง /อิ/			
conceivable	(adj)	=	เป็นไปได้	counterfeit	(adj)	=	ปลอม
conceive	(v)	=	ตั้งครรภ์	protein	(n)	=	โปรตีน
deceit	(n)	=	การหลอกลวง	seize	(v)	=	ยึด
deceitful	(adj)	=	หลอกลวง	seizure	(n)	=	การยึด
deceive	(v)	=	หลอกลวง	surfeit	(n)	=	จำนวนที่มากเกินไป
perceive	(v)	=	สังเกต, รับรู้	forfeit	(v)	=	สูญเสีย
receipt	(n)	=	ใบเสร็จ	forfeiture	(n)	=	การสูญเสีย
receivables	(n)	=	เงินค้างชำระ				

อักษรวิธีของภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ยุ่ยากและซับซ้อนที่สุดในบรรดาภาษาในยุโรปด้วยกัน ผู้ที่ศึกษาภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะประสบปัญหาเรื่องการเขียนและการอ่าน ดังตัวอย่างคำที่เขียนด้วย gh ดังนี้

1. bough	(n)	=	กิ่งไม้	อ่านว่า	14. plough	(v)	=	ไถนา	อ่านว่า
2. enough	(pro, adv)	=	เพียงพอ	อ่านว่า	15. borough	(n)	=	เมือง	อ่านว่า
3. through	(prep)	=	ตลอด, ทะลุ	อ่านว่า	16. sleigh	(n)	=	เลื่อน	อ่านว่า
4. dough	(n)	=	แป้งทำขนม	อ่านว่า	17. neigh	(v)	=	เสียงม้าร้อง	อ่านว่า
5. thorough	(adj)	=	ละเอียด	อ่านว่า	18. sough	(v)	=	เสียงลมพัด	อ่านว่า
6. slough	(v)	=	ลอกคราบ	อ่านว่า	19. tough	(adj)	=	เข้มแข็ง	อ่านว่า
7. slough	(n)	=	ความเศร้า	อ่านว่า	20. weigh	(v)	=	ชั่งน้ำหนัก	อ่านว่า
8. cough	(v)	=	ไอ	อ่านว่า	21. thigh	(n)	=	ขาอ่อน	อ่านว่า
9. hiccough	(v)	=	สะอึก	อ่านว่า	22. ugh, urgh(int)		=	เสียงอุทาน	
10. laugh	(v)	=	หัวเราะ	อ่านว่า			=	แสดงความไม่พอใจ	อ่านว่า
11. rough	(adj)	=	หยาบ	อ่านว่า	23. roughage	(n)	=	กากอาหาร	อ่านว่า
12. though	(conj, adv)	=	แม้ว่า	อ่านว่า	24. sigh	(v)	=	ถอนหายใจ	อ่านว่า
13. Maugham นักเขียนชาวอังกฤษ (1874 - 1965)				อ่านว่า	25. neighbor	(n)	=	เพื่อนบ้าน	อ่านว่า

เฉลย

1. บาว 2. อิ-นัฟ 3. ธรู 4. โด 5. เทอะ-เรอะ 6. ซลัฟ 7. ซลาว, ซลู 8. คัฟ 9. อิก-คัฟ 10. ลอฟ 11. รัฟ 12. โด 13. มอม 14. พลาว 15. เบอะ-เรอะ, เบอะ-ไร 16. ซเล 17. เน 18. ซาว, ซัฟ 19. ทัฟ 20. เว 21. ไท 22. อัก, เออ 23. รัฟ-ฟิล 24. ไชย 25. เน-เบอะ

เรียนรู้คน จากหนังสือที่อ่าน (ตอนที่ 2)

“ค้นในห้องสมุดพ้อพบหนังสือเกี่ยวกับทหารหลายเล่ม หนึ่งในนั้นเป็นเรื่องสงครามฟรังโก-เยอรมนี ระหว่างปี 1870 - 1871 และกลายเป็นเล่มโปรดของผมในทุกวันนี้ ผมชอบอ่านตั้งแต่ก่อนที่การต่อสู้อย่างห้าวหาญกลายเป็นประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ของผม จากนั้นเป็นต้นมา ผมกระหึ้นกระหือรือกับทุกอย่างที่เกี่ยวกับสงครามหรือทหาร”

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์

อย่างที่กล่าวในตอนแรกว่าฮิตเลอร์เป็นคนรักการอ่าน เขาสะสมหนังสือไว้หลากหลายประเภทถึง 16,000 เล่ม และบางเล่มมีอิทธิพลต่อความคิดของเขามาก หนังสือที่มีอิทธิพลต่อความคิดของฮิตเลอร์เล่มหนึ่งคือ **The Passion of the Great Race** ซึ่งเขียนโดย เมดิสัน แกรนต์ มีสาระเกี่ยวกับรากฐานทางกายภาพของสายพันธุ์ และถิ่นที่อยู่ การแข่งขันระหว่างชนชาติ เชื้อชาติและภาษา ปิตุภูมิอันศักดิ์สิทธิ์ แกรนต์เสนอแนวคิดที่จะต้องทำให้สายพันธุ์นอร์ดิกกลายเป็นสายพันธุ์ที่ยิ่งใหญ่และบริสุทธิ์ที่สุดผ่อง โดยการกำจัดมนุษย์ที่ร่างกายไม่สมบูรณ์แข็งแรงให้สิ้นซาก กำจัดทารกที่พิการและทำหมันผู้ใหญ่ที่เป็นคนไร้ค่าของสังคม เพราะเชื่อว่าชีวิตมนุษย์มีคุณค่าก็ต่อเมื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสายพันธุ์เท่านั้น หนังสือเล่มนี้นำเสนอข้อมูลที่น่าสนใจบนพื้นฐานทฤษฎีเหยียดผิวโดยปราศจากจิตสำนึกแม้แต่น้อย และได้กลายเป็นความคิดของปัญญาชนที่ฮิตเลอร์หลงใหล เปิดมุมมองใหม่แก่ผู้นำนาซีในการวางกรอบวิสัยทัศน์ด้านสายพันธุ์ ฮิตเลอร์ต้องการปฏิรูปสายเลือดเยอรมันใหม่ ให้เด็กเยอรมันต้องเป็นเยอรมัน-นอร์ดิกเต็มร้อย ไม่มีเลือดสายพันธุ์อื่นผสม ระหว่างทศวรรษ 1920 - 1930 ความเชื่อของแกรนต์เกี่ยวกับความสำคัญด้านประชากรศาสตร์ในประวัติศาสตร์โลกนำฮิตเลอร์ไปสู่ความคลั่งไคล้ในลัทธิชาตินิยมมากขึ้น หนังสือเรื่อง *The Passion of the Great Race* จึงเปรียบเสมือน “ไบเบิล” ของเขาอีกด้วย

ฮิตเลอร์เองยอมรับว่าสนใจเรื่องทหารตั้งแต่วัยรุ่น เห็นได้จากที่เขาอธิบายเรื่องนี้ไว้ในหนังสือชีวประวัติส่วนตัวตอนหนึ่งว่า

“ค้นในห้องสมุดพ้อ พบหนังสือเกี่ยวกับทหารหลายเล่ม หนึ่งในนั้นเป็นเรื่องสงครามฟรังโก-เยอรมนี ระหว่างปี 1870 - 1871 และกลายเป็นเล่มโปรดของผมในทุกวันนี้ ผมชอบอ่านตั้งแต่ก่อนที่การต่อสู้อย่างห้าวหาญกลายเป็นประสบการณ์อันยิ่งใหญ่ของผม จากนั้นเป็นต้นมา ผมกระหึ้นกระหือรือกับทุกอย่างที่เกี่ยวกับสงคราม หรือทหาร”

ฮิตเลอร์สะสมหนังสือเกี่ยวกับอาวุธสงครามมากมาย ความรู้เกี่ยวกับอาวุธของฮิตเลอร์ไร้เทียมทานจริงๆ เช่น รู้เรื่องเรือรบทุกประเภทที่มีอยู่ในโลก สามารถบอกรายละเอียดแม้กระทั่งระวางขับน้ำ ความเร็ว ความหนาและความแข็งแรงของเกราะ หอบังกับการและอาวุธประจำเรือ ปืนใหญ่รุ่นล่าสุด รวมถึงรถถังที่สร้างในแต่ละประเทศ ฮิตเลอร์สามารถบอกตัวเลขยอดผลิตรถถังของกองทัพรัสเซียในแต่ละปี ตลอด 20 ปีที่ผ่านมาได้ทันที

ฮิตเลอร์ได้หนังสือประวัติพระเจ้าเฟรเดอริกมหาราช เขียนโดย คาร์ลโลล์ ซึ่งเป็นนักเขียนที่เขาชื่นชมมานาน ทั้งในแง่ผู้นำและนักประวัติศาสตร์ หนังสือเล่มนี้มีอิทธิพลต่อฮิตเลอร์มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะที่เยอรมนีกำลังเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ในสงครามโลกครั้งที่ 2 เพราะมีความคล้ายคลึงระหว่างสถานการณ์ของเขากับซาร์ไมกอนมิตมนที่สวดของพระเจ้าเฟรเดอริกในปลายปี 1861 ที่อาณาจักรเฟรเดอริกใกล้พินาศด้วยกำลังทหารพันธมิตร ซึ่งประกอบด้วย ออสเตรีย ฝรั่งเศส และรัสเซียที่แสนยานุภาพเหนือกว่ามาก แล้วจู่ๆ พระองค์ก็ทราบข่าวว่าศัตรูที่พระองค์ทรงเกลียดมากที่สุดคือ

อลิซาเบธ มเหสีพระเจ้าซาร์ ลินพระชนม์มะกันหัน รัสเซียจึงถอนทหารออกจากสมรภูมิ ปรัสเซีย (เยอรมนี) จึงปลดถ้อย ปาฏิหาริย์แห่งแบรเดนเบอร์กเกิดขึ้นแล้ว นี่คือนี่ที่ฮิตเลอร์กำลังรอให้เกิดขึ้นกับเขาบ้าง ซึ่งดูเหมือนว่ามันจะเกิดขึ้นในสัปดาห์ที่สองของเดือนเมษายน ประธานาธิบดีแฟรงคลิน รูสเวลต์ ถึงแก่กรรม เมื่อฮิตเลอร์ทราบข่าวก็ดีใจจนเนื้อเต้นและพูดว่า “ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นแล้ว เหมือนที่ผมทายไว้ไม่มีผิด เราไม่แพ้สงคราม รูสเวลต์ตายแล้ว” ฮิตเลอร์โดนครอบงำด้วยความเชื่อที่ว่าปาฏิหาริย์บางอย่างมาช่วยเขาไว้ได้ เขายึดติดกับปาฏิหาริย์เหมือนคนที่ใกล้จมน้ำตายเห็นฟางเส้นเดียวก็รีบคว้าไว้

แต่หลังจากที่รูสเวลต์เสียชีวิต ยังไม่มีท่าทีว่าข้าศึกจะราซอหลังจากนั้นเบอร์ลินก็ยับเยินหลังจากโดนโจมตีทางอากาศสามระลอกติดต่อกัน โซเวียตทุ่มกำลังครั้งใหญ่โจมตีเมืองหลวงของเยอรมนี ตอกย้ำความจริงที่ว่าปาฏิหาริย์แบรเดนเบอร์กครั้งที่สองไม่มีจริง

หลังจากนั้นเป็นต้นมาฮิตเลอร์ไม่เคยพูดเรื่องปาฏิหาริย์อีกเลย ผู้นำนาซีใช้เวลาสิบวันสุดท้ายในชีวิตท่ามกลางความซึมเศร้ามากขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ทหารเยอรมันเปลืองพล้ำและสิ้นหวัง เขาทดลองใช้ไฮยาไนด์บรรจุแคปซูลกับสุนัข แล้วกลับไปยิงห้องข้างๆ เพื่อบอกเลขาธุการ จากนั้นเขาได้เขียนคำสั่งเสียและพินัยกรรมครั้งสุดท้าย

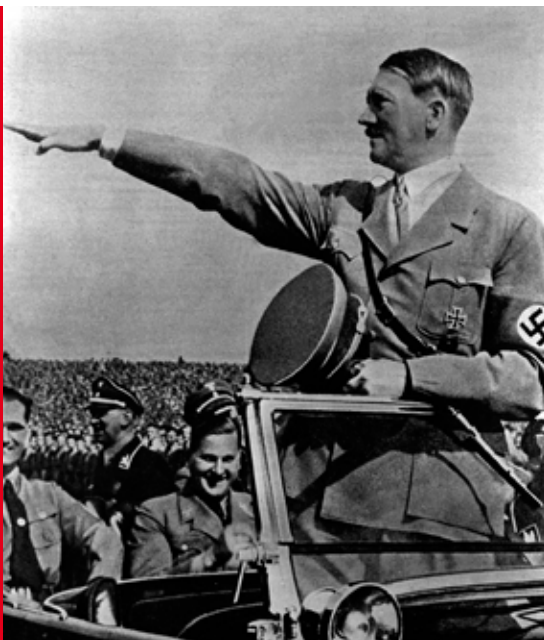
นี่เป็นครั้งสุดท้ายอีกเช่นกันที่ฮิตเลอร์ดำเนินรอยตามพระเจ้าเฟรเดอริก และกลายเป็นธรรมเนียมของหมู่ผู้ใช้อำนาจปกครองประเทศ ขณะที่ฮิตเลอร์ให้เลขาธุการพิมพ์พินัยกรรมและคำสั่งเสีย เขาเดินไปยังอีกห้องที่จัดเตรียมไว้สำหรับงานแต่งเล็กๆ กับอีวา บราวน์ แล้วดื่มแชมเปญฉลอง ตลอดเวลาสองวัน ฮิตเลอร์และอีวา

ใช้เวลาหมดไปกับการปรึกษากันว่าจะฆ่าตัวตายด้วยวิธีกินไฮยาไนด์ หรือยิงตัวตายดี หลังจากบอกเลขาธุการ และจับมือกับทุกคน ทั้งฮิตเลอร์และอีวา บราวน์ ก็แยกตัวเข้าห้องพักเวลาก่อน 15.00 น. ไม่นาน จากนั้นมีเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด ระหว่างเวลา 15.30 - 16.00 น.

เมื่อทหารคนสนิทของฮิตเลอร์เปิดประตูเข้าไปได้กลิ่นไฮยาไนด์ เห็นอีวา บราวน์ นอนเหยียดบนโซฟา ศพฮิตเลอร์ฟูบอยข้างๆ อีวา บราวน์ มีบาดแผลกระสุนเข้าที่ศีรษะนัดเดียว เลือดนองพื้น ผู้ได้บังคับบัญชาใช้ผ้าห่มห่อศพทั้งสองแล้วนำไปวางในหลุมที่ขุดตื้นๆ ในสวนสำนักนายกรัฐมนตรี จากนั้นใช้น้ำมัน 25 แกลลอนราด แล้วจุดไฟเผา นี่คือนฉากสุดท้ายของฮิตเลอร์

ก่อนเคลื่อนพลบุกโปแลนด์ ฮิตเลอร์กล่าวว่าสุดท้ายแล้วฝ่ายชนะจะเป็นผู้เขียนประวัติศาสตร์สงครามด้วยเหตุผลที่ว่า “จะไม่มีใครถามผู้ชนะว่า เขียนตรงกับความจริงที่เกิดขึ้นหรือไม่ เมื่อเริ่มเกิดสงคราม ความถูกต้องไม่สำคัญเท่าชัยชนะ” นำเสียชีวิตที่เยอรมนีเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ ฮิตเลอร์จึงกลายเป็นอนุสรณ์ในสายตาของชาวโลก ไม่ว่าใครจะมองอย่างไร แต่ชื่อของเขาก็ปรากฏอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์โลกไปเรียบร้อยแล้ว แม้สงครามโลกครั้งที่ 2 จะผ่านมานานกว่า 60 ปี แต่โลกก็ไม่มีวันลืมคนอย่างฮิตเลอร์ ชายผู้ให้บทเรียนมากมายแก่คนรุ่นหลัง อย่างน้อยเรื่องราวของเขาก็สามารถบอกได้ว่าหนังสือมีอิทธิพลต่อความคิดของคนมากเพียงใด

เรียบเรียงจากหนังสือ “ห้องสมุดลับของฮิตเลอร์” (Hitler's Private Library) โดย Timothy W. Ryback (แปลโดย โรจนา นาเจริญ)

เปิดโลกการศึกษา

มิสสุภัทลญา พุกกะเวส

นานาชาติคณะของคณะครู จากการศึกษาดูงานการจัดการศึกษา ของรัฐ South Australia

ผลจากการศึกษาดูงานในโครงการ “THAI TEACHER TRAINING PROGRAM 2010” ที่ Adelaide, South Australia ตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม - 13 พฤศจิกายน 2553 โดยมีภราดาอานันท์ ประชาวุฒิ ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นผู้นำคณะครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 13 คน ไปศึกษาดูงานครั้งนี้ อันเป็นการส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีวิสัยทัศน์ที่จะนำไปพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนทั้งปัจจุบันและอนาคตให้ก้าวหน้า จึงเป็นที่มาของ นานาชาติจากคณะครูที่เดินทางไปศึกษาดูงานดังต่อไปนี้

มาสเตอร์ประติษฐ์ ชัยปรีชา

กล่าวถึงกระบวนการสอนให้เด็กคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น มีความชัดเจนมาก โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนแบบ Deep Learning และ Inquiry Learning ของโรงเรียน มีวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (ASMS) ที่บูรณาการได้สุดยอด คือให้นักเรียนทำโครงการแบบ Experimental Design เป็นการเรียนรู้จากการออกแบบการทดลองด้วยตนเอง แล้วทดลองซ้ำๆ ปรับแก้จนได้ข้อสรุปหรือผลลัพธ์ที่ต้องการ

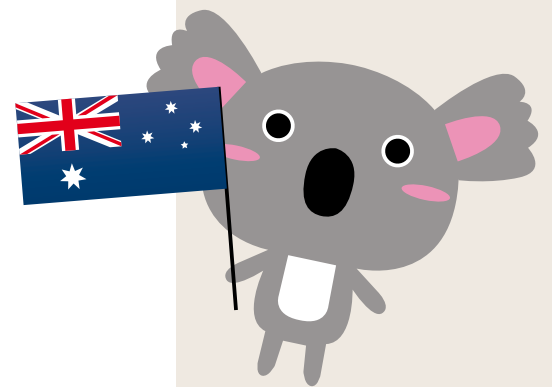
ครูฝ่ายสนับสนุน “งานนโยบายและแผน”

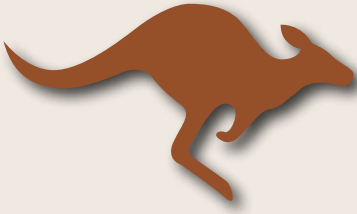

มิสศิริพร สุระศรารักษ์
มิสพິงพิศ บุณชูเลิศรัตน์
และมาสเตอร์ศรีณย์ สีนิลแท้

กลุ่มครูผู้สอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันในเรื่องบูรณาการหลักสูตรในบางสาขาวิชาหรือหลายวิชา มาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบ Project Work และนำกระบวนการเรียนรู้ เช่น การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และเทคโนโลยี การวิจัยในชั้นเรียนมาเสริมสร้างและพัฒนาทักษะให้ผู้เรียนในทุกด้าน นำผลงานของผู้เรียนไปเผยแพร่ เช่น การแสดงผลงาน และให้มีการประเมินผลงานตามสภาพจริงโดยผู้เรียนมีส่วนร่วม

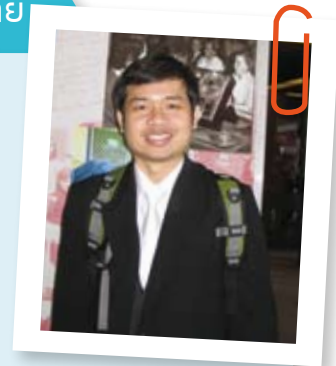

JUST
CAME BACK
FROM AUSTRALIA
!

มาสเตอร์โยแมน อุ่มฉวีลา

เสนอให้ Change โดยเริ่มจากเปลี่ยนทัศนคติของตนเองไปสู่สังคม เพื่อให้นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และองค์กร เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงในระบบการเรียนการสอนให้เท่าทันการศึกษาในยุคปัจจุบัน เพื่อการศึกษาที่ดีในอนาคต

มาสเตอร์ประเมียด สมานพร้อม

เสนอแนะให้เน้นทักษะด้านพละนาหมี การกีฬาอย่างหลากหลาย ให้ผู้เรียนมีความสุขพรั่งกายแข็งแรง มีน้ำใจนักกีฬา และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

มิสสุกัญญา พุกกะเวส

1. ควรศึกษา หรือหาแนวทางการจัดหลักสูตรแบบ Dynamic Programs มาส่งเสริมหรือช่วยเหลือนักเรียนที่มีจุดด้อยทางด้านวิชาการ แต่มีจุดเด่นทางด้านวิชาชีพ หรือความถนัดทางกิจกรรม เพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทางด้านวิชาชีพติดตัว สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือต่อยอดกับสถาบันการศึกษาในมูลนิธิ หรือการศึกษารูปอื่น ๆ ต่อไปได้

2. ฝ่ายวิชาการควรศึกษาหรือทบทวนเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร หรือปรับปรุงให้เหมาะสม โดยใช้แนวทางบูรณาการหลักสูตร เพื่อลดเนื้อหาที่เรียนให้ซ้ำซ้อนน้อยลง ปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนบางส่วน เน้นทักษะหรือกิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน สภาพแวดล้อม หรือสภาพสังคมในปัจจุบัน แต่คำนึงถึงการศึกษาในอนาคต เป็นต้น

3. ควรนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น จะเป็นการลดภาระบางส่วนของครู แต่เพิ่มประสิทธิภาพในด้านทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนมากขึ้น

4. ควรศึกษาวิจัยความต้องการของผู้เรียนขนาดเล็ก เกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนภาษา หรืออื่นๆ เช่น ภาษาอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนนอกจากภาษาจีน เช่น ภาษาญี่ปุ่น หรือภาษาเกาหลี และภาษาในกลุ่มยุโรป เช่น ภาษาเยอรมัน เพราะการศึกษายุคปัจจุบันคือการเน้นความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้มากยิ่งขึ้น

5. การศึกษาดูงานด้านการศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นต่อการพัฒนาการสอนเป็นสำคัญ และเกี่ยวข้องกับครูผู้สอนทุกกลุ่ม จึงขอให้ทางผู้บริหารส่งเสริมการศึกษาในลักษณะดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภายในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม

มิสวิโล รัตนพาทิ
และมิสอุษา เขียวขำ

กลุ่มครูฝ่ายสนับสนุน “งานหลักสูตร”

เสนอแนะให้เห็นหลักสูตรแบบบูรณาการทุกรายวิชา การสอนแบบ Team Teaching ใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ มุ่งเน้นพัฒนาทักษะให้นักเรียนเป็นสำคัญ โดยใช้การวิจัยเป็นฐาน ตลอดจนเน้นทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย

South Australia

การพัฒนาเกณฑ์การตรวจให้คะแนน การเขียนเรียงความของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ การพัฒนาเกณฑ์การตรวจให้คะแนน
การเขียนเรียงความของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายรองเพื่อหาความเชื่อมั่นของผู้ตรวจที่มีจำนวนผู้ตรวจมากกว่า 1 คน โดยมีจำนวนผู้ตรวจสองคน และสามคน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี เอกภาษาไทย และมีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยอย่างน้อย 10 ปี จำนวน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลการศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา ที่มีประสบการณ์ด้านงานวัดผลการศึกษาอย่างน้อย 5 ปี จำนวน 2 คน รวมจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 32 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวน 60 คน (การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนึงถึงความเหมาะสมในการได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือมาศึกษาวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบจึงควรมีขนาดเล็ก แต่ไม่ควรต่ำกว่า 30 หน่วย (ประคอง กรรณสูตร, 2528: 11)) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ (Scoring Rubric) แบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) ประกอบด้วยเกณฑ์การตรวจให้คะแนน 7 ประเด็น คือ การตั้งชื่อเรื่อง รูปแบบการเขียนเรียงความ การใช้ภาษา เนื้อเรื่อง การนำเสนอ ความสมบูรณ์ของการเขียนจากภาพ และกลไกประกอบการเขียน โดยกำหนดระดับคุณภาพของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนเป็น 5 ระดับ คือ 4, 3, 2, 1 และ 0 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าความเชื่อมั่นของคะแนนที่ได้จากการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ และค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ โดยมีจำนวนผู้ตรวจสองคน และสามคน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นการตรวจกับเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความ (IOC) ระหว่าง 0.83 - 0.93 เมื่อแยกทีละประเด็น ประเด็นการตั้งชื่อเรื่อง รูปแบบการเขียนเรียงความ การใช้ภาษา เนื้อเรื่อง การนำเสนอ ความสมบูรณ์ของการเขียนจากภาพ และกลไกระบอบการเขียน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.92, 0.86, 0.83, 0.91, 0.93, 0.91 และ 0.89 ตามลำดับ

2. คุณภาพของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้งฉบับเท่ากับ 22.150 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยทั้งฉบับ 4.230 ค่าความเชื่อมั่นของคะแนนที่ได้จากการตรวจตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความโดยรวมทั้งฉบับเมื่อคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค และสูตรวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์มีค่าเท่ากับ 0.962 ค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจที่มีจำนวนผู้ตรวจมากกว่า 1 คน โดยมีจำนวนผู้ตรวจสองคน และสามคน ซึ่งใช้สูตร RAI มีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้ตรวจที่มีผู้ตรวจสองคนทั้งฉบับ เท่ากับ 0.915 กรณีที่มีผู้ตรวจสามคน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ตรวจทั้งฉบับเท่ากับ 0.917

3. ความสามารถทางการเขียนเรียงความจำแนกแต่ละประเด็นการตรวจแยกตามระดับชั้น พบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 2 มีความสามารถทางการเขียนเรียงความโดยรวมทั้งฉบับอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาแยกตามระดับชั้น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถทางการเขียนเรียงความโดยรวมทั้งฉบับ และแต่ละประเด็นการตรวจ อยู่ในระดับดีเยี่ยม ส่วนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสามารถทางการเขียนเรียงความโดยรวมทั้งฉบับ และแต่ละประเด็นการตรวจอยู่ในระดับดี

4. ความเหมาะสมต่อการนำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความไปใช้นำแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนต่างๆ จำนวน 10 คนประเมิน พบว่ามีความเหมาะสมโดยภาพรวมทั้งฉบับ และแต่ละด้านอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนทำการทดสอบ ควรชี้แจงรายละเอียด และวิธีการทำแบบทดสอบการเรียงความให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนตรงกัน แม้จะมีคำชี้แจงของแบบทดสอบอยู่แล้ว และควรบอกหลักเกณฑ์ในการตรวจให้นักเรียนทราบ เพื่อให้นักเรียนสามารถประเมินคุณภาพของงานหรือความสามารถของตนเองได้ล่วงหน้า

2. ในการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความแต่ละประเด็นการตรวจ ครูผู้สอนที่นำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนไปใช้ ควรมีการศึกษาคู่มือดำเนินการตรวจให้คะแนนและเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแต่ละประเด็นการตรวจอย่างละเอียดก่อน เพื่อที่จะใช้เป็นเครื่องมือช่วยครูผู้สอนในการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความอย่างถูกต้อง และยุติธรรม

3. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความแบบแยก

องค์ประกอบ (Analytic Scoring Rubric) นี้ แม้จะต้องเสียเวลาในการตรวจมาก แต่จะช่วยให้มีการประเมินผลที่แน่นอนชัดเจน และทำให้ครูเห็นพัฒนาการในการตอบคำถาม ตลอดจนเห็นความผิดพลาด ข้อบกพร่องของนักเรียน หรือการแสดงแนวคิดของนักเรียนในแต่ละด้านตามประเด็นการตรวจที่ครูกำหนดในเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนวางแผนในการพัฒนา นักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองและสามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. การตรวจแบบทดสอบเรียงความ ผลงานการเขียน ผลงานการปฏิบัติใดๆ ก็ตามควรกำหนดคุณสมบัติผู้ตรวจให้ชัดเจน คือ ต้องเป็นครูผู้สอนวิชานั้นๆ และมีประสบการณ์การสอน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ตรวจได้อย่างแท้จริง

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

EP... บอกล่า

Mr. Graham Lonie & Miss Sarah Carmody

This year's EP Grade 6 Farewell Assembly was held on Wednesday 16th February in the EP Library. The assembly was to celebrate the students' success during the last six years while they have learned in EP and to wish them luck for the future.

Below is a speech presented by Miss Sarah Carmody (Grade 6 Mathematics Teacher) to the students.

GRADE 6 Farewell Assembly Goodbye and Good Luck Boys!

You started as the Grade 1 class of 2005. You were one third of your size now. You had to be taught big English words like 'hello' and 'thank you'. You didn't know what the word Science meant, let alone know anything about what happens in your own body or the world around you. You didn't know how to multiply or divide, and you shook with fear before getting into the big 25-meter swimming pool. Sitting a 50 minute exam made your little bodies want to go to sleep. And you had many, many years of school ahead of you... you probably thought you would be at school forever!

But now you sit before us as the 4th graduating Grade 6 of ACP's English Program. You look and act like young men. You can stand up in front of your class and not just say 'hello' and 'thank you', but talk about Ancient Civilizations and Mythology; you can demonstrate your understanding of the Digestive and Reproductive Systems; you can recite the Greek letter Pi to between 3 and 100 decimal places; and that big swimming pool that made you shiver with fear, you can now swim 2 lengths of without stopping.

Many teachers have helped you get to this point. Some of those teachers are sitting here with you, and all of us feel very proud of you. We know you are ready for high school, we have seen the best of you in and outside the classroom - helping your friends with their school work, being brave at EP Camp, participating well on Activity Day, showing leadership in Boy Scouts and representing your school on excursions and in competitions.

We are excited for you, for your next adventure. We won't be there to help you through it, but we don't need to be - we know you can do it, and that you will do it well! So from all your teachers in EP, we wish you the best of luck and hope that the next few years are even better than the last.

Mr. Nathan Davies

EP Students' Work

Grade 1 EP students learn about Land and Water Environments in Science during January and February each year. As a part of this unit, groups of students make model environments which can include rivers, lakes, beaches, oceans, mountains, trees, houses and farms. The Grade 1 boys always enjoy this end of year activity and it is a great opportunity for them to practise using the English vocabulary that they have learned in Science.

สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ เมื่ออยู่นอกโรงเรียน

การเรียนวิทยาศาสตร์ไม่ได้ยากอย่างที่คิด จริงไหมคะนักเรียนทุกคน ครูขอแนะนำประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมการแข่งขันทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ประสบการณ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐานแล้วมาประยุกต์ใช้กับการแข่งขัน โดยมีคุณครูเป็นผู้ชี้แนะและนักเรียนนำไปปฏิบัติตามจนสามารถคว้ารางวัลการแข่งขันจากหลากหลายสถาบัน และนี่คือตัวอย่างของความประทับใจที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังนะคะ

ผมรู้สึกประทับใจมากเลยครับที่ได้ไปแข่งขัน Science Show ในครั้งนี้ เพราะนอกจากที่เราจะได้เรียนรู้ในห้องเรียนแล้ว เรายังมีประสบการณ์ในการแข่งขันด้วยครับ ผมจึงรู้สึกดีที่ผมได้ไปแข่งขัน Science Show และผมก็ไม่ได้ไปเพียงคนเดียว ผมยังมีเพื่อนๆ ในทีมอีก 3 คนที่ไปร่วมแข่งขันกันมา ในการแข่งครั้งนี้ได้ทั้งความสนุก ความรู้ และประสบการณ์ นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนอีกหลายโรงเรียนที่ไปร่วมแข่งขันกับเราทำให้เราได้เจอกับเพื่อนต่างโรงเรียนอีกด้วยนะครับ

นายธนภัทร เลายศชัยพงศ์ เลขประจำตัว 45329 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6
นายณัฐวัตร จินอยู่ยงค์ เลขประจำตัว 45472 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6

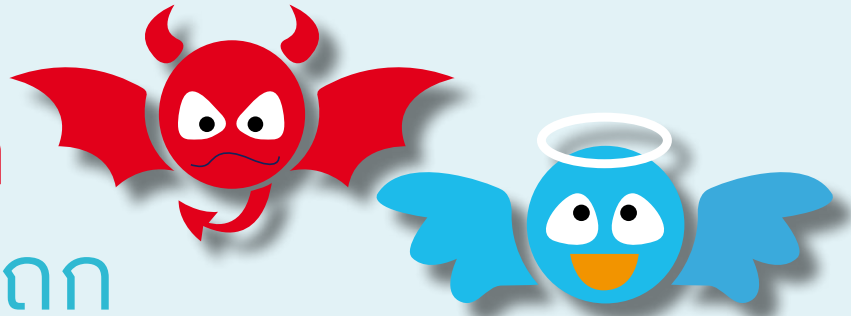

ครั้งแรกที่ผมได้มาเข้าร่วมการ Science Show ก็เพราะเพื่อนชวนมา ผมได้พบกับมิสเจริญสุข ซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ของผมเอง ต่อมาผมก็เริ่มซ้อมการแสดงกับเพื่อนๆ ผมรู้สึกสนุกมาก แต่เพราะผมมัวแต่เล่น ทำให้ผลงานออกมาไม่ค่อยดีนัก มิสเจริญสุขก็เข้ามาช่วยจนผมสามารถผ่านเหตุการณ์นี้ไปได้ ผลก็คือการแสดงออกมาดีเยี่ยมจนผมได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันที่โรงเรียนอัสสัมชัญสมุทรปราการ ในการแข่งขันครั้งนี้ผมและเพื่อนๆ ได้พยายามซ้อมกันอย่างเต็มที่ และยังมีครูที่คอยแนะนำให้คำปรึกษาอยู่เสมอ พวกเรากำกันอย่างเต็มที่จริงๆ แต่ตอนแรกผมจะคิดว่าพวกผมคงไปไม่รอด เพราะทีมอื่นก็เตรียมพร้อมกันมาอย่างเต็มที่ แต่เมื่อถึงตอนแข่งขันจริงพวกเราทำได้ดีมาก ทำให้ผมจึงมีกำลังใจที่จะสู้ต่อ ผมได้อะไรหลายอย่างจากการแข่งขัน Science Show นี้ ผมประทับใจ กับการทดลองวิทยาศาสตร์สนุกๆ ซึ่งทำให้ผมได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เป็นอย่างยิ่งครับ

นายกานิน สมสุขเจริญ เลขประจำตัว 45653 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6

เห็นไหมคะ ถึงแม้ว่านักเรียนที่ได้กล่าวถึงมานี้จะประสบความสำเร็จเป็นครั้งแรก แต่ก็มีความประทับใจที่พวกเขาจะไม่มีวันลืม เพราะนี่คือประสบการณ์ครั้งแรกหนึ่งและครั้งแรกในชีวิตที่เขาเหล่านั้นมีโอกาสได้รับประสบการณ์ที่ดี อันเกิดจากการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในห้องเรียนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังคำกล่าวที่ว่า “สิ่งที่ดีที่สุดคือการได้กำไรจากประสบการณ์ชีวิต และชีวิตที่ดีที่สุดคือการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์”

ความเชื่อที่ผิด กับ ความจริงที่ถูกต้อง

ความเชื่อที่ผิด

การรักลูก คือการเลี้ยงดูให้ลูกสุขสบาย

พ่อแม่ทำทุกอย่างแทนลูก คอยตามเก็บสิ่งของที่ลูกทิ้งไว้ไม่เป็นที่ เป็นทาง

ความจริงที่ถูกต้อง

ความรักที่ถูกต้อง คือการเลี้ยงดูให้ลูกช่วยเหลือตนเอง และพึ่งพาตัวเองได้

ซึ่งจะทำให้เด็กเป็นอิสระ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนเด็กที่ถูกเลี้ยงดูอย่างสุขสบายจะไม่เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือตัวเองและรับผิดชอบตัวเอง จึงขาดความอดทน ไม่สามารถแก้ปัญหาและเผชิญปัญหาได้

ความเชื่อที่ผิด

การให้สิ่งของทุกอย่างที่ลูกต้องการ คือการแสดงออกว่าพ่อแม่รักลูก

ด้วยการที่ลูกอยากได้อะไรก็ให้ทุกอย่าง หรือการให้อะไรลูกเกินความจำเป็น หรือการให้ลูกจับจ่ายใช้สอยมากเท่าที่ต้องการ

ความจริงที่ถูกต้อง

การให้ความรักทางจิตใจ เช่น การโอบกอด คำพูดที่ชื่นชม ให้กำลังใจ จะเป็นสิ่งที่มีคุณค่า และเด็กจะรับรู้ถึงความรักของพ่อแม่มากกว่าการได้รับสิ่งของ

เด็กที่พ่อแม่ให้แต่ข้าวของเงินทองจะเป็นเด็กเอาแต่ใจตัวเอง รู้จักแต่จะเอาจากผู้อื่น ไม่รู้จักการมีน้ำใจ และการที่เด็กยังควบคุมความอยากไม่ได้ จึงมักสร้างค่านิยมการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย

ความเชื่อที่ผิด

คนที่เก่งและประสบความสำเร็จในชีวิตคือคนที่เรียนดี

พ่อแม่จึงให้ความสำคัญและคาดหวังลูกเรื่องการเรียนมาก ให้ลูกเอาแต่เรียนอย่างเดียวโดยไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นงานบ้านหรือกิจกรรมผ่อนคลายเป็นต้น

ความจริงที่ถูกต้อง

คนที่เก่งและประสบความสำเร็จในชีวิตจะต้องมีความสามารถที่หลากหลาย

ไม่ว่าจะเป็นความคิด การวางแผน การแก้ไขปัญหา ทั้งยังต้องมีทักษะพื้นฐาน เช่น การช่วยเหลือตนเองและการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เด็กที่มุ่งการเรียนอย่างเดียวจึงสูญเสียโอกาสที่จะพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคม และยังทำให้เป็นเด็กเคร่งเครียด ไม่สามารถปรับตัวได้เมื่อพบความผิดหวังในการเรียนและการทำงาน

ความเชื่อที่ผิด

การให้ลูกเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะทีวี อินเทอร์เน็ต การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ต่างๆ จะทำให้เด็กใช้เวลาว่างได้ดี

เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้ความเพลิดเพลิน ไม่รบกวนพ่อแม่ และทำให้เป็นเด็กฉลาด รู้เท่าทันโลก

ความจริงที่ถูกต้อง

สื่อต่างๆ มีทั้งด้านดีและไม่ดี

แต่เด็กไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรดีและไม่ดี และเด็กยังไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เด็กจึงมักเลือกรับแต่สื่อที่ไม่เป็นประโยชน์ ผลก็คือทำให้เป็นเด็กเจ้าสำราญ คิดแต่เรื่องไร้สาระ และยังขาดโอกาสที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะต้องเลือกสื่อที่เหมาะสมให้ลูก แนะนำอะไรดีอะไรไม่ดี กำหนดเวลาที่เหมาะสม และให้อยู่ในสายตาพ่อแม่ที่จะชี้แนะสิ่งที่เหมาะสมกับลูก

ความเชื่อที่ผิด

เด็กที่ยังเล็ก ไม่จำเป็นต้องสอนอะไรมา

เพราะโตขึ้นเด็กจะเรียนรู้และคิดอะไรได้ด้วยตนเองว่าจะอะไรควรไม่ควร พ่อแม่จึงมักปล่อยปละละเลย ไม่ว่าจะกล่าวตักเตือนหรือจัดการอะไรเมื่อลูกทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เช่น เมื่อลูกใช้คำพูดหยาบคายกับผู้อื่น พ่อแม่ก็หัวเราะขบขัน คิดว่าเป็นเรื่องน่ารัก น่าเอ็นดู และยินยอมให้เด็กทำเช่นนั้นต่อไป

ความจริงที่ถูกต้อง

ช่วยวัยเด็กเป็นเวลาที่มีโอกาสเติบโตมากที่สุด เด็กจะเรียนรู้ทุกสิ่งที่อยู่รอบตัว

และการเรียนรู้เหล่านี้จะเป็นรากฐานการเรียนรู้ในวัยต่อมา การเรียนรู้ทักษะทางอารมณ์และสังคมที่สำคัญ เช่น การควบคุมอารมณ์ การรู้ว่าอะไรผิดอะไรถูก การมีระเบียบวินัย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้หากไม่ได้รับการปลูกฝัง จะทำให้เด็กมีนิสัยเสียและยากที่จะแก้ไขในตอนโต

ต่อไปนี้ให้คุณพ่อหรือคุณแม่ลองทำแบบสำรวจตนเองว่าท่านมีความเชื่อในการเลี้ยงลูกแบบใด ให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- 1. คุณรู้สึกว่าคุณปล่อยให้ลูกดูแลตัวเอง เช่น การกิน การอาบน้ำ การแต่งตัว การทำการบ้าน ลูกจะทำได้ไม่เรียบร้อย หรือชักช้าไม่ทันเวลา
- 2. คุณรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อการเป็นพ่อแม่ที่ดีที่ต้องดูแลเอาใจใส่ให้ลูกสุขสบาย
- 3. คุณรู้สึกว่าในแต่ละวันคุณใช้เวลาอยู่กับลูกตลอดเวลาแทบทุกลมหายใจเข้าออก
- 4. คุณรู้สึกว่าถ้าลูกไม่มีข้าวของที่ติดเทียมเพื่อนแล้วลูกจะอายเพื่อน
- 5. คุณหวังให้ว่าหากคุณไม่ตามใจลูก จะทำให้ลูกไม่รักคุณ
- 6. คุณรู้สึกลำบากใจที่จะบอกปฏิเสธลูกว่า "ไม่ได้" เมื่อลูกเรียกร้องจะเอาสิ่งต่างๆ
- 7. คุณตั้งความหวังว่าลูกจะเป็นหมอ เป็นนักธุรกิจ หรือมีอาชีพที่มีเงินทอง มีเกียรติ ดังนั้นคุณพยายามเกื้อหนุนอย่างเต็มที่ให้ลูกเป็นเช่นนั้น
- 8. คุณมีความเครียดเมื่อผลการเรียนลูกไม่เป็นตามที่คาดหวัง
- 9. คุณให้ความสำคัญกับการเรียนของลูกมากกว่าจะให้ลูกเรียนรู้เรื่องอื่นๆ
- 10. การสอนหรือตักเตือนลูกเมื่อลูกทำผิดจะทำให้ลูกเสียใจและไม่รักคุณ
- 11. คุณรู้สึกว่าตัวเองไม่มีเวลาหรือไม่มีความอดทนพอที่จะดูแลให้ลูกมีระเบียบวินัย
- 12. คุณมักปล่อยลูกตามสบาย ลูกจะทำอะไร เวลาใด กินนอนเมื่อใดก็ได้ตามใจเขา
- 13. คุณไม่ค่อยพูดจาเป็นกันเองหรือพูดล้อเล่นกับลูก เพราะกลัวว่าลูกจะไม่เชื่อฟังคุณ
- 14. เมื่อมีความเห็นไม่ตรงกับลูก เป็นการยากที่คุณจะยอมรับว่าในบางครั้งความคิดเห็นของลูกก็ถูกต้อง
- 15. คุณคิดว่าการคอยบรมสั่งสอนและจ้ำจี้จ้ำไชลูกตลอดเวลาจะทำให้ลูกเป็นคนดี

เฉลย

หากพ่อแม่กาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อหนึ่งข้อใดในแต่ละหมวด แสดงว่าพ่อแม่มีแนวโน้มจะมีความเชื่อในหมวดนั้นมากได้แก่

ข้อ 1 - 3

ความเชื่อในการเลี้ยงดูลูกให้สุขสบาย

ข้อ 4 - 6

ความเชื่อในการเลี้ยงดูที่ให้เงินและวัตถุสิ่งของกับลูกมาก

ข้อ 7 - 9

ความเชื่อเรื่องการให้ความสำคัญกับการเรียนมากกว่าการพัฒนาด้านอื่นๆ

ข้อ 10 - 12

ความเชื่อเรื่องการเลี้ยงลูกแบบไม่มีกฎเกณฑ์ ให้อิสระตามสบาย

ข้อ 13 - 15

ความเชื่อเรื่องการเลี้ยงลูกแบบเข้มงวด

สี่ส้นปลายฟู่กัน

เด็กชายเจนวิทย์ อนุสารสมบัติ เลขประจำตัว 48441 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6

ผมมีโอกาสได้รับเลือกให้เป็น
ตัวแทนของโรงเรียนไปร่วมถ่ายทำ
รายการเด็กอาร์ต ซึ่งออกอากาศ
ทางสถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสกับเพื่อนอีก
สองคนคือ เด็กชายอัครวิทย์ เซาห์ประดิษฐ์
และเด็กชายพีรวัส อิศเรศษุรอำรง
สถานที่ถ่ายทำคือเขาหินวนา
หรือสวนสัตว์ดุสิตนั่นเอง

ประสบการณ์ศิลปะ นอกห้องเรียน

รายการเด็กอาร์ตเป็นรายการสำหรับเด็กและเยาวชนที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถผ่านจินตนาการสร้างสรรค์ ร่วมทำกิจกรรมที่ทางรายการจัดไว้ให้ ร่วมเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว และนำประสบการณ์ที่ได้รับรวมถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึกไปเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามโจทย์ที่กำหนดให้ กิจกรรมที่ผมได้เข้าร่วมในวันนั้นเป็นการเรียนรู้หลักการถ่ายภาพแบบง่ายๆ แล้วนำภาพถ่ายที่ถ่ายได้มาทำงานตามโจทย์คือ “ออกแบบบอร์ดประชาสัมพันธ์ด้วยภาพถ่าย โดยใช้วัสดุธรรมชาติมาตกแต่ง” ผมและเพื่อนทั้งสองคนรู้สึกสนุกและตื่นเต้นที่ได้เรียนรู้การใช้กล้องถ่ายรูปหลังจากที่เคยแค่จับกล้องขึ้นมาแล้วกดชัตเตอร์อย่างเดียว พวกเราช่วยกันจัดบอร์ด ช่วยกันคิด แบ่งงานกันทำสนุกมากๆ ครับ

การถ่ายทำทั้งวันไม่ใช่ไม่เหนื่อยนะครับ วันนั้นช่วงกลางวันแดดร้อนจัดมาก พอบ่ายๆ ฝนตกหนักอีกต่างหาก ทำให้พวกผมต้องเปลี่ยนสถานที่ถ่ายทำเป็นในห้องบ้าง เป็นที่โล่งบ้าง ต้องวิ่งหลบฝนกันบ้าง เหนื่อยครับแต่สนุก อีกทั้งทำให้ผมได้รู้ว่าการนำรายการมาออกอากาศแค่ครึ่งชั่วโมงนั้น พวกผมต้องร่วมถ่ายรายการกันทั้งวัน ร่วมทำกิจกรรมตลอดเวลา มีแค่พักทานอาหารกลางวันเท่านั้นที่ได้หยุด กิจกรรมในวันนี้ทำให้ผมได้เรียนรู้การรอดคอยความอดทน การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าตามเหตุการณ์ที่ได้เจอ การตอบคำถามจากพิธีกร ซึ่งไม่มีบทมาให้เราท่องไว้ก่อนเลย โจทย์ที่ให้ทำก็ไม่รู้มาก่อนว่าต้องทำอะไร รู้แค่ว่าต้องเตรียมกล้องถ่ายรูปไปเท่านั้น

ผมยังตั้งใจที่ได้มีโอกาส
 พบกับอดีตผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์
 และประธานสมาคมสวนสัตว์อาเซียน “คุณโสภณ ดำนุ่น”
 ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่ใจดี มีความรู้ในงานที่ท่านทำมาากๆ และมี
 วิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ผมและเพื่อนภูมิใจมากที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมใน
 รายการ และที่สำคัญผลงานของพวกผมยังสามารถเอาชนะใจกรรมการ
 สามารถคว้ารางวัล สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนอีกด้วย ประสบการณ์ที่ได้รับ
 ทั้งหมดในครั้งนี้ ต้องขอขอบคุณครูศิลปะทุกท่านที่ได้สอนพวกเรามา
 และโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เป็นอย่างสูงครับ

ความทรงจำดีๆ จากการทำผลงาน Product Design

นักเรียนต้องออกแบบภาพวาดลายเส้น (Drawing) ภาพระบายสี (Painting) แบบร่าง (Sketch) แบบที่มีรายละเอียด (Draft) ฯลฯ แสดงออกมาในลักษณะ 2 มิติ และ 3 มิติ แล้วนำมาทำแบบจำลอง (Model) และของจริง ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจกระบวนการทำงานได้ดียิ่งขึ้น สามารถใช้ในการทดลองและการทดสอบการทำงาน โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนสนุกกับการทำผลงานมากกว่าเรียนทฤษฎีและการเรียนเขียนแบบ เพราะสองอย่างหลังนี้เป็นเรื่องยุ่งยาก และต้องใช้เวลาในการคิดออกแบบลายเส้นและโครงสร้างต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของวัสดุ ซึ่งความรู้เหล่านี้ยังเป็นพื้นฐานของงานสถาปัตยกรรม และงานวิศวกรรมในระดับต่อไปอีกด้วย

งานออกแบบประเภท Product Design ได้แก่ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ เช่น ถุง กระจเป่า กล่องใส่ของ กล่องใส่อาหาร ฯลฯ การออกแบบเครื่องประดับตกแต่ง เช่น รองเท้า เสื้อผ้า เครื่องครัว เครื่องจักรสานชนิดต่างๆ และตัวผลิตภัณฑ์ที่เป็นของใช้ในอาคารสถานที่ต่างๆ เป็นต้น

การเรียนรู้ และการทำผลงานของนักเรียน

ในการเรียนการสอนครั้งนี้ นักเรียนทั้ง 2 ระดับได้ลงมือทำผลงานจริง โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทำบรรจุภัณฑ์กระจเป่าหนึ่งใส่กล่อง เริ่มด้วยการนำเสนอแนวคิดและการเขียนแบบ ต่อจากนั้นจึงลงมือทำกระจเป่า พร้อมทั้งนำเสนอผลงานผ่านโฆษณาทางเว็บไซต์ต่างๆ

ส่วนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ทำผลิตภัณฑ์ประเภทผ้าปูโต๊ะ เริ่มด้วยการนำเสนอแนวคิดในการออกแบบ ลงมือเขียนแบบ แล้วลงมือทำผลิตภัณฑ์ผ้าปูโต๊ะจากการสังเกตการทำงานของนักเรียน บางคนมีความตั้งใจที่จะเรียนรู้ เพราะตั้งใจที่จะศึกษาต่อด้าน Product Design ต่อไปในอนาคต และบางคนเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การออกแบบผลิตภัณฑ์ หรือ Product Design และวิชาธรรมชาติกับงานออกแบบ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 โดยใช้หลักการเรียนรู้การสอนในรูปแบบ “กิจกรรมกลุ่ม” ซึ่งเน้นให้นักเรียนนำเสนอแนวคิดในการกำผลงาน มีการวางแผนงานร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน รวมถึงการลงมือออกแบบลงดลยและโครงสร้างให้ตรงกับแนวคิดที่วางไว้ เช่นเดียวกับการทำงานของนักออกแบบมืออาชีพ

การเรียนรู้และการทำงานย่อมมีวันเลิกรา ในครั้งนี้นักเรียนสายศิลป์ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 มีความพร้อมและมีความสามารถในการทำผลงาน ซึ่งงานที่ทำอาจไม่ถนัดนัก แต่ความตั้งใจของพวกเขาที่มีเต็มร้อย นับเป็นความภาคภูมิใจของนักเรียนเองที่มุ่งมั่นในการทำงาน เป็นบทเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี สามารถนำไปบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ ได้ และจากปัญหาที่นักเรียนได้พบในการทำงานนี้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การแก้ไขปัญหา สามารถปรับตัวทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และมีความสุขกับการทำงาน ซึ่งเป็นประสบการณ์อันมีค่าที่จะเป็นพื้นฐานของการทำงานในสายอาชีพต่อไปภายภาคหน้า

เส้นสายในลายธรรม

มาสเตอร์ศรีชัย สีนัลแท้ : ภาพประกอบ

มีสมวลักษณ์ สีนัลแท้ : เรื่อง

คนจนที่แท้จริง

จากหนังสือ “เรื่องท่านเล่า” โดยศรีวรา อิศระ

ในสมัยโบราณ ที่ประเทศอินเดีย มหาเศรษฐีคนหนึ่งมีศรัทธาอยากจะทำกุศลออกบวช อุทิศกายใจเพื่อการปฏิบัติภาวนา แต่เขาจำเป็นต้องจัดการเรื่องทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่มากมายให้เรียบร้อยเสียก่อน จึงจะออกบวชได้อย่างหมดห่วง ปัญหาคือว่าเขาไม่มีครอบครัว พี่น้องหรือลูกหลานเลย ฉะนั้นใครจะเป็นผู้ที่เหมาะสมที่สุดที่เขาสมควรจะยกทรัพย์สินสมบัติให้ เขาคิดๆ วนหาคำตอบได้ว่า เขาจะยกทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดให้แก่คนที่จนที่สุดในอินเดีย แต่บุคคลนั้นจะเป็นใครเล่า

ท่านเศรษฐีปรึกษากับเพื่อนฝูงว่า เขาจะออกธุดงค์สักหนึ่งปี ไปให้ทั่วอินเดีย เพื่อค้นหาคนที่จนที่สุด โดยไปแบบคนธรรมดาไม่ให้ใครรู้ว่าเขาเป็นมหาเศรษฐี ว่าแล้วเขาก็ออกเดินทางไปและหายตัวไปจากวงการเศรษฐีเป็นเวลาหนึ่งปีเต็ม เมื่อเขากลับมาเพื่อน ๆ ถามด้วยความตื่นเต็นว่า ใครคือคนยากจนที่สุดในอินเดียที่จะโชคดีได้รับทรัพย์สินสมบัติจากเขา คำตอบของท่านเศรษฐีทำเอาเพื่อน ๆ ทุกคนอ้าปากหวิวด้วยความงงงวยเป็นที่สุดว่ามันจะเป็นไปได้ได้อย่างไร...

“ระหว่างเดินทางผมพบผู้คนมากมาย ผมพยายามหาคนที่จนที่สุด ผมพบชาวบ้านในกระต๊อบเล็กๆ กลางทุ่งนา เขาเชิญผมไปพักในบ้าน ผมเห็นเขาอยู่กันอย่างพอเพียง แม้จะจนเงินทอง แต่เขาก็พออยู่พอกิน มีเมตตาต่อกัน เคารพและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พวกเขาอยู่กันอย่างมีความสุข ผมเลยต้องสรุปว่า คนอย่างนี้ไม่จนแน่”

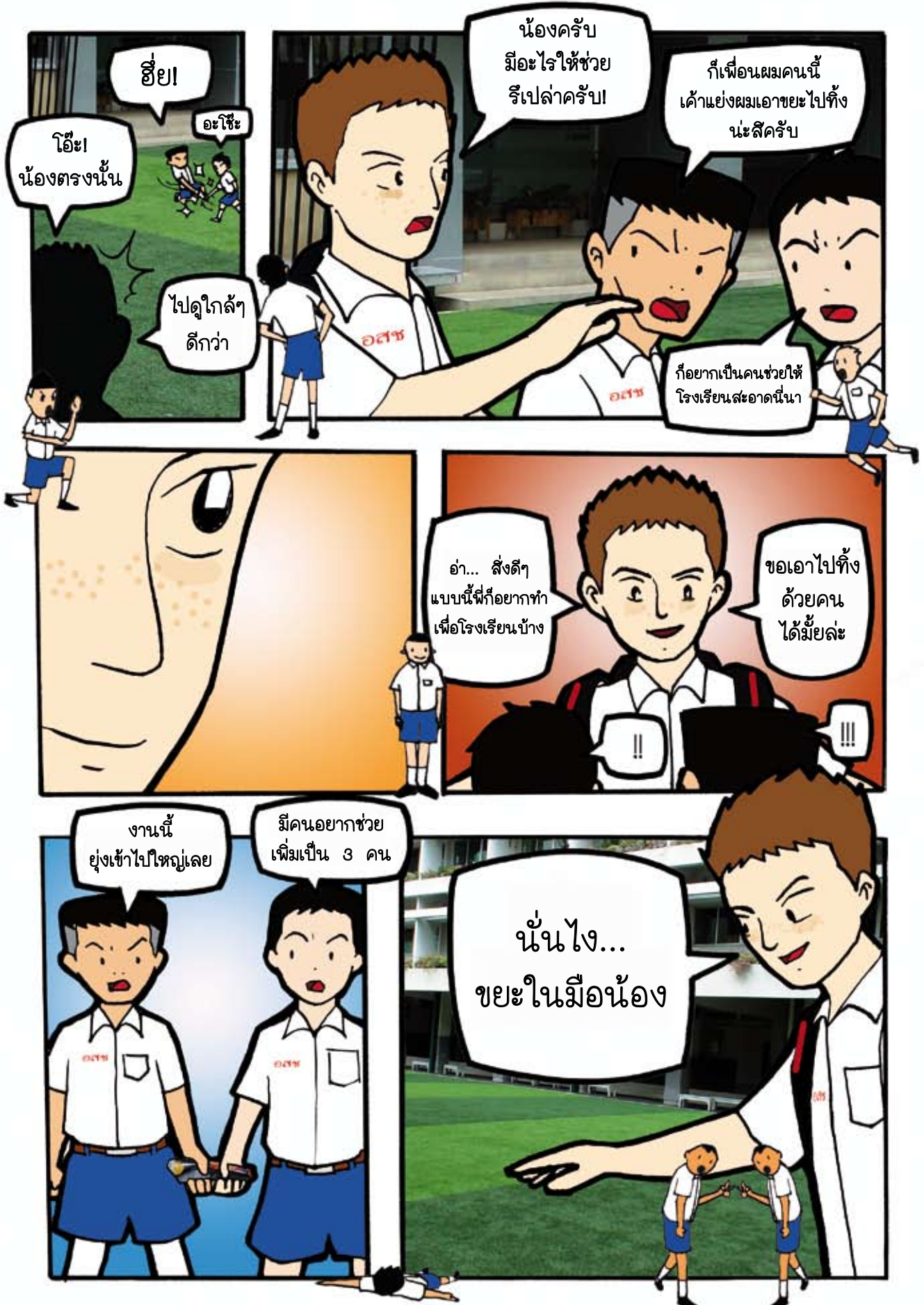

“ทีนี้ผมก็คิดว่า จะเอาอะไรเป็นเครื่องตัดสินความจน พิจารณาแล้วผมเห็นว่าคนที่รู้สึกว่าเขาจนที่สุด คนที่ไม่พอใจกับสิ่งที่ตนมีอยู่ น่าจะถือได้ว่าคนชนิดนั้นเป็นคนที่ยจน จากนั้นผมก็คิดถึงมหาราชของเรา ท่านเรียกเก็บภาษีพวกเราเพิ่มขึ้นทุกปีไม่เคยพอซักที แล้วยังชอบทำสงครามขยายอาณาจักรอยู่ตลอดเวลา ผมจึงสรุปว่า มหาราชเป็นผู้ที่มีเท่าไรก็ไม่รู้จักพอ ฉะนั้นท่านนั้นแหละเป็นบุคคลที่ยจนที่สุดในชมพูทวีปนี้ ผมจึงตัดสินใจยกทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดให้ท่าน”

AC FAMILY #1

ขอขอบคุณมิสอาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์ ที่ได้เป็นแบบแสดงในการ์ตูนฉบับนี้ครับ

การ์ตูนสร้างสรรค์

นายรูกัดชัย โชคสิริสวัสดิ์ เลขประจำตัว 44354 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 (เรื่อง)
นายชานนท์ เสรีชัยทวีพงศ์ เลขประจำตัว 44306 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 (ภาพ)

แอปเปิล ผลไม้เพื่อสุขภาพ

การจำกัดปริมาณอาหารเพื่อควบคุมน้ำหนักนั้นเป็นเรื่องยากสำหรับคนอ้วน เพราะต่อ
กนต่อความหิวจนกว่าจะผอม การรับประทานผลไม้อย่างแอปเปิลจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วย
แก้ปัญหานี้ได้ ทั้งการลดน้ำหนัก และการมีสุขภาพที่แข็งแรงสดใส

แอปเปิลเป็นผลไม้ที่มีสีส้มจนรับประทาน เนื้อกรอบ รสอร่อย
กลิ่นหอม มีคุณค่าทางโภชนาการสูง หารับประทานได้ง่าย ราคา
ไม่แพง และที่สำคัญคือไม่ทำให้อ้วน แอปเปิลจึงได้ชื่อว่าเป็น “ราชา
แห่งผลไม้ลดน้ำหนัก” แอปเปิลให้สารอาหารจำพวกคาร์โบไฮเดรต
และวิตามินซีเป็นหลัก พลังงานที่ได้จากแอปเปิลมีลักษณะพิเศษ
ที่น่าสนใจคือ แอปเปิลจะให้พลังงานค่อนข้างต่ำและค่อยเป็นค่อยไป
เปลือกและเนื้อของแอปเปิลมีเส้นใยอาหาร “เพคติน” ที่มีคุณสมบัติ
พองตัวได้มาก ช่วยเพิ่มกากในทางเดินอาหาร ทำให้อวัยวะใน
ทางเดินอาหารมีการทำงานเป็นปกติ เพิ่มประสิทธิภาพในการขับถ่าย
ซึ่งช่วยป้องกันโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ และยังช่วยดักจับคอเลสเตอรอล
ไม่ให้ถูกดูดซึมเข้าสู่ร่างกาย ป้องกันโรคคอเลสเตอรอลในเส้นเลือด
โรคหัวใจ และโรคความดันโลหิตสูง

แอปเปิลอุดมไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ และสารอาหารที่มี
ประโยชน์อีกหลายชนิด ทั้งวิตามินเอ วิตามินบี 1 บี 2 บี 6 ไบโอดีน
กรดฟอลิก กรดแพนโทเธอนิก เกลือแร่ คลอไรด์ เหล็ก ทองแดง
แมกกาเนส แคลเซียม ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม โซเดียม ซีลีคอน
และยังมีกรดอินทรีย์ 2 ชนิด คือ กรดมาลิก และกรดทาร์ทาริก
ซึ่งช่วยในการย่อยอาหารจำพวกโปรตีนและไขมัน สารอาหารเหล่านี้
มีประโยชน์ต่อสุขภาพในหลายด้าน โดยเฉพาะวิตามินซี และสารใน
กลุ่มฟลาโวนอยด์ ซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ

ประโยชน์ของแอปเปิลมาจาก 3 ส่วนด้วยกันคือ จากเส้นใย
อาหาร จากเปลือกที่มีสารต้านอนุมูลอิสระมาก และจากเนื้อที่
ประกอบด้วยน้ำตาลฟรุกโตส หากต้องการดื่มแอปเปิล ควรเลือก
วิธีการบั่นทั้งผลโดยไม่ต้องปอกเปลือก เพราะหากใช้วิธีคั้นน้ำจะ
ทำให้ได้เฉพาะน้ำตาลและสารต้านอนุมูลอิสระอีกเล็กน้อย ไม่ได้รับ
ประโยชน์จากแอปเปิลอย่างครบถ้วน นอกจากนี้แอปเปิลยังมี
คุณสมบัติพิเศษในการลดรอยด่างดำจากสิว โดยนำแอปเปิลเขียว
ครึ่งผลมาบดให้ละเอียด ผสมกับน้ำผึ้งแท้ 1 ช้อนโต๊ะ คนให้เข้ากัน
แล้วนำมาทาบนใบหน้าทีล้างสะอาด ทานั้นเป็นพิเศษในบริเวณที่
เป็นรอยสิว ทิ้งไว้ 20 นาทีแล้วล้างออก จะช่วยรักษารอยสิวให้หาย
เร็วขึ้น และช่วยป้องกันไม่ให้กลับมาเป็นสิวไปอีกนาน

แหล่งข้อมูล :

<http://www.oknation.net/blog/punch33/2009/09/26/entry-1>

<http://honestfare.com/wp-content/uploads/>

[2010/03/green-apple-juice-by-honestfare.com_.jpg](http://honestfare.com/wp-content/uploads/2010/03/green-apple-juice-by-honestfare.com_.jpg)

<http://www.thaimuslim.com/SlamToday/>

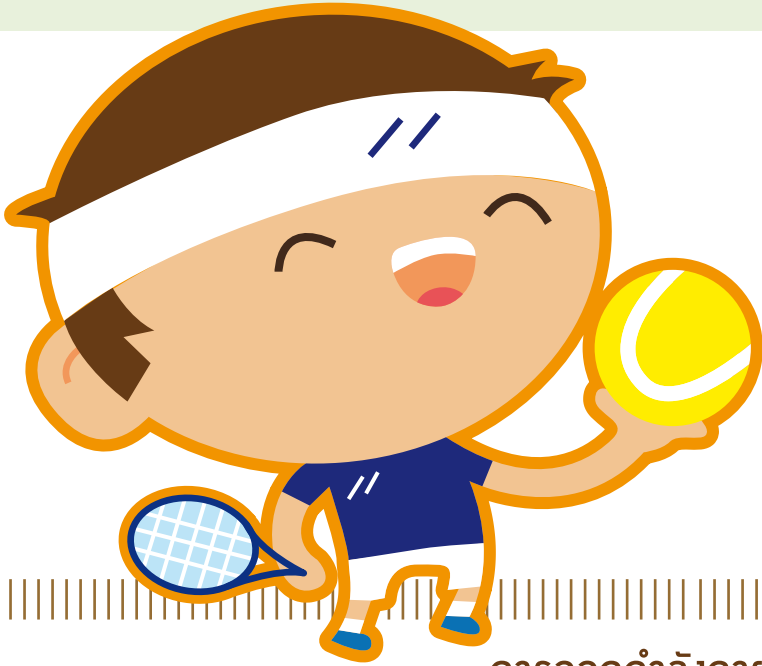
[pics/20090422896_05.jpg](http://www.thaimuslim.com/SlamToday/pics/20090422896_05.jpg)

<http://women.nong3narak.com/>

[images/stories/game/](http://women.nong3narak.com/images/stories/game/)

[game_3/1-123.jpg](http://women.nong3narak.com/images/stories/game/game_3/1-123.jpg)

ออกกำลัง กระตุ้นความจำ

การออกกำลังกาย เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างเสริมสุขภาพที่ดี การออกกำลังกายช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและระบบไหลเวียนโลหิต รวมทั้งช่วยสร้างระบบภูมิคุ้มกัน และช่วยป้องกันโรคต่างๆ เช่น โรคหัวใจ โรคระบบไหลเวียนโลหิต โรคอ้วน

เด็กยิ่งออกกำลังกาย ยิ่งกระตุ้นความจำให้ดีขึ้น

หากคุณเป็นคนหนึ่งที่อยากเห็นผลการเรียนของลูกดีขึ้น ลองขยายชั่วโมงการเล่นของลูกออกไปอีกสักหน่อยไหมครับ เพราะนักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่าเด็กที่มีร่างกายแข็งแรงจะ “ฉลาด และมีความจำดีกว่า” เด็กที่ขาดการออกกำลังกาย เพราะสมองส่วนที่ควบคุมด้านความจำและการเรียนรู้ของเด็กที่มีร่างกายแข็งแรงมีขนาดใหญ่กว่าเด็กอ่อนแอถึง 12 เปอร์เซ็นต์ นั่นเท่ากับว่าการออกกำลังกายตั้งแต่ยังเล็กช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยชิ้นนี้มาจากมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งได้ทำการศึกษางานของสมองเด็กจำนวน 49 คน ที่มีอายุระหว่าง 9 - 10 ปี โดยการสแกน MRI พร้อมๆ กับทดสอบความฟิตของร่างกาย โดยให้เด็กๆ กลุ่มนี้วิ่งบนลู่วิ่งในเวลาที่กำหนด

ผลการทดลองพบว่า สมองส่วนฮิปโปแคมปัส ซึ่งเป็นสมองที่ควบคุมด้านความจำและการเรียนรู้ในเด็กกลุ่มที่ร่างกายแข็งแรงนั้นมีขนาดใหญ่กว่าเด็กอ่อนแอประมาณ 12 เปอร์เซ็นต์ และเมื่อทดสอบความจำ ก็พบว่าเด็กกลุ่มที่ร่างกายแข็งแรงมีความจำดีกว่าเด็กกลุ่มที่ร่างกายอ่อนแออีกด้วย

ศ.อาร์ท คราเมอร์ (Art Kramer) ผู้ทำการศึกษาในเรื่องนี้กล่าวว่า การศึกษานี้มีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะกระตุ้นให้เด็กได้มีโอกาสออกกำลังกายตั้งแต่อายุยังน้อย

เมื่อมีผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ ทั้งพ่อแม่ โรงเรียน และคุณครูก็ต้องหันมาให้ความสนใจกับกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้ออกกำลังกาย มากกว่าการมุ่งเน้นด้านเนื้อหาวิชาการเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ยังได้ระบุไว้อีกว่า 33 เปอร์เซ็นต์ของเด็กที่ไม่ได้ออกกำลังกายตามสมควรนั้น จะเป็นโรคอ้วน หรือมีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐานในที่สุด

สุขอนามัยใน AC

มิสชลดา เตือนเนาว์

ชมรม ออย. น้อย โรงเรียนอัสสัมชัญ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2545 โดยใช้ชื่อชมรมเดิมว่า “ชมรมยุวพยาบาล” แนวคิดในการจัดตั้งชมรมนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนฝึกทักษะการแก้ไขปัญหาเมื่ออยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อศึกษาเรียนรู้การแพทย์และพยาบาล รวมถึงการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และจากสภาพปัญหาที่พบบ่อยกับนักเรียน โรงเรียนอัสสัมชัญก็คือ นักเรียนมีภาวะโภชนาการด้านน้ำหนักเกิน ส่วนสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน และไม่ผ่านการประเมินจากคณะกรรมการตรวจคุณภาพมาตรฐานการศึกษาทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอก จึงทำให้ทางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญ และนักเรียนชมรมยุวพยาบาลได้เพิ่มกิจกรรมด้านารรณรงค์เรื่องการบริโภค ไร้อ้วน และการออกกำลังกาย เข้าไปอยู่ในแผนงานกิจกรรมของชมรม และเปลี่ยนชื่อชมรมเป็น “ชมรม ออย. น้อย AC” เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดกิจกรรม ออย. น้อย ระดับประเทศในปีการศึกษา 2548 จัดโดยคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

ชมรม ออย. น้อย AC

กิจกรรมต่างๆ ที่นักเรียนชมรม ออย. น้อย AC ได้ดำเนินการตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้แก่

- ฝึกการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานทางชมรมได้เชิญวิทยากรจากหน่วยกู้ชีพพนเรนทร โรงพยาบาลเลิดสินมาให้ความรู้ และฝึกปฏิบัติการทำ CPR กับหุ่นเหมือนคนจริง นักเรียนจะได้ฝึกทักษะเสมือนจริง และเป็นการสร้างความคุ้นเคยอีกด้วย
- เป็นผู้นำด้านสุขภาพในโรงเรียนและชุมชน กว่าที่จะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้นั้น นักเรียนแกนนำ ออย. น้อย AC ต้องผ่านกระบวนการอบรม เข้าค่ายประชุม วางแผน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อให้มีประสบการณ์และมีความพร้อมที่จะเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมด้านสุขภาพ กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่นักเรียนชมรม ออย. น้อย AC ได้จัดขึ้นได้แก่ การจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาหาร ยา เครื่องสำอาง สิทธิผู้บริโภค กิจกรรมลดโลกร้อนซึ่งมีทั้งการไต่เวที การเดินรณรงค์แจกแผ่นพับ-ใบปลิว การแสดงละคร การจัดค่าย AC สมาร์ทพิฆาตโรคอ้วน การจัดกิจกรรมออกกำลังกายเดิน-วิ่ง 80 รอบ 80 ปี ทำดีเพื่อพ่อ และกิจกรรม 125 รอบ 125 ปี ชีวิตมีสุข เป็นต้น
- การเผยแพร่ความรู้ในโรงเรียน และชุมชน 3 ชุมชน 3 ศาสนา เนื่องจากโรงเรียนอัสสัมชัญมีชุมชนรอบๆ โรงเรียนอยู่ถึง 3 ชุมชน 3 ศาสนา ได้แก่ ชุมชนวัดสวนพลู ตลาดบางรัก ซึ่งนับถือศาสนาพุทธ ชุมชนวัดม่วงแค นับถือศาสนาอิสลาม และชุมชนใกล้อาสนวิหารอัสสัมชัญที่นับถือศาสนาคริสต์ ในความแตกต่างของชุมชนต่างๆ นั้น จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่นักเรียนชมรม

อย. น้อย AC จะเข้าถึงได้โดยง่าย จึงต้องมีการวางแผนและศึกษาถึงสภาพความแตกต่างของชุมชนที่จะเข้าไปขอความร่วมมือ โดยเฉพาะจากหัวหน้าชุมชนที่จะอำนวยความสะดวกให้กับการดำเนินกิจกรรม

- การตรวจสอบผลิตภัณฑ์และอาหาร นักเรียนชมรม อย. น้อย AC จะเก็บตัวอย่างอาหารจากตลาดบางรัก และร้านค้าใกล้เคียง มาทำการทดสอบกับชุดทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อดูผลว่าในตัวอย่อาหารนั้นมีสารปนเปื้อนที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคหรือไม่ รวมถึงรณรงค์ตามร้านค้าให้ทราบถึงโทษของสารปนเปื้อนที่จะเกิดอันตรายต่อลูกค้า โดยการพูดคุยทำความเข้าใจ แจกแผ่นพับ และขอความร่วมมือจากร้านค้า ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

- บูรณาการ กิจกรรม อย. น้อย กับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ในการดำเนินกิจกรรมนั้น คณะกรรมการชมรม อย. น้อย AC เข้าไปขอความร่วมมือจากครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ เช่น การโต้วาที ขอคำปรึกษาและขอความร่วมมือจากครูวิชาภาษาไทย การแสดงละครและวาดรูป ขอคำปรึกษาและขอความร่วมมือจากครูวิชาศิลปะ การผลิตสื่อเว็บไซต์ ขอคำปรึกษาและขอความร่วมมือจากครูวิชาคอมพิวเตอร์ การทดสอบสารปนเปื้อนในอาหาร ขอคำปรึกษาจากครูวิชาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

- เสี่ยงตามสาย เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ทางชมรมขอความร่วมมือจากงานประชาสัมพันธ์ และชมรมนักข่าวรุ่นเยาว์ เพื่อขอให้คณะกรรมการชมรม อย. น้อย AC เข้าไปร่วมพูดคุยถึงโทษของการบริโภคที่ไม่ปลอดภัยต่อสุขภาพ สัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงเช้าก่อนเคารพธงชาติ

- พัฒนาเว็บไซต์ อย. น้อย AC ซึ่งมีการพัฒนากันอย่างต่อเนื่อง โดยคณะกรรมการชมรม อย. น้อย AC จะมีข่าวสารกิจกรรมต่างๆ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคมาเผยแพร่และปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา

- การสร้างเครือข่าย อย. น้อย สอนน้องทั้งในและนอกโรงเรียน โดยการจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ให้กับโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ และโรงเรียนวัดม่วงแค เช่น ละครเกี่ยวกับการบริโภคปลอดภัย เกมตอบคำถาม และการแจกเอกสารความรู้ เป็นต้น

- การเข้าร่วมประกวดกิจกรรม อย. น้อย ผลงานที่ชมรม อย. น้อย AC ที่ผ่านมา ได้แก่ รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในระดับเขตการศึกษา จากคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2548 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในระดับจังหวัดกรุงเทพมหานคร จากคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2549 และได้รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 5 จากการประกวดระดับประเทศ จากคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2550 นอกจากนี้ยังเข้าร่วมการประเมินคุณภาพมาตรฐานโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ และได้รางวัลโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับทอง ในปีการศึกษา 2552

จากผลการดำเนินงานต่างๆ ที่ผ่านมา ทำให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านสุขศึกษาในโรงเรียนจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องอาศัยหลายฝ่ายในการร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครอง หรือชุมชน แต่ปัจจัยหลักที่ทำให้หน้าที่ขับเคลื่อนกิจกรรมของชมรม อย. น้อย AC ให้บรรลุเป้าหมายได้ดีที่สุดก็คือนักเรียนที่มีใจรักที่จะทำงานด้านสุขภาพ และชมรม อย. น้อย AC จะดำเนินงานจากรุ่นสู่รุ่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้โรงเรียนอัสสัมชัญของเรามีความยั่งยืนในการปลูกฝังเรื่องสุขภาพแบบองค์รวมตลอดไป

หน้าต่างความรู้

ศูนย์วิทยบริการ

<http://www.eduzones.com>

เว็บไซต์เอดูโซน

“เอดูโซน” เว็บไซต์การศึกษาที่ได้รับความนิยมอันดับต้นๆ ของประเทศไทย การันตีด้วยรางวัลเว็บไซต์ยอดเยี่ยมอันดับ 1 ด้านการศึกษา ปี 2553 จากศูนย์วิจัยนวัตกรรมอินเทอร์เน็ตไทย หรือ ทรูฮิต เว็บไซต์นี้รวบรวมสาระความรู้ในแวดวงการศึกษา การแนะแนว การศึกษาต่อ การสอบแอดมิชชัน การสอบตรง รวมถึงทุนการศึกษาต่างๆ พร้อมด้วยสารบันเทิงหลากหลายด้าน อาทิ ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี เกียรติประวัติศาสตร์ และความรู้รอบตัว อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่อยู่ในวัยเรียนให้รอบรู้และก้าวทันโลกแห่งการศึกษาได้อย่างไม่ตกเทรนด์

<http://www.sahavicha.com>

เว็บไซต์สหวิชาดอกกอม

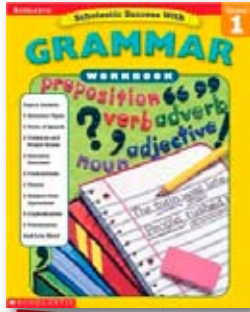
เมื่อโลกการศึกษากับโลกไอทีกลายเป็นโลกที่เชื่อมโยงถึงกันในโลกยุคปัจจุบัน สหวิชาดอกกอมจึงเป็นอีกหนึ่งเว็บไซต์ที่บูรณาการความรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ให้อยู่บนโลกออนไลน์ นับเป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาความรู้ด้านต่างๆ ที่บอกเล่าผ่านประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากครูทั่วประเทศ นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในเว็บไซต์แห่งนี้ ให้ผู้ที่อยู่ในแวดวงการศึกษาทุกท่านได้เข้ามาเพิ่มเติมเสริมความรู้ และเปิดโลกทัศน์ด้านการศึกษาให้กว้างไกลได้ทุกที่ทุกเวลา

<http://www.kidsknowit.com>

เครือข่ายโลกแห่งการเรียนรู้สำหรับเด็ก

เว็บไซต์การศึกษาสัญชาติอเมริกัน ที่เริ่มต้นสร้างเครือข่ายโลกแห่งการเรียนรู้สำหรับเด็กขึ้นเป็นครั้งแรกในปี 1998 ตลอดระยะเวลา 13 ปีที่ผ่านมา เว็บไซต์นี้ได้สร้างสรรค์แหล่งความรู้หลากหลายด้าน ทั้งวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ รวมถึงเกมต่างๆ ที่บูรณาการความรู้ให้อยู่คู่กับความสนุกสนาน เพื่อให้เด็กๆ ในวัยเรียนได้เพลิดเพลินไปกับโลกแห่งการเรียนรู้ และยังสามารถใช้เป็นแหล่งอ้างอิงในการทำโปรเจกต์ในห้องเรียน รวมถึงเป็นทางเลือกสำหรับเด็กๆ ในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

Grammar Workbook - Grade 1

Cooper, Terry. USA: Scholastic Book. 2002.

หนังสือแบบฝึกหัด สอน Grammar สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้สำหรับในห้องเรียน หรือเรียนรู้ที่บ้านก็น่าสนใจ หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

Look Inside T. REX

Schatz, Dennis. USA: Scholastic Book. 2002.

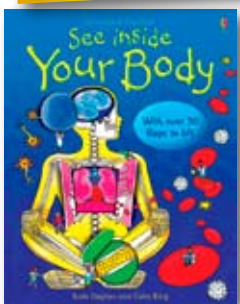
เจ้าไดโนเสาร์ที่เร็กซ์จะถูกฆ่าและย่อยละเอียดจนเห็นได้เห็นพุง หนังสือเล่มนี้เปรียบเทียบกับให้เห็นถึงอวัยวะภายในของทีเร็กซ์กับสัตว์อื่นๆ เด็กๆ อาจเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านไดโนเสาร์กันแล้วใช่ไหมล่ะ

อุลตร้าแมนวิทยาศาสตร์ : หรรษาวิทยาศาสตร์

กรุงเทพฯ : i Book. ม.ป.ป.

เหล่ายอดมนุษย์และผองเพื่อนได้ยกขบวนมาป่วนกันในรูปแบบของการศึกษาวิทยาศาสตร์ และเพลิดเพลินกับคำถาม-คำตอบมากมาย เนื้อเรื่องอ่านง่าย แต่แฝงไปด้วยความรู้มากมาย

See inside Your Body

Daynes, Katie & King, Colin. Usborne Flap Books. 2006.

ให้น้องๆ ได้พบกับสิ่งมหัศจรรย์ที่สุดยิ่งกว่าเครื่องจักรใดๆ นั่นก็คือร่างกายของเรา ซึ่งประกอบด้วยอวัยวะต่างๆ มากมาย ร่วมกันทำงานอย่างมหัศจรรย์เพื่อให้เราดำรงชีวิตอยู่ได้ พร้อมแผ่นภาพให้น้องๆ ได้เปิดค้นหามากกว่า 50 ภาพ

ชุดหนังสือภาพประกอบส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

กรุงเทพฯ : Creation for Kids. ม.ป.ป.

มาเริ่มต้นเรียนรู้กับวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน ทั้งเพลงและการละเล่นของเด็กไทยในสมัยโบราณ พร้อมภาพประกอบที่สวยงาม

หนังสือภาพชุดส่งเสริมภาษาไทย

กรุงเทพฯ : Creation for Kids. ม.ป.ป.

ชุดหนังสือส่งเสริมภาษาไทยชุดนี้ ได้รวบรวมสุภาษิต คำพังเพย สำนวนไทย คำอุปมา-อุปไมย เพื่อให้เด็กๆ ได้ศึกษาว่าคำและสำนวนเหล่านี้มีความหมายว่าอย่างไร พร้อมภาพประกอบและคำอธิบายที่สมบูรณ์แบบที่สุด

น้อมการะ ร่วมแสดงมุทิตาจิต วาระเกษียณอายุราชการ มาสเตอร์ประหยัด เกตุขาว

ประวัติครูเกษียณ ประจำปีการศึกษา 2553

ชื่อ : มาสเตอร์ประหยัด นามสกุล : เกตุขาว

แผนก : มัธยม

เกิดวันที่ : 2 กันยายน พ.ศ. 2493 ณ ตำบลบ้านไร่ อำเภอสรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย

ที่อยู่ปัจจุบัน : 89/62 ซอยนวมินทร์ 81 ถนนนวมินทร์ แขวงนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม

กรุงเทพมหานคร 10240

โทรศัพท์ : 0-2379-2438, 08-6078-1526

ชื่อสถาบันการศึกษา	วุฒิการศึกษา	วันเดือนปีสำเร็จ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) เอกภาษาอังกฤษ/โทจิตวิทยาพัฒนาการ	(4 พ.ย.) 2521
วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม, พิษณุโลก	ป. กศ.	(16 มี.ค.) 2511
โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์, สุโขทัย	ม.ศ. 3	2509
โรงเรียนศรีสำโรง, สุโขทัย	ม. 3	2506
โรงเรียนวัดบ้านไร่, สุโขทัย	ป. 4	2503

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ : เภตบจกชั้นที่ 5 (4 ธันวาคม 2544)

จตุตถดิเรกคุณาภรณ์ ชั้นที่ 4 (25 ธันวาคม 2549)

ประวัติการทำงาน :

พ.ศ. 2512 - 2515 ครูประจำโรงเรียนแม่พระฟาติมา (บรรจุ 1 พฤษภาคม 2512 - 30 เมษายน 2515)

พ.ศ. 2515 - 2516 ครูพิเศษโรงเรียนแม่พระฟาติมา

พ.ศ. 2514 - 2517 อาจารย์พิเศษ โรงเรียนกวทวิชา อาจารย์ชม (ดลพิทยา)

ประวัติการทำงานที่โรงเรียนอัสสัมชัญ :

บรรจุเมื่อวันที่ 25 กันยายน 2518

ปีการศึกษา 2518 - 2529 (อธิการ : ภราดาวิจารณ์/ภราดาชุมพล)

- ◆ ครูผู้ช่วยประจำชั้น/ครูประจำชั้น
- ◆ สังกัดหมวดคณิตศาสตร์ สอนประจำวิชาคณิตศาสตร์ ม.ศ. 2

ปีการศึกษา 2529 - 2531 (อธิการ : ภราดาวิริยะ)

- ◆ รองหัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/ครูประจำชั้น
- ◆ สังกัดหมวดคณิตศาสตร์ และหมวดภาษาต่างประเทศ สอนประจำวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2532 - 2539 (อธิการ : ภราดาวิริยะ/ภราดาเลอชัย)

- ◆ กรรมการบริหารโรงเรียน/หัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/ครูประจำชั้น
- ◆ สังกัดหมวดคณิตศาสตร์ และหมวดภาษาต่างประเทศ สอนประจำวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2539 - 2540 (อธิการ : ภราดาเลอชัย)

- ◆ กรรมการบริหารโรงเรียน/ผู้ช่วยฝ่ายปกครองระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (15 มีนาคม 2539 - 31 มีนาคม 2541)/ครูประจำชั้น
- ◆ สังกัดหมวดภาษาต่างประเทศ สอนประจำวิชาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ปีการศึกษา 2541 (อธิการ : ภราดาสุรสิทธิ์)

- ◆ สังกัดหมวดภาษาต่างประเทศ
- ◆ ครูพิเศษ สอนประจำวิชาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (1 เมษายน 2541 - 31 มีนาคม 2542)

ปีการศึกษา 2542 - 2547 (อธิการ : ภราดาสุรสิทธิ์/ภราดาอานันท์)

- ◆ สังกัดฝ่ายสำนักอธิการ/ครูสนับสนุน หัวหน้างานประชาสัมพันธ์/วารสาร (1 เมษายน 2542 - 31 มีนาคม 2548)
- ◆ สมาชิกสมาคมผู้ปกครองและครูในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย มอบเกียรติบัตร “ครูดีเด่นโรงเรียนอัสสัมชัญ” ประจำปีการศึกษา 2544

ปีการศึกษา 2548 - 2553 (อธิการ : ภราดาอานันท์)

- ◆ สังกัดฝ่ายสำนักผู้อำนวยการ/ครูสนับสนุน งานเทคโนโลยีและสารสนเทศ /งานประชาสัมพันธ์ รวมระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียน : 36 ปี (ครูผู้สอน 24 ปี/ครูสนับสนุน 12 ปี)

การเป็นครูนั้น ความสำคัญมิได้อยู่ที่เพียงการถ่ายทอดความรู้สู่ศิษย์ให้เขาเป็นคนเก่งเท่านั้น แต่อยู่ที่การให้ความเอาใจใส่ในตัวศิษย์

ความประทับใจต่อโรงเรียนอัสสัมชัญ

การที่มาสเตอร์ได้เข้ามาเป็นครูในโรงเรียนอัสสัมชัญ เป็นความผันแปรที่ได้มาใช้ชีวิตการเป็นครูผู้สอนที่โรงเรียนแห่งนี้ เริ่มจากปลายปีการศึกษา 2516 ผมได้ขอลาออกจากการเป็นครูพิเศษโรงเรียนแม่พระฟาติมา ดินแดง แล้วมาสัมครกับท่านอธิการ ภราดาวิจารณ์ ทรงเสียงชัย จนกระทั่งเปิดปีการศึกษา 2518 จึงได้รับการเรียกตัวมาเป็นครูผู้สอนในระดับชั้น ม.ศ. 2 เริ่มต้นจากสอนในวิชาเรขาคณิต (Geometry) ของ HALLS & TEVENS ที่ต้องแสดงวิธีทำเป็นภาษาอังกฤษ และสอนวิชาเขียนแบบเป็นวิชาแถมด้วย การเป็นครูวันแรกที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก ผมมีความประทับใจต่อความมีระเบียบวินัยในการเข้าแถวของนักเรียนที่นี่มาก แทบไม่เชื่อสายตาในภาพที่พบเห็น ซึ่งก่อนการเข้าแถว บรรดานักเรียน (ป. 7 - ม.ศ. 5) ยังเดิน-วิ่งเล่น-หยอกเย้ากันขำก๊ากไปมาตามวัยและธรรมชาติ พอมีสัญญาณระฆังเรียกเข้าแถวตั้งขึ้น ต่างพากันยุติโดยอัตโนมัติ รับผิดชอบภารกิจส่วนตัว เตรียมพร้อมจะเข้าแถวทันที พอสัญญาณครั้งสอง ทุกคนต่างรีบเข้าประจำแถวอย่างเรียบร้อยในเวลาอันสั้น แดงไม่มีเสียงดังหรือเสียงพูดคุยให้ได้ยิน โดยคุณครูแทบจะไม่ต้องแสดงบทบาทอะไร แต่มีหัวหน้าชั้นที่เข้มแข็งช่วยกำกับให้ ทำได้อย่างไร?

(เขาว่า) ผมเป็นคนรุ่นเก่า ได้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนอยู่ 24 ปี เมื่อสอนผ่านมาได้ช่วงเวลาหนึ่ง สิ่งประทับใจที่ผมได้ประจักษ์อีกประการหนึ่งก็คือ การมีความกตัญญูรู้คุณของนักเรียนและอัสสัมชัญที่คุณครู ถึงแม้ครูผู้นั้นจะไม่เคยได้สอนเขาโดยตรงก็ตาม ผมยืนยันได้ว่าตลอดเวลา 36 ปีที่เป็นครูที่นี่ ได้พบเห็นความกตัญญูรู้คุณของนักเรียนและเหล่าอัสสัมชัญเป็นนิมิต เป็นสิ่งน่าประทับใจจริงๆ จึงเห็นว่าการเป็นครูนั้น ความสำคัญมิได้อยู่ที่เพียงการถ่ายทอดความรู้สู่ศิษย์ให้เขาเป็นคนเก่งเท่านั้น แต่อยู่ที่การให้ความเอาใจใส่ในตัวศิษย์ ย้ำให้เขาทำในสิ่งที่ดีสิ่งที่ถูกต้องสม่ำเสมอ และมีความยุติธรรมด้วย สิ่งเหล่านี้จะทำให้ศิษย์หลายๆ คน หลากๆ รุ่น หวนกลับมาเยี่ยมเยียนทักทาย ใต้ตามทุกซอกซอกของคุณครูของเขาอย่างห่วงใย พร้อมจะให้ความร่วมมือ พร้อมจะช่วยเหลือเมื่อครูต้องการ ส่วนตัวครูนั้นเมื่อทราบว่าคุณครูของตนได้ประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียน การงาน ก็จะมีปลื้มใจ ชื่นใจ รู้สึกยินดีกับศิษย์ทุกๆ คน

ปีการศึกษา 2537 ความโชคไม่ดีเกิดขึ้นกับมาสเตอร์ เพราะสุขภาพไม่แข็งแรง (โรคไต) ต้องฟอกไต 2 ครั้งต่อสัปดาห์ นาน 6 ปี จึงทำให้ในปีการศึกษา 2542 ได้รับการปรับหน้าที่ให้เป็นครูฝ่ายสนับสนุน ในตำแหน่งหัวหน้างานประชาสัมพันธ์/วารสาร พอต้นปีการศึกษา 2543 โชคดีที่ได้รับการผ่าตัดเปลี่ยนไตสำเร็จโดยทีมแพทย์โรงพยาบาลศิริราช และทางโรงเรียนยังคงให้เป็นครูฝ่ายสนับสนุนต่อ รวม 12 ปี มาสเตอร์ได้พยายามทำงานตอบแทนโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอในงานที่ได้รับผิดชอบ (ยกเว้นตอนที่ต้องเข้าโรงพยาบาล) สำหรับคุณครูเพื่อนร่วมงาน ร่วมสถาบันทุกท่าน ต่างก็ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน มีความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้งานร่วมกันฉันมิตร ดังนั้นเมื่อวันที่มาสเตอร์ต้องเกษียณการทำงานตามกาลเวลาที่มาถึง ก็อดที่จะใจหายไม่ได้ ที่ต้องจากโรงเรียน จากเพื่อนครูและศิษย์ แต่สำหรับความผูกพันต่อโรงเรียน ต่อเพื่อนครูและศิษย์ รวมถึงผู้ปกครองนักเรียนนั้น กาลเวลาไม่สามารถบั่นทอนความผูกพันลงได้ จะขอเก็บความทรงจำที่ดียิ่งไว้ตลอดไปตราบนานเท่านาน

วันวานที่พากเพียร สู่... วันเกษียณที่ภาคภูมิใจ

กำลังใจ	แกนของขวัญ	ในวันนี้
เกียรติศักดิ์ศรี	ดูรามวล	อันล้ำค่า
เก็บทุกภาพ	ประทับใจ	ไว้ตรึงตรา
คือศรัทธา	คู่ประวัติ	อัสสัมชัญ
เพียงเกษียณ	จากหน้าที่	ที่ยิ่งใหญ่
ทุกผลงาน	ฝากไว้	ไม่แปรผัน
เพชรแห่งศิษย์	มิตรแห่งรรสม	ยิ่งสำคัญ
เป็นมิ่งขวัญ	ให้สรรเสริญ	ให้เดินตาม
ขอพระเจ้า	คุ้มครอง	วันเกษียณ
แม่กาลเปลี่ยน	ห้วงสรวง	ไร้ชวาทนาม
อายุรรณะ	สุขะ	พละงาม
อัสสัมชัญ	จารึกนาม	คุณความดี

ประพันธ์โดย
มาสเตอร์วีถีวัฒน์ จตุรวิธวงศ์

เอกลักษณ์แห่งอัสสัมชัญ

มิสวรรณศิริ ผลประมูล

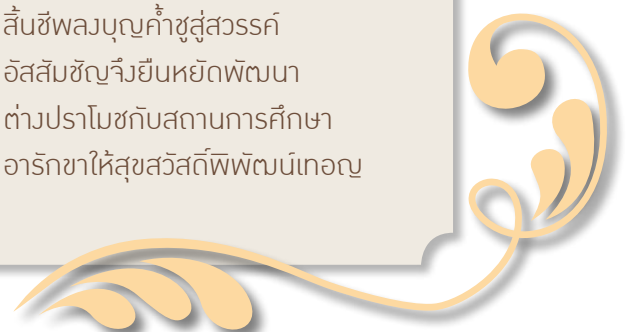
(“เกียรติประวัติอัสสัมชัญ” เป็นเพลงประกอบจินตลีลาในงาน
มหกรรมการแสดงครูเพื่อกองทุนบำเหน็จบำนาญ ครั้งที่ 1)

เกียรติประวัติอัสสัมชัญ

เปิดตำนานอัสสัมชัญวันกำเนิด
พ่อกอลเบต์กุ่มเทศร้างอย่างศรัทธา
“วัดสวนท่าหน้า” เป็นโรงเรียนเปลี่ยนระบบ
เด็กเพิ่มกันไม่ขาดตามคาดการณ์
เงินไม่พอออกบอกบุญหาทุนช่วย
ได้อาการตามต้องการด้านปัจจัย
พ่อพร่ำสอนพร้อมอุทิศกิจการศาสนา
ท่านมอบหมายภราดาเซนต์คาเบรียล
เปิดโรงเรียนการกุศลผลสืบเนื่อง
ความยากจนความอ่อนน้อมย่อมสำคัญ
วิกฤตการณ์ผ่านพ้นทุกคนสู้
ภราดาฮีแลร์เลิศประเสริฐคุณ
แก่นแท้ของอัสสัมชัญไม่ผันเปลี่ยน
ภราดาคอยขัดเกลาเฝ้าห้วงใย
เรือตึกเก่าเป็น ฟ. ฮีแลร์ แปรสภาพ
กอลเบต์ สุวรรณสมโภช โดดเด่นดี
อัสสัมชัญกันเก่งดีมีความรู้
เกียรติประวัติอัสสัมชัญนิรันดร์กาล
มีวงโยธวาทิตติดอันดับ
แปรอักษรขึ้นชื่อระบือฮา
ครูทรงศีลผู้ยิ่งใหญ่ให้โอกาส
รำลึกภาพเก่าก่อนย้อนโมฆยาม
อธิการที่มาอยู่เปรียบผู้หวาน
ภราดาร่วมบำเพ็ญเห็นฝีมือ
กว่าร้อยละอุดมการณ์ร่วมสานต่อ
ทั้งศิลปศาสตร์เลื่องลือระบือไกล
ขอให้ผู้มีพระคุณบุญเสริมส่ง
ยุทธศาสตร์ของผู้นำรอดสำคัญ
ร้อยยี่สิบห้าปีศรีสมโภช
แม่พระองค์อุปถัมภ์นำมรรคา

ผู้ก่อเกิดปูรากฐานการศึกษา
เด็กทั่วหน้าต่างชื่นชมอาชมาชน
ได้เรียนครบสามภาษาพาแตกฉาน
สอนลูกหลานไม่ว่าชาติหรือศาสนาได้
คนจนรวยช่วยทุกทางอย่างไรโปร่งใส
มีตึกใช้นาม “ตึกเก่า” ได้เล่าเรียน
เด็กในชาติต้องเชี่ยวชาญการอ่านเขียน
มาหมุนเวียนบริหารงานทั่วกัน
เน้นในเรื่องความร่วมมือร่วมสร้างสรรค์
ตามรอยท่านมงฟอร์ตยอดนักบุญ
เต็มใจอยู่ไม่คิดกลับสนับสนุน
แต่งดรุณศึกษาตำราไทย
เป็นโรงเรียนที่ดีล้นคนเลื่อมใส
กุ่มเทให้เยาวชนที่จวนมี
ปวงชนทราบปรับตึกเรียนเปลี่ยนวิถี
อัสสัมชัญร้อยปีมีมานาน
ต้นกำเนิดตึกเก่าที่เล่าขาน
พระกุบาลาราชวงศ์ทรงเมตตา
คนยอมรับวิชาการด้านภาษา
ด้านกีฬาที่ปรากฏภาพพจน์งาม
ชราวาสร่วมอุทิศศิษย์ล้นหลาม
อยู่ในความทรงจำคนรำลึก
ท่านครองงานครองตนคนนับถือ
รักษาชื่อเกียรติภูมิที่น่าภูมิใจ
อาคารพอสื่อครบครันทันสมัย
เต็มเปี่ยมในคุณค่าสถาบัน
สิ้นชีพลงบุญคำชูสู่สวรรค์
อัสสัมชัญจึงยืนหยัดพัฒนา
ต่างปราโมชกับสถานการศึกษา
อาภรรักษาให้สุขสวัสดิ์พัฒนา

125 ปี อัสสัมชัญ

ประวัติศาสตร์ หมายถึงเรื่องราวที่ดำเนินต่อๆ กันมาเป็นเวลานาน ประวัติศาสตร์มีทั้งความสุข ความสนุก ความทุกข์ยากลำบาก และความภาคภูมิใจ เช่นเดียวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโรงเรียนอัสสัมชัญ ที่ดำเนินมาถึง 125 ปีแล้ว

ช่วงเวลา 125 ปีที่ผ่านมา ถือเป็นเวลานานมาก ความภาคภูมิใจของศิษย์เก่าแห่งโรงเรียนอัสสัมชัญรุ่นแล้วรุ่นเล่าที่ได้เล่าขานต่อๆ กันมาจากคุณปู่สู่คุณพ่อมาถึงลูก เป็นความทรงจำที่ทุกท่านล้วนเก็บมาเล่าได้อย่างสนุกสนานและประทับใจ ณ สถานที่แห่งนี้เคยเป็นสถานที่ที่คุณปู่คุณพ่อเคยวิ่งเล่น และเรียนหนังสือ ภาพตึกเก่าๆ ในความทรงจำของท่านเหล่านั้น มีทั้งเสียงหัวเราะ เสียงร้องไห้ เสียงคุณครูที่พร่ำสอนลูกศิษย์รุ่นแล้วรุ่นเล่า เสียงเจื้อยแจ้วของเด็กนักเรียนที่นั่งอ่านหนังสือตรึกตรอง ล้วนแต่เป็นความทรงจำที่มีรัสมิมของอัสสัมชัญทุกท่าน

แม้บัดนี้กาลเวลาผ่านไป ความเปลี่ยนแปลงของอาคารเรียนในปัจจุบัน ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ไม่หยุดยั้ง บัดนี้โรงเรียนอัสสัมชัญได้ขยายพื้นที่การศึกษาออกไป มีแคมปัสที่มีความพร้อมในทุกด้าน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ทัดเทียมกับโรงเรียนในต่างประเทศ หากแต่ความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นเป็นความเปลี่ยนแปลงเพียงเปลือกนอก เพราะอุดมการณ์ของท่านผู้ก่อตั้งโรงเรียนแห่งนี้ยังคงสืบทอดต่อๆ กันมา มิได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้บริหารโรงเรียนแต่ละท่านล้วนมีความมุ่งมั่นและอุดมการณ์เดียวกัน อันเป็นแรงขับเคลื่อนให้โรงเรียนอัสสัมชัญเป็นที่รู้จักของคนทั้งประเทศ เป็นความหวังของคุณพ่อคุณแม่หลายท่านที่อยากจะให้ลูกได้เข้าศึกษาในโรงเรียนแห่งนี้ ด้วยเชื่อมั่นในเกียรติประวัติของโรงเรียนว่าเป็นโรงเรียนที่สร้างคนให้เป็นคนดี นักเรียนที่จบออกไปรุ่นแล้วรุ่นเล่าหลายท่านที่เป็นผู้มีเกียรติ มีชื่อเสียงในประเทศ เป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิต และบางท่านได้มีโอกาสสร้างคุณูปการให้กับประเทศชาติ

หากไม่มี “อาชมชานกอเล็ค” ในวันนั้น วันที่ท่านผู้ริเริ่มก่อตั้งใช้ความมานะอดุสหาหะ มีอุดมการณ์ที่แน่วแน่ ผ่านอุปสรรคหน้การผมขอสตุดิและระลึกถึงท่านเหล่านั้นไว้ ณ ที่นี้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า การริเริ่มจะแสนยากลำบาก แต่การดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติประวัติของโรงเรียนอันเป็นหน้าที่ของพวกเราในปัจจุบันนั้นแสนยากยิ่งกว่า หากเราชาวอัสสัมชัญทุกคนตระหนักถึงคุณค่าและระลึกถึงช่วงเวลาอันแสนยาวนาน และกำลังก้าวเข้าสู่ปีที่ 126 เราทุกคนควรร่วมกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รักษาเกียรติประวัติอันดั่งามของสถาบันแห่งนี้ให้ยาวนาน... ตลอดไป

ข้อคิด เลิศล้ำ คำคน

สวัสดิ์ค้ำคุณครูและนักเรียนที่รักทุกคน ตอนนี้เปิดปีการศึกษา 2554 แล้วนะคะ มีสหวังว่าทุกคนคงมีความสุขในช่วงปิดภาคเรียน ในการคิดและกระทำสิ่งใดที่ผ่านมา ควรจะทบทวนด้วยคำพูดหรือวาจา เพราะวาจาที่ดีจะเป็นที่รัก เป็นที่ชอบใจของผู้อื่น เป็นดั่งน้ำทิพย์ที่เลิศล้ำ สมดังเป็นถ้อยคำของมนุษย์ และเป็นเสมือนคัมภีร์ชีวิตที่จะทำให้ทุกคนเกิดพลังอันยิ่งใหญ่ “ข้อคิด เลิศล้ำ คำคน” เป็นแรงบันดาลใจให้กับทุกคน เพื่อจะได้มีกำลังใจในทุกเมื่อบุณแห่งช่วงเวลาในนาวาแห่งชีวิต

เปลวเทียนชีวิต :

เทียนที่นำไปจุดต่อกับเทียนเล่มอื่น จะไม่สูญเสียความสว่างของตัวเอง แต่จะยิ่งทำให้ห้องสว่างไสวขึ้น

มองสองด้าน :

สองคนยลตามช่อง

คนหนึ่งมองเห็นโคลนตม

อีกคนตาแหลมคม

เห็นดวงดาวอยู่พรราวพราย

เลขฎาจารย์ พ. อีแลร์

ด้วยแรงแห่งรัก :

ความรัก คือการให้ (Love is to give)

ความรัก คือการเอื้ออาทร (Love is to care)

ความรัก คือการร่วมสุขร่วมทุกข์ (Love is to share)

ปลายทางสว่างไสว :

ความสุขเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย แต่ความทุกข์ช่วยให้เราเรียนรู้ พัฒนาชีวิตจิตใจให้เข้มแข็ง

เมื่ออ่านจบแล้ว หวังว่าคงสามารถปรับเปลี่ยนชีวิต และเป็นข้อคิดเล็กๆ น้อยๆ ด้วยความเชื่อและศรัทธา ยามใดเมื่อเจออุปสรรคปัญหาใดๆ จงอย่ายอมแพ้ จงใช้พลังสมองและสองมือสู้ต่อไปนะคะ ขอเป็นกำลังใจให้ทุกคน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า

แหล่งอ้างอิง : อ้อม ประพนอม. 2553. เลิศล้ำคำคน. นนทบุรี : ริงค์ บีคอนด์ ธรรมะ.

To enjoy your success

Too often once we achieve a goal,
We take it for granted.
It's part of the journey.
It's important to give ourselves some credit,
Otherwise we lose our sense of purpose.
Enjoy the victories gives us strength to continue
And sweet memories to inspire us.

ยินดีในความสำเร็จ

บ่อยครั้งเมื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย
เราถือเสมือนว่าเป็นเรื่องธรรมดา
เพราะเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต
กว่า... นี่เป็นเรื่องจำเป็นที่จะให้รางวัลกับตัวเองบ้าง
มิฉะนั้นเราจะสูญเสียสาระสำคัญของชีวิตไป
การได้ฉลองในความสำเร็จย่อมเติมพลังให้ก้าวเดินต่อไป
และความทรงจำที่ดีต่างๆ นั้นจะเป็นแรงบันดาลใจให้กับตัวเอง

ที่มา : It's never too late, Patrick Lindsay, 2002

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

เลขที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82
โทรสาร : 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

เลขที่ 26 ซอยเจริญกรุง 40 ถนนเจริญกรุง
แขวงบางรัก เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25
โทรสาร : 0-2237-7769

125 ปี อัสสัมชัญ
องค์กรแห่งการเรียนรู้
ที่มีคุณภาพ

ISSN 1513-4989

www.assumption.ac.th

วารสารฉบับนี้พิมพ์ด้วย Soy Ink หมึกพิมพ์จากน้ำมันถั่วเหลือง

